

Hari Selasa
8 Disember 1992

LAPORAN PERSIDANGAN OFFICIAL REPORT

DEWAN UNDANGAN NEGERI PULAU PINANG
YANG KELAPAN

EIGHTH LEGISLATIVE ASSEMBLY PENANG

PENGGAL YANG KEDUA

SECOND SESSION

MESYUARAT YANG KETIGA

THIRD MEETING

Hari Selasa
8 Disember 1992

LAPORAN PERSIDANGAN
OFFICIAL REPORT

DEWAN UNDANGAN NEGERI PULAU PINANG
YANG KELAPAN

EIGHTH LEGISLATIVE ASSEMBLY PENANG

PENGGAL YANG KEDUA
Second Session

MESYUARAT YANG KETIGA
Third Meeting

Bil.	Kandungan	Muka Surat
5.	Perbahasan	
	Rang Undang-undang Perbekalan (1993) 1992	3

Laporan Persidangan

**DEWAN UNDANGAN NEGERI
PULAU PINANG YANG KELAPAN,**

**MESYUARAT YANG KETIGA
PENGAL YANG KEDUA**

Hari Selasa, 8 Disember, 1992

*(Tempat: Dewan Undangan Negeri,
Lebuh Light, Pulau Pinang)*

HADIR

- Yang Berhormat Tuan Speaker (Dato' Haji Abdul Rahman bin Haji Abbas, DMPN, DJN) - Ahli Kawasan Bertam
- Yang Amat Berhormat Ketua Menteri (Dr. Koh Tsu Koon) - Ahli Kawasan Tanjong Bungah
- Yang Berhormat Timbalan Ketua Menteri (Dr. Ibrahim bin Saad) - Ahli Kawasan Seberang Jaya
- Yang Berhormat Penasihat Undang-undang Negeri (Encik Ahmad Zaki bin Haji Husin, SMP)
- " " Ahli Kawasan Sungai Bakap (Dr. Goh Cheng Teik)
- " " Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar)
- " " Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen, PJK)
- " " Ahli Kawasan Pinang Tunggal (Encik Yahaya bin Abdul Hamid, PKT, JP)
- " " Ahli Kawasan Sungai Pinang (Dr. Kang Chin Seng)
- " " Ahli Kawasan Sungai Acheh (Tuan Haji Ibrahim bin Yaakob, PJK)
- " " Ahli Kawasan Telok Bahang (Dr. Hilmi bin Haji Yahaya)
- " " Ahli Kawasan Telok Kumbar (Dato' Haji Mohd. Zain bin Haji Omar, DSPN, PJK, PJM)
- " " Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli, PJK)
- " " Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai, JP)

Dewan bersidang semula pada jam 9.35 pagi.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan disambung semula. Sekarang Rang Undang-undang Enakmen Perbekalan (1993) 1992 dibuka untuk perbahasan. Ahli-ahli yang berminat dijemput.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Terima kasih Dato' Speaker. Saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan Belanjawan tahun 1993 yang dibentang oleh Y.A.B. Ketua Menteri semalam.

Tuan Speaker, selepas mendengar Ucapan Belanjawan Y.A.B. Ketua Menteri semalam, saya tidak dapat menangkap apa-apa yang baru dalam ucapannya berbanding dengan Ucapan-ucapan Belanjawan oleh Ketua Menteri dahulu sejak saya memasuki Dewan ini 11 tahun dahulu. Apa yang baru dalam Ucapan Belanjawan setiap tahun adalah angka dan kulit buku yang mengandungi Ucapan Belanjawan Ketua Menteri. Ketua Menteri ini ada *style* tetapi tidak ada isi. Saya tidak tahu kenapa Ketua Menteri begitu asyik membalut ucapannya dengan kulit buku yang berwarna-warni. Menteri Kewangan Malaysia pun tidak berbuat demikian apabila Ucapan Belanjawan beliau diedarkan kepada Ahli-ahli Parlimen selepas beliau menyampaikannya dalam Parlimen. Ketua Menteri ini lebih besar daripada Menteri Kewangan. Mungkin beliau mahu menutup kelemahannya dengan mengedarkan Ucapan Belanjawannya dalam bentuk buku.

Tuan Speaker, sebelum saya meneruskan ucapan saya atas belanjawan 1993, saya ingin menarik perhatian Dewan dan juga Tuan Speaker mengenai satu kes pelanggaran hak dan kebebasan oleh seorang Ahli Dewan ini. Saya percaya semua Ahli Dewan Undangan Negeri telah menerima buku-buku belanjawan tahun 1993 beberapa hari sebelum Dewan mula bersidang semalam. Buku-buku belanjawan itu telah diletakkan dengan label, Tuan Speaker, *Embargo* - tidak, boleh disiarkan sebelum dibentang dalam Dewan Undangan Negeri? Tetapi Ahli dari Tanjong Bungah yang juga menjadi Ketua Menteri telah membocorkan isi kandungan buku itu dalam satu sidang akhbar mingguannya pada 3 Disember dan beberapa akhbar telah menyiarkan apa yang dibocor itu dalam akhbar masing-masing pada hari keesokannya iaitu pada 4 Disember, 3 hari sebelum ia dibentangkan dalam Dewan ini. Beliau telah membocorkan angka peruntukan pembangunan bagi Jabatan Kerjaraya dalam sidang akhbar itu. Beliau telah memberitahu para hadirin dalam sidang akhbar bahawa Kerajaan Negeri telah memperuntukkan sebanyak \$16.4 juta untuk memperbaiki, menyelenggara dan menaikkan taraf jalan-jalan yang sedia ada dalam tahun 1993. Beliau juga membocorkan bahawa

peruntukan sebanyak \$2.9 juta disediakan untuk tahun 1993 bagi membekalkan JKR dengan *premix* jalan.

Tuan Speaker, kalau beliau boleh membocorkan angka-angka belanjawan tahun depan sebelum ia dibentangkan di dalam Dewan lebih baik beliau jangan datang ke Dewan ini untuk membentangkan Belanjawannya. Beliau boleh membentangkannya dalam sidang akhbar mingguan beliau. Tingkah-laku beliau ini adalah amat serius dan beliau patut di hadapkan ke Jawatankuasa Hak dan Kebebasan Dewan ini. Perkara ini tidak boleh di pandang ringan. Kalau tiada sebarang tindakan diambil terhadap Ketua Menteri kerana membocorkan isi kandungan Belanjawan yang telah diembargo maka label *embargo* tidak mempunyai apa-apa makna pun. Apa guna Tuan Speaker letak label *embargo* kalau isi kandungan boleh dibocorkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri. Saya harap Tuan Speaker sebagai Ketua, sebagai Pengerusi Jawatankuasa ini boleh menyiasat dan mengambil tindakan yang sepatutnya. Tuan Speaker, dalam Ucapan Belanjawan beliau, Ketua Menteri telah mengatakan bahawa tindakan tegas akan diambil ke atas tuan-tuan tanah yang masih berhutang kepada Kerajaan Negeri dalam bayaran cukai tanah. Ugutan seumpama ini telah saya dengar selama 11 tahun. Pada masa bekas Ketua Menteri juga saya telah mendengar cerita ini. Setiap kali Belanjawan dibentang siapa sahaja menjadi Ketua Menteri akan bercakap begitu dan tunggakan cukai pun terus meningkat. Ugutan beliau dan bekas Ketua Menteri tidak membawa sebarang hasil. Tuan Speaker, Y.A.B. Ketua Menteri cepat mempersalahkan tuan-tuan tanah sebagai orang yang tidak bertanggungjawab tetapi Pentadbiran Negeri di bawah beliau digambarkan seolah-olah tidak boleh dipersalahkan dalam hal ini. Adakah ini benar? Tidakkah Pejabat-pejabat Tanah lembab dalam soal-soal berkaitan dengan tanah, baik pengeluaran hakmilik, pembaharuan TOL, penukaran hakmilik serta juga kutipan hasil tanah? Berasaskan satu jawapan kepada soalan saya dalam Dewan ini saya mendapat tahu tuan-tuan tanah tidak boleh dipersalahkan keseluruhannya. Dalam jawapan itu pihak Kerajaan memaklumkan bahawa daripada jumlah tunggakan \$11.95 juta \$6.46 juta, lebih daripada separuh tunggakan, tidak dapat dikutip kerana alamat tuan tanah tidak dapat dikesan. Juga Agensi-agensi Kerajaan dan Badan-badan Berkanun telah berhutang sebanyak \$0.46 juta. Tidak akan Pejabat Tanah berkenaan tidak tahu alamat Agensi-agensi Kerajaan atau Badan-badan Berkanun ini? Tuan Speaker, dimaklumkan juga dalam jawapan itu bahawa syarikat-syarikat juga berhutang sebanyak \$1.95 juta. Apakah alamat mereka juga tidak dapat dikesan? Saya ingin tahu kenapa syarikat-syarikat yang terlibat tidak mahu menyelesaikan tunggakan cukai atas tanah yang dipegang oleh mereka. Tentu ada sebab. Tuan Speaker, daripada jumlah tunggakan cukai tanah hanya lebihkurang 25% tunggakan yang belum dapat dikutip daripada tuan-tuan tanah persendirian, *one quarter*. Kegagalan mengutip cukai bukan se mata-mata salah tuan-tuan tanah malah ia juga salah pihak Pentadbir Tanah yang lemah untuk mengutip tunggakan ini.

Tuan Speaker, bukan sahaja terdapat tunggakan cukai tanah yang belum dikutip tetapi juga terdapat tunggakan sewa rumah kos rendah yang berjumlah \$9.2 juta setakat ini. Ini bukan satu angka yang kecil berbanding dengan bilangan unit rumah kos rendah yang terlibat. Terdapat juga tunggakan pinjaman penuntut untuk melanjutkan pelajaran ke pusat-pusat pengajian tinggi yang berjumlah \$3.8 juta. Saya percaya mereka yang berhutang ini sudah tentu kini bekerja dan dalam keadaan dimana mereka boleh membayar balik hutang mereka. Mengapa tunggakan ini juga tidak dapat dikutip? Jadi sejumlah tunggakan dalam 3 bidang ini sahaja berjumlah \$24.95 juta. Memang ada lagi tunggakan hutang dalam bidang-bidang lain seperti Penanti Kuari dan lain-lain. Tuan Speaker, ini adalah hakikat tunggakan di Negeri Pulau Pinang. Satu lagi yang saya ingin membangkitkan dalam perbahasan saya adalah kapasiti pelaksanaan atau *implementation capacity*. Dalam Laporan Ketua Audit Negara bagi Tahun 1990 bagi Pulau Pinang yang telah dibentangkan semalam, kapasiti pelaksanaan Kerajaan Negeri telah disentuh oleh Ketua Audit Negara. Dalam Perenggan 17 Laporan tersebut beliau berkata:

"Anggaran bagi Rancangan Malaysia Kelima bagi tempoh 1986 hingga 1990 berjumlah \$483.56 juta. Walau bagaimanapun Belanjawan yang diluluskan bagi tempoh tersebut berjumlah \$255.09 juta atau 53% daripada anggaran asal. Sehingga tempoh Rancangan Malaysia Kelima tamat sebanyak \$162.46 juta atau 64% dari peruntukan \$255.09 juta itu telah dibelanjakan".

Sebenarnya peratusan perbelanjaan dalam Rancangan Malaysia Kelima bagi tahun 1986 hingga 1990 adalah 34% sahaja daripada anggaran asal rancangan itu. Pencapaian ini adalah hasil usaha beberapa orang Ahli EXCO yang masih berada di dalam Dewan ini yang kononnya gigih. Kalau ini kapasiti pelaksanaan, saya bimbang berapa peratus boleh dicapai oleh Kerajaan Negeri dalam Rancangan Malaysia Keenam dimana ini adalah tahun yang kedua Rancangan Malaysia Keenam ini dan akan masuk tahun yang ketiga. Y.A.B. Ketua Menteri dan Ahli-ahli EXCO janganlah cakap besar tentang rancangan ini dan rancangan itu apabila prestasi pelaksanaan bagi apa yang diperuntukkan oleh Dewan ini dan juga yang diberi oleh Kerajaan Persekutuan sungguh memalukan. Cakap besar tidak akan membawa hasil yang berkesan kepada rakyat. Memandangkan kelemahan Kerajaan Negeri untuk mengutip tunggakan hasil, merancang projek-projek pembangunan, kapasiti pelaksanaan dan wujudnya hasil yang terhad yang cuma cukup untuk mengurus pentadbiran jentera Kerajaan Negeri, saya kurang yakin bagaimana Kerajaan Negeri Barisan Nasional hari ini boleh membawa negeri ini ke Abad 21 sedangkan kelemahan yang terdapat sekarang tidak dapat diperbaiki.

Tuan Speaker, ini adalah yang sebenar yang diadakan di Negeri Pulau Pinang. Lagi satu isu yang saya ingin bangkitkan adalah sikap jimat cermat. Dalam ucapan Y.A.B. Ketua Menteri semasa membentangkan Belanjawan tahun 1993, Y.A.B. Ketua Menteri telah berkata "Kerajaan Negeri akan terus berusaha memupuk sikap berjimat cermat dan berhati-hati di semua peringkat pentadbiran negeri bagi mengukuhkan ketahanan kewangan dan ekonomi negeri." Ini bererti Kerajaan Negeri kini dan dahulu berjimat cermat dalam mengurus wang rakyat dalam negeri ini. Apakah gambaran ini mencerminkan keadaan sebenar? Saya berani mengatakan bahawa kenyataan ini dibuat untuk memberi gambaran palsu kepada rakyat. Saya mempunyai cukup banyak bukti yang akan mengupas satu demi satu dakwaan Ketua Menteri bahawa Kerajaan Negeri terus berusaha memupuk sikap berjimat cermat adalah tidak benar. Dalam jawapan juga yang saya menerima semalam saya diberi angka-angka perbelanjaan rombongan-rombongan yang di ketuai oleh Ketua Menteri, Ahli-ahli EXCO, pegawai-pegawai Kerajaan Negeri, Ahli-ahli Majlis Perbandaran Pulau Pinang, Ahli-ahli Majlis Perbandaran Seberang Perai serta pegawai-pegawainya semasa mereka membuat lawatan-lawatan ke luar negeri dalam tahun 1991 sehingga Oktober 1992.

Tuan Speaker, sebenarnya wang rakyat yang dibelanjakan oleh mereka ini atas nama berjimat-cermat adalah seperti berikut: Ketua Menteri dalam tahun 1990 dengan rombongannya telah membelanja \$390,692.60 untuk melawat negeri-negeri luar dan pada tahun 1992, Ketua Menteri juga membelanjakan \$90,783.75. Ini adalah Ketua Menteri dalam dua tahun telah membelanja hampir \$400 ribu untuk melawat luar negeri. Ahli EXCO juga dalam tahun 1991 telah belanja \$85,184.77, untuk tahun 1992 Ahli-ahli EXCO telah belanja \$108,812.37, ini adalah belanja oleh Ahli-ahli EXCO dan rombongannya mereka untuk melawat negeri luar. Dua tahun ini hampir-hampir \$200 ribu ringgit. Pegawai Kerajaan untuk tahun 1991 \$12,289.85, untuk tahun 1992 \$35,544.94. Jumlah belanja ke atas melawat negeri luar untuk kesemua kategori ini adalah untuk tahun 1991 \$407,157.22 dan bagi tahun ini setakat bulan Oktober \$237,141.06. Kalau jumlah dua-dua sahaja \$600 ribu lebih wang rakyat telah digunakan untuk maksud-maksud ini. MPPP dan MPSP dan pegawai-pegawainya dalam tahun 1991 mereka membelanja \$21,153.31 dan untuk tahun 1992 adalah \$78,911. Jumlah besar semuanya, Ketua Menteri, Ahli EXCO, pegawai-pegawai Kerajaan, Ahli-ahli Majlis MPPP dan MPSP dan pegawai, kalau berjumlah 2 tahun ini adalah lebih \$700 ribu. Tuan Speaker, dari angka ini kita dapat lihat bahawa perbelanjaan makan angin ini oleh Ketua Menteri, Ahli-ahli EXCO, pegawai-pegawai Kerajaan cukup untuk membiayai perbelanjaan pembangunan Jabatan Perkhidmatan Haiwan atau Jabatan Perhutanan atau Jabatan Kebun Bunga seperti Ahli Kebun Bunga yang jaga *monkey* sana kerana peruntukan bagi Jabatan-jabatan ini bagi tahun 1992 adalah lebihkurang apa yang dibelanjakan oleh mereka ini

iaitu Jabatan Perkhidmatan Haiwan pada tahun 1992 telah membelanjakan sebanyak \$300,030, Jabatan Perhutanan \$379,000, Jabatan Kebun Bunga \$243,700 sahaja. Manakala Ketua Menteri, Ahli-ahli EXCO, pegawai-pegawai Kerajaan telah membelanjakan \$400,157.22 bagi tahun 1991 dan sehingga Oktober ini telah menghabiskan \$237,141.60. Diantara perbelanjaan lawatan oleh Ahli-ahli EXCO yang memboros ialah lawatan ke Medan, Sumatera untuk Medan Fair oleh Ahli dari Seberang Jaya dua kali - tahun 1991, 1992, Ahli dari Ara Rendang, Ahli dari Sungai Acheh dan juga Ahli dari Telok Bahang. Saya tidak faham apakah gunanya 4 orang Ahli EXCO menghadiri Medan Fair ini dalam tahun 1992. Apakah faedahnya bagi negeri ini dengan lawatan 4 orang Ahli EXCO ini?

Tuan Speaker, juga Ahli dari Seberang Jaya telah menghabiskan sebanyak \$11,628 untuk melawat Asrama Pulau Pinang di Kaherah. Tambah pula dua orang pegawai Kerajaan Negeri telah menghabiskan \$23,781.43 apabila mereka mengiringi Ahli dari Seberang Jaya ke Asrama tersebut. Tiga orang telah memboroskan wang rakyat sebanyak \$35,409.43 dengan melakukan lawatan ini. Apakah guna dan faedah 3 orang buat lawatan ini? Seorang lagi Ahli EXCO yang begitu rajin membuat lawatan ke luar negeri, iaitu Ahli dari Batu Uban. Beliau ini telah membuat 2 lawatan ke Amerika Syarikat iaitu Chicago dan Los Angeles pada tahun 1991 dan 1992 berturut-turut. Beliau dikatakan telah menyertai persidangan *Incentive Travel and Marketing Executive* di kedua-dua tempat ini. Jumlah perbelanjaannya ialah \$35,297. Tuan Speaker, ada orang lain, Ahli EXCO yang lain, Ahli dari Sungai Pinang, tiada dalam Dewan ini, telah membuat lawatan ke luar negeri 3 kali dan telah menghabiskan wang rakyat sebanyak \$46,743.41, kononnya menghadiri pameran dan persidangan *Science Park* di London, Taipei, Hongkong dan Shenzhen, saya tidak tahu di mana itu Shenzhen, barangkali di Negeri China.

Tuan Speaker, ada juga Ahli-ahli EXCO yang lain yang menghabiskan wang rakyat dengan menghadiri Pesta-pesta Perahu Antarabangsa di Hongkong dan Indonesia. Inilah yang dipanggil sikap berjimat cermat. Janganlah bercakap untuk sedap mendengar tetapi tidak benar. Tuan Speaker, saya yakin perbelanjaan makan angin oleh MPPP dan MPSP serta pegawai-pegawainya dalam tahun 1991 sehingga Oktober 1992 kecil berbanding dengan apa yang dibelanjakan oleh Ketua Menteri, Ahli-ahli EXCO dan pegawai-pegawai Kerajaan Negeri. Satu lawatan yang dikatakan melawat sambil belajar muhibbah oleh Ahli-ahli dan pegawai-pegawai MPSP ke Bandaraya Fremantle, Perth di Australia dari 16 Ogos, hingga 21 Ogos tahun ini telah menelan perbelanjaan sebanyak \$61,387. Daripada jawapan yang diberikan kepada rakan saya, Ahli dari Bagan Jermal, seramai 41 orang telah menyertai rombongan lawatan ini yang diketuai oleh Ahli EXCO Kawasan Ara Rendang, menjadikan jumlahnya 42 orang. 22 daripada 41 orang ini adalah Ahli-ahli Majlis MPSP dan 6 orang pegawai MPSP, baki 13 orang terdiri daripada suami ahli Majlis, isteri dan anak-anak

ahli Majlis, teman ahli Majlis dan seorang ADUN Barisan Nasional bersama-sama dengan isterinya. ADUN itu.....

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Penjelasan..

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Boleh...

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Dia hendak tuduh dekat saya, saya tahu.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Sudah makan cili, dia terasa pedas.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Saya bayar duit saya, saya pergi.....

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Dengar dahulu, sabar, dengar dahulu, jangan makan cili rasa pedas. Dengar dahulu. Ahli Kawasan Permatang Pasir, dia sendiri akui, dengan isterinya.....

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Hj. Adnan bin Hj. Ramli):

Tuan Speaker, saya minta penjelasan... (gangguan) dia sebut Permatang Pasir.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Saya belum buat apa lagi, boleh bagi penjelasan...

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Hj. Adnan bin Hj. Ramli):

Saya pergi dengan duit saya dan isteri saya pun saya bayar(gangguan) saya tidak pakai duit Kerajaan Negeri satu sen pun, you tahukah..... (gangguan).

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

..... saya tahu, saya tahu sabar dulu. Saya ingin tahu apa hubungan beliau ini dalam lawatan ini. Mengapa seorang ADUN, apa hubungannya, kaitannya dengan MPSP menyertai rombongan ini?

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Penjelasan.

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Dr. Goh Cheng Teik):

Minta penjelasan...

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Sungai Bakap duhulu.

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Dr. Goh Cheng Teik):

Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Permatang Pasir adalah salah seorang Anggota Jawatankuasa Kerajaan Tempatan.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Dato' Speaker, saya minta penjelasan.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Boleh, boleh.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Dato' Speaker, saya tidak faham DAP ini ADUN Paya Terubong ini, kalau Ahli-ahli Yang Berhormat dari manakah, siapa sahaja hendak pergi negeri mana pun, duit sendiri, itu dia punya sukaiah.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Apa yang saya soal adalah mengapa beliau menyertai rombongan ini dan jawapan yang diberi oleh Ahli Kawasan Sungai Bakap saya boleh terima, saya boleh terima.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Walaupun jawapan diberi oleh Ahli Sungai Bakap tetapi saya hendak beritahu Yang Berhormat kalau Yang Berhormat hendak ikut samapun, tidak ada masalah kalau Yang Berhormat ada duit.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, juga ada suami Ahli Majlis itu, iaitu Ahli Perai, mengikut isterinya (ketawa).

Ahli Kawasan Perai (Encik V. Muthusamy):

Tuan Speaker, saya bayar sendiri pun..... (ketawa) saya bayar duit sendiri.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Ya, ya. Walaupun kesemua 3 orang ini dikatakan telah membayar tambang sendiri, saya percaya lain-lain perbelanjaan kesemuanya ditanggung oleh MPSP, selain daripada tambang.

Ahli Kawasan Perai (Encik V. Muthusamy):

Tuan Speaker, saya nafikan tuduhan ini.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

....hotel. Tidak akan hotel *double room* dan *single room rate* serupa? Kalau isterinya pergi sendiri, dia duduk dalam satu *single room* *ratanya* berapa dan disertai suaminya, *double room rate*, *rate* berapa? Ini ditanggung siapa? MPSP - bukan ditanggung oleh Ahli Kawasan Perai.

Ahli Kawasan Perai (Encik V. Muthusamy):

Tuan Speaker, saya sendiri tanggung itu. Saya telah bayar sendiri.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Ada resitkah untuk membuktikan?

Ahli Kawasan Perai (Encik V. Muthusamy):

Ada...

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Ada? Boleh tunjuk? Tuan Speaker, kita dapat lihat disini betapa angkuh Kerajaan Barisan Nasional sehingga MPSP sungguh memboroskan wang rakyat bagi perkara-perkara yang bukan sahaja

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Penjelasan. Dato' Speaker, apabila rakan saya kata bahawa mereka membazirkan kewangan tetapi pada *Full Council Meeting* pada bulan November, saya ada dengar Ahli-ahli Majlis begitu bangga, dia kata pihak pembangkang tidak bertanggungjawab. Apabila kami melawat Australia bukan kami pergi makan angin, kami pergi belajar dan kami dapat tengok.....

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Hú at):

Okay, saya tahu, saya boleh..... (gangguan).... saya boleh beri lagi - saya boleh bukti mengapa rombongan ini makan angin. Sabar, dengar. Tidak akan wang sendiri dibelanja apabila orang yang menyertai ini yang tidak berkaitan dengan Ahli Majlis Perbandaran Seberang Perai, apabila menyertai, bila yang diberi oleh MPSP? Bayar sendirilah? Tidak ada. Ini wang MPSP. Tadi saya dengar Ahli Kebun Bunga kata remeh temeh perkara ini. Bukan wang Ahli Kawasan Kebun Bunga, wang rakyat - remeh temeh - untuk suami, isteri, anak-anak pergi menyertai rombongan.

Tuan Speaker, yang pelik ialah seorang Ahli Majlis bernama Puan Chin Fei Lan, saya tidak tahu siapa dia, Gerakan atau MCA, saya ingat MCA, pula membawa bersama seorang teman wanita menyertai rombongan ini. Saya tidak tahu apa teman wanita ini? Barangkali Ahli Kawasan Ara Rendang boleh memberi maklumat yang terperinci dan mendalam mengenai teman wanita ini untuk menyertai rombongan ini. Tuan Speaker, ini adalah berlaku yang sebenar. Selepas memerhati jadual program lawatan sambil belajar mereka ini, saya mendapati hanya 2 jam 15 minit di ketepikan untuk belajar, dalam ertikata sebenar, satu taklimat mengenai *recycling* program diadakan selama 1 jam 30 minit dan satu ceramah atas *waste disposal* diadakan selama 45 minit saja, bagi 2 jam 15 minit untuk belajar. Tuan Speaker, \$61,387 daripada wang rakyat dibelanja untuk selama 2 jam 15 minit di Western Australia, Perth dan Fremantle. Ini bererti sebanyak \$454.65 dibelanjakan bagi setiap minit mereka belajar dalam tempoh 2 jam 15 minit ini. Inikah yang disebut sebagai sikap berjimat cermat? Salah satu tempat yang dilawati ialah Penjara Fremantle? Saya kurang faham apa hubungan antara MPSP dan Penjara Fremantle? Apakah yang perlu dibelajar oleh Ahli-ahli dan pegawai-pegawai MPSP di penjara ini? Mungkin mereka ingin tahu keadaan disitu. Mana tahu siapa akan menjadi bakal *inmate* disana? Siapa tahu? Apa kaitan penjara dengan MPSP? Tuan Speaker, ini adalah sebenar yang dilakukan di MPSP dan saya harapkan selepas keluaran arahan Menteri Kerajaan Tempatan, wang rakyat tidak akan dibelanjakan dengan *trip-trip* makan angin ini.

Tuan Speaker, satu isu yang saya ingin bangkit juga ialah kualiti pemimpin baru Kerajaan Negeri. Apabila Ketua Menteri dan Timbalannya yang tidak sah mula memegang jawatan mereka, mereka memberi gambaran bahawa mereka boleh mentadbir negeri ini dengan bersih, cekap, amanah dan jujur. Mereka telah mendakwa diri mereka sebagai pemimpin dinamis, berfikiran progresif, berwibawa tinggi, berkelulusan tinggi dan bermacam-macam tinggi dan besar dan baik. Rakyat Pulau Pinang mula-mula teragak-agak mengatakan dengan berani betapa jujur dan baiknya Pentadbiran Negeri di bawah kedua-dua mereka ini. Mereka tidak pasti sama ada mereka kedua-dua mereka ini boleh mentadbir dengan cekap atau tidak.

Jadi rakyat memberi sedikit tempoh kepada mereka berdua ini untuk menunjukkan kebolehan mereka dalam mentadbir Kerajaan Negeri. Ini sudah lebih dua tahun sejak mereka kedua mentadbir negeri ini. Adakah mereka sudah menunjukkan bahawa pentadbiran mereka itu berwibawa dan jujur serta mereka tahu segala-galanya dalam bidang kuasa mereka? Saya boleh tunjuk banyak contoh yang dengan sendirinya akan menjawab soalan ini. Sebagai permulaan, mereka berdua ini bukanlah baru kepada selok belok Pentadbiran Kerajaan Negeri. Ketua Menteri hari ini pernah menjadi Setiausaha Politik bekas Ketua Menteri, Tun Dr. Lim Chong Eu, dari tahun 1986 hingga tahun 1990 selepas beliau tumpas di Kawasan Parlimen Tanjong dalam pilihanraya umum tahun 1986. Sebagai Setiausaha Politik kepada Ketua Menteri sudah pasti beliau tahu segala-galanya tentang Pentadbiran Negeri melainkan beliau tidak belajar apa-apa pun dalam tempoh ini. Timbalan Ketua Menteri yang tidak sah ini pula menjadi Ahli EXCO sejak tahun 1986. Tidak ada sebab sesiapa mendakwa beliau tidak tahu mentadbir dengan berwibawa dan jujur. Tetapi kedua-dua mereka ini telah membuktikan beberapa kali mereka tidak berwibawa dan jujur. Satu contoh, Tuan Speaker, ialah hobi mereka untuk bercakap satu kepada pihak akhbar dan kemudiannya apabila disoal dalam Dewan ini, menafikan sama sekali. Pada 7 Disember, iaitu semalam, semasa menjawab soalan lisan kawan saya dari Kawasan Kampong Kolam, Timbalan Ketua Menteri yang tidak sah telah mengatakan bahawa Kerajaan Negeri tidak mempunyai sebarang kawasan Melayu strategik dalam negeri ini dan juga tidak mempunyai sebarang dasar Kerajaan Negeri untuk memperuntukkan 80% - 90% dalam unit rumah projek-projek yang dibina dalam kawasan Melayu. Apabila saya menarik perhatian beliau kepada satu kenyataan beliau dalam akhbar STAR bertarikh 28 Julai 1992 di mana beliau berkata saya petik, Tuan Speaker, *"the Penang Government is embarking on a massive plan to redevelop Kampung Tengah in Jelutong,"* Dr. Ibrahim said. *"Houses and flats would be constructed by a private developer and equipped with basic amenities but 90% of the houses and flats will be reserved for Bumiputras. This is in line with the State Government's Policy to allocate between 80% and 90% of housing units for Bumiputras in projects built in strategic Malay areas."*

This is in line with the State Government's policy in Malay strategic areas, Dato' Speaker. Ini adalah kenyataan....

Ahli Kawasan SeberangJaya (Dr. Ibrahim bin Saád):

Penjelasan, penjelasan. Saya ingat berita itu tidak betul sebab Kerajaan Negeri tidak ada perancangan dekat Kampong Tengah....

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat) :

Okay dan apabila saya mendesak balik

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad) :

Tidak Kerajaan Negeri tidak ada projek di Kampong Tengah.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Right, okay. Tuan Speaker, jikalau begitu saya hairan mengapa seorang yang berkelulusan tinggi dan kononnya jujur, tidak menafikan apa yang tersiar di dalam akhbar sebagai kenyataan beliau pada 28 haribulan Julai ini sekiranya itu tidak benar.

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad) :

Penjelasan, penjelasan. Saya tidak perlu menafikan itu sebab saya telah bercakap tentang hal itu beberapa kali

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, sila duduk.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat) :

Saya ada hak saya mahu beri jalan atau tidak. Tanya dulu. Dia duduk, bukan saya, saya ada hak. Kalau dia mahu jalan, tanya, saya boleh kasi. Jangan suruh saya duduk oleh kerana saya belum beri jalan kepada dia lagi. Kalau mahu jalan, tanya! Saya boleh kasi, saya boleh kasi.

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Penjelasan, penjelasan.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Boleh.

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Saya tidak perlu, itulah sebab. Ini *style* PAS juga ini, *half truth*, cakap *half truth* kerana baca *paper* satu kali sahaja dan tidak baca hari-hari. Kalau baca hari-hari sudah tahu itu bukan Kerajaan Negeri punya. Saya tidak perlu buat penjelasan, saya tidak perlu menafikan. Surat khabar boleh tulis apa dia suka, saya tidak perlu menafikan dan saya tidak pernah menafikan samada betul atau tidak dalam surat khabar. Itu bukan dasar saya, saya hendak beritahu, dan orang surat khabar boleh *testify*. Kalau mereka kata tidak betul saya telefon kata ini tidak betul tetapi tidak perlu menafikan dalam surat khabar.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Saya tahu

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Kalau Ahli Yang Berhormat Paya Terubong baca *paper* tiap-tiap hari, kalau baca, Ahli Yang Berhormat Paya Terubong sudah tahu itu bukan Kerajaan Negeri punya.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat) :

Habis? Tuan Speaker, kalau kami tidak bertanya hal ini dalam Dewan ini apa yang dikatakan sebagai kenyataan beliau sudah tentu menjadi benar kerana beliau tidak menafikan sehingga hari dengan umumnya. Nampaknya Ahli Kawasan Seberang Jaya sungguh licin. Beliau bertindak macam belut yang sungguh licin.

Ketua Menteri lebih dashyat lagi. Tuan Speaker, semalam juga semasa menjawab satu soalan lisan daripada saya, Ahli EXCO Kawasan Sungai Bakap mengatakan bahawa pemaju swasta yang menyumbat batang-batang pokok kelapa untuk menggantikan tanah apabila ia menjalankan kerja-kerja menyamaratakan tanah yang menyebabkan banjir di Seberang Perai adalah sebuah Syarikat bernama Tapaka, yang menyamaratakan tanah di Seberang Perai Selatan, tidak silap bukan? Apabila saya bertanya kalau itu benar mengapa Ketua Menteri mengatakan bahawa kerja seumpama ini dibuat oleh pemaju di Chai Leng Park sepertimana yang didakwa oleh beliau semasa bercakap dalam sidang akhbaranya pada...

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, perkara itu telahpun dibangkitkan, tidak perlu ulang-ulang dan teruskan dengan....

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat) :

Tuan Speaker, saya ingin menunjukkan pemimpin-pemimpin nombor satu dan nombor dua di dalam Kerajaan Negeri Pulau Pinang.

Tuan Speaker :

Telah banyak kali diulang. Teruskan dengan *point*.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat) :

Ini boleh menunjukkan kedua-dua ini! Tuan Speaker, ini memang mahu dicakap di sini, oleh kerana ini *style*, ini adalah mengenai dua tokoh Kerajaan Negeri Pulau Pinang dan saya juga ingin menyoal mengenai kualiti pemimpin Kerajaan oleh kerana hari ini kita berbahas *budget* dan juga elaun-elaun, *salary* dibayar dalam *budget* dan kita semua dalam Dewan ini boleh menyoal, boleh membangkitkan mengenai kualiti.

Tuan Speaker:

Tetapi tidak perlu diulang-ulang benda yang telah dicakap banyak kali.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, kualiti, oleh kerana semalam saya tidak ada peluang untuk melanjutkan ucapan di dalam perkara ini oleh kerana Tuan Speaker telahpun melindungi Ketua Menteri. Saya tidak dengar apa jawapan yang diberi oleh Ketua Menteri. Sampai hari ini saya tidak puas hati oleh kerana saya tidak dengar tetapi Y.A.B. Ketua Menteri dan Tuan Speaker telah bercakap telah dijawab. Saya tidak dengar dan saya ingin membangkitkan isu mengharapkan ...

Tuan Speaker:

Yang saya dengar Ahli Yang Berhormat ulang banyak kali perkara itu.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Apa yang saya inginkan di sini apabila saya membangkitkan isu ini ialah saya mahu Y.A.B. Ketua Menteri untuk mendapat jawapan kepada apa yang saya sebut oleh kerana semalam saya tidak dengar.

Tuan Speaker, apabila saya tanya kalau ini benar mengapa Ketua Menteri bercakap begitu dan beliau sendiri berkata bahawa beliau buat kenyataan begitu berasaskan kepada maklumat yang beliau terima dari rakyat di Chai Leng Park sewaktu beliau berkempen dalam pilihanraya kecil Prai dalam bulan Julai 1991. Saya amat terperanjat dengan jawapan beliau oleh kerana apa yang dikatakan kepada beliau itu adalah lebih kurang 15 bulan dahulu dan seorang Ketua Menteri yang berwibawa, cekap dan jujur seharusnya mengarahkan siasatan rapi mengenai tuduhan itu dan memastikan kesahihannya. Nampaknya Ketua Menteri tidak berbuat apa pun selepas menerima aduan daripada rakyat selama 15 bulan. Nasib baik Ahli EXCO Kawasan Sungai Bakap sudah membongkarkan betapa tidak cekap dan berwibawa Ketua Menteri Pulau Pinang ini. Memang tidak ada sebarang aduanpun daripada rakyat Chai Leng Park mengenai apa yang dikatakan dilakukan oleh pemaju ini. Ini mungkin satu rekaan Ketua Menteri sendiri untuk melepaskan diri daripada tuduhan bahawa beliau membuat tuduhan palsu. Sebagai seorang Ketua Menteri yang bertanggungjawab, beliau tidak seharusnya membuat tuduhan tidak berasas. Barangkali beliau tidak tahu apa sebenarnya telah berlaku dalam kes ini, lebih baik beliau mengaku sahaja bahawa beliau tidak tahu apa yang berlaku dalam negeri ini. Jangan berpura-pura tahu semua. Kalau Ketua Menteri telah melakukan kesilapan, akuilah, kami boleh maafkan beliau. Jangan berdegil seperti semalam.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng):

Penjelasan.

Tuan Speaker:

Belum diberi.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Boleh, boleh.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng):

Saya merujuk kepada tuduhan bahawa sebatang pokok kelapa disumbat untuk menambun tanah, jawapan yang diberi ialah lot 1499 dan 1500 Mukim 2, Seberang Perai Selatan, Tetuan Tapaka. Sekiranya maklumat ini dibuktikan tidak benar, apa yang akan dibuat oleh Yang Berhormat berkenaan yang ada di sini?

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, sayapun terima maklumat ini pagi-pagi sahaja, tetapi saya tidak ada masa untuk menyiasat dan saya tidak mahu buat satu tuduhan yang liar seperti yang dibuat oleh Ketua Menteri. Saya

mahu siasat dulu. Jikalau Ahli Kawasan Sungai Bakap memberi jawapan yang tidak benar di Dewan ini, maka tindakan tegas mesti diambil terhadapnya dan ini saya *reserve* untuk mengkaji dan menyiasat kalau maklumat yang diberi kepada saya adalah benar. Nanti Dewan yang akan datang kita akan bertemu lagi.

Tuan Speaker:

Kalau tidak benar?

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Saya tidak buat tuduhan, saya mahu buat siasatan.

Tuan Speaker:

Sebab itu jangan buat ancaman, siasat dulu.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Saya tidak mahu bangkit ini lagi oleh kerana saya mahu siasat dulu, tidak serupa Ketua Menteri, tidak siasat buat tuduhan.

Tuan Speaker :

Ahli Yang Berhormat, kalau begitu, jangan buat ancaman, siasat dulu.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, ini bukan kali pertama Y.A.B. Ketua Menteri membuat kesilapan dan berdegil mengakuinya. Dalam satu kes lagi beliau juga tidak mahu mengakui beliau sudah silap.

Tuan Speaker, sewaktu membahaskan satu usul yang dibawa oleh saya di dalam Dewan ini beberapa ketika dahulu mengenai isu membina balik dua buah rumah di Thean Teik Estate oleh Majlis Perbandaran Pulau Pinang sepertimana dijanji secara bertulis dan juga kepada pihak Mahkamah, Ketua Menteri telah memberi jaminan dalam Dewan ini bahawa kedua-dua buah rumah ini akan dibina oleh Majlis Perbandaran Pulau Pinang. Tetapi apabila Majlis Perbandaran Pulau Pinang enggan berbuat demikian dan Ketua Menteri disoal dalam Dewan ini, beliau berkata bahawa beliau cuma membaca apa yang diberi oleh Pegawai Majlis Perbandaran Pulau Pinang kepada beliau, bukan janjinya sendiri. Ini adalah kualiti Ketua Menteri Pulau Pinang dan Timbalannya yang baru ini. Saya boleh memberi banyak lagi contoh tetapi cukuplah setakat ini kerana cukup untuk saya menggelarkan mereka berdua ini sebagai orang-orang berlidah biawak.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, tarik balik perkataan itu.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, ini adalah *just metaphorically speaking*.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, tarik balik perkataan itu.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Saya boleh tarik balik, kalau seorang begitu tarik balikpun tidak mengapa.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, tolong *serius* dan betul sikit!

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Okay, saya tarik balik, Tuan Speaker, orang-orang berlidah biawak. Perkara yang saya nyatakan tadi adalah ditunjukkan bahawa kedua-dua pemimpin ini bercakap luar satu dan bercakap lain di dalam Dewan apabila dicabar dan didedah. Saya tidak tahu samada mereka merasa malu atau tidak bahawa mereka boleh *twist and turn* dihadapan pegawai-pegawai kanan Kerajaan yang sudah tentu nampak belang sebenar mereka berdua ini. Dalam 11 tahun saya berada di Dewan ini, saya tidak pernah bertemu dengan orang-orang seperti mereka berdua yang memegang jawatan yang tinggi, jawatan nombor satu dan nombor dua di Negeri Pulau Pinang.

Tuan Speaker, lagi satu isu yang ingin saya membangkitkan dan saya tidak bersetuju dengan keputusan yang diambil oleh Tuan Speaker semalam untuk menolakan usul saya atas sebab bahawa ini akan mengambil masa yang lama Dewan Undangan Negeri ini.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, duduk dulu. Tolong duduk. Penolakan saya sah dan muktamad, jadi tolong jangan ulangkan benda itu.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tetapi saya tidak boleh terima, saya tidak bersetuju. Tuan Speaker, ini mengenai *redelineation of constituencies*. Apa yang kami dalam Dewan ini ada berbincang dan berbahas dengan panjang lebar

pada 2 November 1992 adalah mengenai penambahan tiga kerusi. Kami di dalam Dewan ini tidak membahaskan mengenai *redelineation of constituencies*. Baru-baru sahaja Suruhanjaya Pilihanraya telah mengumumkan bahawa laporan-laporan *redelineation of constituencies* telah siap dan itu berkaitan dengan.....

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, bila saya menolak saya telah memberi penjelasan yang jelas, jadi tolong jangan ulangkan benda itu. Teruskan dengan benda lain.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Okay, Tuan Speaker, saya ingin membahaskan perkara ini oleh kerana ini melibatkan 33 kerusi Dewan Undangan Negeri dan dalam perbahasan Belanjawan, *allowance* saya dan *allowance* semua Ahli adalah dibayar dalam *budget* ini dan ini tugas kamilah di dalam Dewan ini untuk membangkitkan apa yang tidak adil kepada rakyat Pulau Pinang dan saya anggaplah apa yang berlaku, apa yang dibuat oleh Suruhanjaya Pilihanraya adalah tidak adil terhadap persempadanan kawasan-kawasan di Pulau Pinang dan saya ada hak untuk membahaskan isu ini.

Tuan Speaker, dalam Enakmen Bekalan tahun ini, *allowance* dan *salary* Ketua Menteri juga

Tuan Speaker:

Yang Berhormat, tolong jangan sentuh penolakan saya. Hendak bercakap boleh, faham atau tidak?

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Boleh, saya faham, Tuan Speaker.

Tuan Speaker, saya ingin mengkaji *performance* Ketua Menteri oleh kerana sama ada beliau telah bertanggungjawab untuk mempertahankan kepentingan rakyat Pulau Pinang dalam konteks hak-hak demokratik, pendidikan, ugama, budaya dan politik rakyat jelata di Negeri Pulau Pinang. Dalam konteks ini, saya hendak mengkaji sama ada Ketua Menteri telah menunaikan obligasi dan tanggungjawabnya.

Tuan Speaker, melihat kembali rekod yang lalu, kita mendapati bekas Ketua Menteri dan Ketua Menteri sekarang bukan gagal melindungi hak-hak politik rakyat tetapi pada hakikatnya mereka telah menggadaikan hak-hak rakyat khasnya orang bukan Melayu. Ini ternyata apabila persempadanan semula kawasan pilihanraya

dilakukan oleh Suruhanjaya Pilihanraya. Saya ingin menunjukkan bagaimana Ketua Menteri telah gagal dalam tugasnya.

Pengerusi SPR, Dato' Harun Din telah mengumumkan pada 25 November tahun ini bahawa mereka telah menyiapkan ulangkajiannya ke atas persempadanan semula kawasan-kawasan pilihanraya bagi kerusi Parlimen dan Dewan Undangan Negeri bagi seluruh negeri kecuali negeri Sarawak dan laporan draf serta cadangan-cadangannya akan disampaikan kepada Timbalan Perdana Menteri dan Dewan Rakyat dan juga dibentangkan

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Peraturan, Dato' Speaker. Saya ingin bangkitkan Peraturan 47(4). Saya ingat Tuan Speaker telah membuat keputusan. "Fakta-fakta yang diberi oleh Speaker mengenai semua masalah-masalah peraturan dan tertib adalah muktamad". Saya ingat perkara ini telah selesai dibincangkan dan saya rasa tidak perlulah Ahli Paya Terubong bangkitkan lagi.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Apa yang selesai dibincang pada 2 November 1992 adalah mengenai perkara menambahkan tiga kerusi, fahamkah? Sekarang saya ingin membahaskan cadangan persempadanan *redelineation*, oleh Suruhanjaya Pilihanraya. Ini lain. Ini *Chapter* satu sudah habis, sudah kalah Barisan Nasional, tidak boleh tambah kerusi. Ini adalah *redelineation of constituencies, understand?* Bukan *increase of three seats*..

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Bukankah *increase of three seats* itu termasuk juga *redelineation*. Kalau tidak ada *increase*, termasuk *redelineation*. Pasal apa lain? Kalau tidak boleh tambah tiga, bagaimana hendak *redelineation*. Tentulah kena *redelineate*, barulah boleh tambah tiga.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Dengar dulu, sekarang tidak boleh tambah tiga....

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Jangan main dengan perkataanlah!

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Dengar dulu, walaupun tidak boleh tambah tiga kerusi, Suruhanjaya Pilihanraya telah mengadakan *redelineation* di Pulau

Pinang terhadap 11 kerusi Parlimen dan juga 33 kerusi Dewan Undangan Negeri. Walaupun tidak ada penambahan kerusi.

Tuan Speaker, pengumuman ini oleh Suruhanjaya Pilihanraya telah mengesahkan tuduhan DAP bahawa Suruhanjaya ini tidak bebas dan berkecuali dan ia berfungsi di bawah arahan parti pemerintah iaitu hanya UMNO boleh buat begitu. Masa seminggu yang diambil oleh Suruhanjaya Pilihanraya dan 24 jam seperti yang saya sebut malam tadi di dalam kes Pulau Pinang untuk melakukan ulangkaji ke atas persempadanan semula kawasan pilihanraya. Tidak mungkin dilakukan dalam cara yang bebas dan berkecuali.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat mengakui bahawa perkara itu telahpun disebut oleh Ahli Yang Berhormat semalam, jadi tidak perlu ulang-ulanglah dan Suruhanjaya Pilihanraya telahpun mencabar kita semua, kalau tidak puas hati berjumpa di Mahkamah atau dimana-mana, jadi jangan gunakan.... benda itu berulang-ulang.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Kami dari DAP akan mengguna semua cara. Kami akan mengambil kes ini ke Mahkamah. Ini hal lain. Kami juga boleh mengambil perkara ini di dalam Dewan Negeri, di dalam Dewan Rakyat juga. Kalau ada *Senate*, *Senate* juga pun boleh. Ini bukan satu sahaja. Kami dan DAP akan mencabar *legality* ini, *Constitution* ini. Kita sudah buat pengumuman kita akan cabar.....

Tuan Speaker:

Itu yang sesuai.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

..... dan hak saya sebagai seorang Ahli Dewan Undangan Negeri, saya boleh membangkitkan isu ini di Dewan Undangan Negeri. Apa takut, Tuan Speaker, untuk saya membangkitkan isu ini mengenai persempadanan.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, bukan masalah takut, benda itu sudah diucap, diulang. Kita faham DAP tidak berpuashati dengan persempadanan, kita faham. Banyak kali sudah bercakap, Dewan sudah faham, gunakanlah tempat lain.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, Suruhanjaya Pilihanraya telah menyalahgunakan kuasa mereka untuk menyuruh atau memanggil Dewan Undangan Negeri ini untuk mengadakan satu mesyuarat tergepang untuk membahaskan untuk menambah tiga kerusi di Pulau Pinang oleh kerana pada hakikatnya Suruhanjaya Pilihanraya telah siap semua sebelum 2 November 1992 dan saya ingin bukti mengapa Suruhanjaya Pilihanraya telah berbuat demikian?

Tuan Speaker, pada hakikatnya, sebenarnya Suruhanjaya Pilihanraya untuk Negeri Pulau Pinang telah siap dua set *redelineation of constituencies*.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, perkara itu telah banyak kali diulang, samada pada mesyuarat yang lepas ataupun semalam.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, tidak banyak orang tahu bahawa Suruhanjaya Pilihanraya telah menyiapkan dua set persempadanan kawasan pilihanraya DUN dan Parlimen di Pulau Pinang. Saya buat tuduhan - 2 set - oleh kerana dengan circumstances, SPR tidak boleh buat melainkan mengadakan dua set sebelum 2 November 1992, satu set untuk menambah tiga kerusi dan satu set untuk tidak menambah kerusi oleh kerana ianya tidak pasti samada pindaan Perlembagaan Negeri Pulau Pinang akan diluluskan. Saya tidak nampak....

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, tolong jangan ulang, teruskan dengan benda lain.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, ini bukan ulang, ini adalah satu perkara yang penting.

Tuan Speaker:

Penting, tidak penting saya....

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, kalau saya tidak berucap membangkitkan isu ini di Dewan Undangan Negeri ini, mana tempat saya boleh bangkitkan isu ini, mana Tuan Speaker, mana?

Tuan Speaker:

Tolong duduk. Saya hendak cakap, duduk. Saya sudah beritahu, Suruhanjaya Pilihanraya ini sudah beritahu boleh kemukakan bantahan, tidak puas juga boleh bawa ke Mahkamah. Benda itu kalau perkara baru, saya benarkan. Yang saya marah disini, saya gunakan perkataan marah, sebab ulang, ulang. Itu yang saya tidak mahu dengar sebab ada peraturan mengatakan.....

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Saya ulang oleh kerana Ahli Kawasan Seberang Jaya cuba untuk memberhentikan apa yang saya ingin.... dengar dahulu, Tuan Speaker.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, tolong jangan ulang.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, saya tidak ulang. Ya, Ahli Kawasan Penanti, apa mahu? Mahu tanyakah? Mahu tanya diri sendiri jangan duduk situ kacau-kacau. Tunggu dulu, apa beliau mahu?

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Hendak tanya.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tanya apa? Mahu jalankah?

Ahli Kawasan Penanti (Encik Ahmad bin Saad):

Mahu mintajalan.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Ha, saya kasi.

Ahli Kawasan Penanti (Encik Ahmad bin Saad):

Saya hendak tanya Ahli Kawasan Paya Terubong tidak faham Bahasa Malaysiakah?

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Orang ini tidak payah jawablah.

Tuan Speaker, Suruhanjaya Pilihanraya telah *super-efficient* di mana di dalam 24 jam boleh mengeluarkan syor-syor mereka mengenai kawasan-kawasan pilihanraya dengan angka-angka pengundi setiap kawasan di kawasan Negeri Pulau Pinang. Dalam tempoh 24 jam ini boleh keluar dan juga dalam tempoh 24 jam boleh mengeluarkan satu peta yang besar ini untuk menunjukkan sempadan baru. Memang tidak boleh, Tuan Speaker. Oleh kerana saya tidak puas hati dengan apa yang telah berlaku dan sebagai wakil rakyat jikalau saya tidak menyoalkan perkara ini di sini, tempat manakah saya boleh bangkitkan isu ini?

Tuan Speaker, bukan sahaja Suruhanjaya Pilihanraya bertindak tidak *constitutional*, ia juga bertindak mempersempadan dengan tidak adil. Tuan Speaker, oleh kerana, seperti yang didakwa oleh DAP, campurtangan oleh UMNO dan....

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, jangan tolong lebih-lebih dan saya tidak mahu sampai saya mengelarkan Ahli Yang Berhormat sebagai berdegil-degil jadi tolong teruskan dengan lebih betul dengan peraturan. Saya tahu Ahli Yang Berhormat ada hak bercakap, tetapi bukan berulang-ulang.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, boleh. Saya tidak mahu cakap mengenai Suruhanjaya Pilihanraya, saya ingin mahu cakap tentang analisa-analisa persempadanan, bolehkah? Oleh kerana kawasan saya terlibat, kawasan Paya Terubong saya terlibat, di mana beribu-ribu pengundi telah diambil keluar dan diambil masuk.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Peraturan-peraturan!

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Peraturan apa?

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Peraturan 46(vi). Baca!

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

You baca!

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

You tidak faham, baca!

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

You baca! Bukan saya baca.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad Saad):

Peraturan 46(vi). Tiap-tiap ahli hendaklah menghadkan buah fikirannya kepada perkara yang ditimbangkan sahaja dan yang dibincangkan sahaja. Kita bincang *budget*.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Nampaknya Ahli Kawasan Penanti tidak tahu mengenai perkara ini, tidak fahamlah. *Allowances*, gaji Yang Berhormat Penanti adalah keluar daripada budget ini dan tanggungjawab kami di dalam Dewan ini adalah untuk mempertahankan hak rakyat Pulau Pinang, kepentingan rakyat Pulau Pinang dan persempadanan kawasan ini tidak memberi kepentingan atau bertahan hak mereka oleh kerana, sebagai saya cakap, kawasan saya terlibat.

Tuan Speaker:

Okay, teruskan dengan kawasan Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Okay. Tuan Speaker, kawasan pilihanraya Paya Terubong ada empat daerah pengundi dengan 7,747 pengundi, 7747 voters, dengan izin, menyokong penuh DAP kini dipindah keluar dan dimasukkan ke kawasan Air Itam. Kawasan yang dipindah keluar ialah Happy Valley dan Pekan Ayer Itam. 4,107 pengundi dikeluarkan kepada Kawasan Air Itam dan juga 3,640 pengundi juga dikeluarkan daripada kawasan Paya Terubong masuk ke kawasan Bukit Gelugor - Jalan Chor Sin Kheng dan Zoo Road. Dalam keputusan pilihanraya 1990, kesemua kawasan ini adalah menyokong DAP dengan kuat, diambil keluar dan sementara itu seramai 7,776 pengundi dari tiga daerah pengundi dalam kawasan Batu Uban iaitu Bukit Jambul, Sungai Dua dan Relau dipindah masuk kepada Paya Terubong. Pindah....

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Peraturan.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Peraturan apa?

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Peraturan 46(vi), Dato' Speaker, tiap-tiap ahli hendaklah menghadkah buah fikirannya kepada apa yang ditimbangkan sahaja. Saya hendak tahu perkara-perkara parti dan sebagainya ini, kawasan Paya Terubong dan sebagainya, adakah *relevan* dalam perbincangan kita hari ini?

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Under the budget we can debate anything under the sun!

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Dato' Speaker kena buat keputusanlah sebab perkara ini adakah hendak dibincang. Kalau begitu semua orang boleh bincang sehingga esok. Kita anggap itu tidak *relevan* dalam konteks sekarang ini.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Boleh. Kita rela dengar. Mana tidak *relevan*, Tuan Speaker? Kami ada dalam Dewan ini berasaskan

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Kita minta Speaker buat *ruling*.

Tuan Speaker:

Teruskan dengan ucapan Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Seperti yang saya cakap tadi dengan senangnya satu kali, Suruhanjaya Pilihanraya telah mengurangkan 2,395 pengundi orang China daripada jumlah 18,575 kepada 16,180 pengundi dan pada masa yang sama menambahkan pengundi Melayu sebanyak 1,562 pengundi iaitu daripada 2,705 kepada 4,267 pengundi dan orang India sebanyak 686.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, kalau boleh jangan sentuh soal kaum.

Ahli Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, saya menunjuk *movement* pengundi, tentu saya mahu tahu *racial composition* kawasan saya.

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

Dato' Speaker, minta penjelasan, apabila sebut tentang pengundi Melayu, apa salah pengundi Melayu?

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tidak salah, Tuan Speaker, kami dari DAP tidak kata salah

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, sebab itu jangan sebut mengenai kaum.

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

Then? Kalau tidak salah, *then?* Tidak suka orang Melayukah?

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, jangan bermain perkauman disini.

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

You yang *start* dengan China dan Melayu.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Jangan bermain isu perkauman di sini. Jangan buat begitu, *in front of the press*. Ini adalah banyak bahaya. Tentu saya sebagai wakil rakyat kawasan ini mesti mahu tahu komposisi pengundi di kawasan saya dan siapa yang menyokong kami dan siapa yang menyokong Barisan Nasional.

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

Penjelasan, saya minta penjelasan. Bererti Ahli daripada Paya Terubong tidak akan memandang langsung tentang pengundi-pengundi Melayu. Begitu?

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, ini amat berbahaya, ini amat berbahaya. Orang yang *grocialist*. Dia mahu kempen, dia mahu main isu perkauman di Dewan ini.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Tuan Speaker, dia takut.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, sebab itu saya kata jangan mulakan benda macam itu.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Tuan Speaker, dia mula takut.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Seperti yang saya sebut, statistik untuk komposisi kawasan tidak boleh sentuh?

Tuan Speaker:

Tetapi cara Ahli Yang Berhormat, cara yang dibuat oleh Ahli Yang Berhormat seolah-olah Ahli Yang Berhormat

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Ini *style* saya Tuan Speaker. Ini *style* saya.

Tuan Speaker:

Teruskan dengan betul.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, ini satu perkara mengenai komposisi kaum. Perkara yang kedua, kawasan pilihanraya Paya Terubong kini mempunyai 22,107 pengundi, kurang 147 pengundi dari sekarang dan saya tidak mengerti mengapa sebuah kawasan yang pesat membangun dengan banyak projek-projek perumahan diberi bilangan pengundi yang begitu tinggi, 6,000 lebih dari *average* pengundi di Pulau Pinang di mana hanya lebih kurang 17,000 sahaja. A *growth area* diberi dengan 22,000 pengundi. Jikalau bilangan pengundi yang masuk ke kawasan pilihanraya Paya Terubong ini dan didaftarkan, bilangan pengundi boleh mencapai 30,000 dalam pilihanraya akan datang. Banyak, telah 8,000 di Perumahan Bandar Air Itam. Lagi ada Wayton, lagi ada Binanusa. Tuan Speaker, ini adalah *growth area*, sekarang diberi. Saya tidak tahu apa maksud, kriteria Suruhanjaya Pilihanraya berbuat demikian. Tambah pula, Tuan Speaker, saiz kawasan ini telah

bertambah dua kali ganda, *almost double the size of the original*. Sekarang kalau saya tanding lagi di Paya Terubong dan menanglah, saya akan dari satu tempat sekarang pergi ke kawasan baru ini di Relau, Sungai Dua dan Bukit Jambul, *I have to cross the hill, separated, two hills*. Diambil keluar.

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Penjelasan. Yang Berhormat Paya Terubong tahukah kita bertangan sebesar Pahang.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

....dari kawasan itu di mana kawasan yang hampir dengan Paya Terubong diambil keluar dan diberi satu kawasan yang luas, *across the hill*, susah untuk menjaga, Tuan Speaker.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Tidak bertanggungjawab.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

(Ketawa) ini tidak akan membawa kepentingan. Saya tidak tahu atas asas apa Suruhanjaya Pilihanraya berbuat demikian.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, sebab itu saya katakan benda ini jangan politikkan di Dewan tetapi terus buat bantahan kepada Suruhanjaya Pilihanraya supaya di ambil tindakan.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, saya tidak boleh oleh kerana

Tuan Speaker:

Kalau kita sendiri tidak boleh, kita ada kumpulan, kita ada bagi tahu pengundi, penyokong, boleh buat. Ikut Perlembagaan ada, benda itu jelas, jadi jangan buang masa.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, kalau saya tidak boleh buat bantahan, mana tempat saya ingin membangkit isu ini. Dewan yang mulia inikan sebagai wakil rakyat? Saya tidak boleh, dia orang tidak mahu dengar, saya tidak ada hak untuk membuat bantahan. Parti tidak boleh, jikalau

tidak tahu. Hanya *State Government*....Ahli Kawasan Permatang Pasir tidak tahu.... parti tidak boleh.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Cari 100 pengundi, *sign*, hantar, minta.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Dia ini cukup licinlah.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Cari 100 pengundi, *sign*, hantar Suruhanjaya Pilihanraya, Suruhanjaya Pilihanraya akan membuat pertimbangan. Tidak tahukah?

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, SPR tidak ada peluang menjawab di sini, gunakan tempat lain.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Dia tidak boleh dapat 100 pengundi sekarang.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Nampaknya Ahli Kawasan Permatang Pasir....

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, teruskan dengan ucapan.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Dia berdiri untuk bercakap. Saya berhak jawab. Tuan Speaker, dia mahu cari pasal, saya boleh kasi.

Tuan Speaker:

Teruskan dengan ucapan.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Dato' Haji Mohd. Zain bin Haji Omar):

Penjelasan, boleh? Saya ingat kalau kita ulang baliklah, kita tape balik apa yang saya cakap dulu, kita tidak usah bercakap di sinilah. Paya Terubong pun bukan DAP punya, dulu MCA punya, sekarang sahaja baru menang, boleh jadi lagi sekali MCA dapat balik, belum tahu lagi, kita tidak usah bercakaplah benda ini.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Sekarang DAP sudah menang, tetapi Barisan Nasional, khususnya UMNO mahu menggunakan taktik-taktik kotor.

Ahli Kawasan Teluk Kumbar (Dato' Haji Mohd. Zain bin Haji Omar):

Ahli Yang Berhormat, sudah bagi jalan, bagilah saya bercakap sampai habis, dia ini teruk.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Saya bukan bagi cakap. Kalau dia mahu penjelasan, saya boleh beri penjelasan tetapi bukan buat ucapan. Kalau mahu *seek* penjelasan saya boleh kasi.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Dato' Haji Mohd. Zain bin Haji Omar):

Hendak jelas kena bercakap, kena berucap, tidak boleh jelas nganga begitu sahaja. Macam kata bukit tadi jauh itu pun sudah takut, saya dua bukit tahu? Naik turun, naik turun. *You* satu bukit pun sudah gaduh. Bukit dalam Penang mana tinggi? Kadi saya harap kita Tuan Speaker sudah kata jangan ulang-jangan ulang. Tuan Speaker ini pun nampaknya menyebelahi sana sahaja. Teruskan.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat Paya Terubong....

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Nampaknya Ahli Kawasan Telok Kumbar telah buat satu arahan tetapi Ahli Kawasan Telok Kumbar tidak ada kuasa untuk menyuruh Speaker. Barangkali Seberang Jaya. Teluk Kumbar tidak ada kuasa untuk menyuruh Tuan Speaker. Barangkali Ahli Kawasan Seberang Jaya ada. Ahli Kawasan Telok Kumbar tidak ada kuasa, tidak ada kuasa.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, teruskan dengan ucapan.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, kalau dia orang hendak kacau boleh, saya bila-bila pun boleh terima. Tuan Speaker, ini adalah yang sebenarnya berlaku dalam *exercise* ini bukan sahaja di kawasan Paya Terubong tetapi di kawasan Datuk Keramat juga, di kawasan Mak Mandin.....

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

Tuan Speaker, Tuan Speaker hanya memberi kebenaran untuk kawasan Paya Terubong sahaja tadi, kalau saya ingat *ruling* Tuan Speaker.

Tuan Speaker:

Yang Berhormat, teruskan dengan betul.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Teruskan dengan apa?

Tuan Speaker:

Teruskan dengan betullah! Ikut peraturan yang diberikan tadi.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, saya ingin hendak habislah. Tuan Speaker, ini adalah sebenarnya yang berlaku. *Delineation exercise* ini adalah untuk target kawasan.....

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, jangan membuat tuduhan.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Ini analisa saya.

Tuan Speaker:

Itu hak Yang Berhormat, tetapi jangan buat tuduhan.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Analisa saya adalah bahawa *exercise* ini adalah untuk melemahkankawasan pilihanraya yang DAP memang dengan majoriti yang tidak tinggi, serupa kawasan Paya Terubong, serupa kawasan Datuk Keramat, serupa kawasan Mak Mandin, serupa kawasan Bukit Tengah, serupa kawasan Perai juga.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, ikut peraturan yang saya beri. Teruskan dengan benda-benda lain.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, ini adalah hakikatnya dan Tuan Speaker, sudah lama saya cakap inilah. Saya ingin mengambil satu perkara lagi iaitu mengenai *strata title*, Tuan Speaker. Di dalam ucapan Yang Amat Berhormat Ketua Menteri semalam, beliau bercakap bahawa \$2.4 juta telah diperuntukkan untuk membiayai khidmat arkitek dan jurukur dalam penyediaan pelan-pelan rumah pangsa kos rendah Kerajaan Negeri supaya membolehkan hak milik *strata* dikeluarkan pada para penghuni. Tuan Speaker, ini saya boleh menyokong Y.A.B. Ketua Menteri tetapi apa yang saya mahu di sini adalah bukan sahaja *strata title* dikeluarkan kepada rumah pangsa kos rendah Kerajaan sahaja tetapi juga *strata title* untuk rumah pangsa-rumah pangsa yang dibina oleh pihak swasta (*private developers*). Saya ada satu kes, Tuan Speaker, di mana di Paya Terubong, Taman Kim, sampai hari ini, sudah 7 tahun, sudah 7 tahun beliau duduk di flat ini tanpa *maintenance* oleh *developer*, tanpa permohonan untuk *strata title* selepas 7 tahun, sampai hari ini. Saya pergi *check*, tidak ada permohonan. Sepatutnya mengikut Akta *Strata Title*, selepas OC yang dikeluarkan 6 bulan, pemaju mesti mahu membuat permohonan kepada Kerajaan untuk mendapat *strata title* tetapi dalam kes ini di Paya Terubong, Mukim 13, Lot 005606, selepas tujuh tahun pemaju ini tidak membuat permohonan.

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim Saad):

Pemaju siapa dia?

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Living Development Sdn. Bhd. Addressnya 8th floor, Bangunan Arab Malaysia, Jalan Raja Chulan. Saya ingin membangkitkan isu ini oleh kerana adalah tugas Kerajaan Negeri, adalah tugas Pejabat Tanah untuk mendesak, untuk menyeru, untuk memanggil tuan-tuan tanah itu untuk membuat permohonan oleh kerana tanpa *strata title*, penduduk-penduduk ini tidak boleh buat apa-apa. Saya hanya

menyerukan mengenai perkara ini dan Tuan Speaker, dengan ini, sekian, terima kasih.....(ketawa).

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan ditangguhkan sehingga jam 11.20 pagi.

Dewan ditangguhkan pada jam 11.05 pagi.

Dewan bersidang semula pada jam 11.30 pagi

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan disambung semula dengan perbahasan.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Dato' Speaker, izinkan saya mengambil bahagian di dalam perbahasan di atas Belanjawan Y.A.B. Ketua Menteri mengenai Rang Undang-undang Perbekalan Tahun 1993.

Dato' Speaker, Belanjawan merupakan satu jentera yang amat mustahak pada Kerajaan untuk mentadbir dan menguruskan pentadbiran negeri. Belanjawan juga membayangkan komitmen Kerajaan dalam usahanya untuk menggalakkan pembangunan negeri dan meningkatkan taraf hidup rakyat. Rakyat mempunyai hak untuk meminta dan mengharapkan perkhidmatan yang baik dari Kerajaan dan Kerajaan mempunyai tanggungjawab untuk membekalkan perkhidmatan dan kemudahan.

Dato' Speaker, apa yang saya sebutkan tadi bukanlah kata-kata saya sendiri. Sebenarnya ia adalah kata-kata Y.A.B. Ketua Menteri sendiri dalam ucapannya membentangkan Rang Undang-undang Perbekalan pada tahun 1990. Apabila orang di luar Dewan ini mendengar kata-kata itu mestilah mereka akan mengatakan bahawa Ketua Menteri ini adalah seorang Ketua Menteri yang cekap, begitu rasional, begitu bijaksana(gangguan).

Tuan Speaker:

Betullah.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

....sebab apa yang dikatakan belum sampai lagi, Tuan Speaker, belum sampai lagi, dia pun akan kena hentam juga.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Sikit-sikit tidak apa ya, Yang Amat Berhormat?

Tuan Speaker:?

Ya, teruskan, teruskan.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Memang apabila kami mendengar kata-kata begitu, orang luar akan menganggap bahawa Ketua Menteri ini selalu mengambil berat tentang kewangan negeri, perkhidmatan negeri dan juga Belanjawan yang dibentangkan. Tuan Speaker, berikutan dengan apa yang telah dikatakan oleh Y.A.B. Ketua Menteri pada tahun Disember, 1990 adalah jelas bahawa Belanjawan untuk tiap-tiap tahun harus disediakan selepas kajian sepenuh dibuat mengenai sumber-sumber hasil negeri dan Belanjawan ini mesti berasaskan kepada maklumat yang tepat. Saya sedar bahawa Belanjawan ini hanya merupakan satu anggaran sahaja tetapi Tuan Speaker, anggaran ini mestilah mempunyai satu rasional dan basis yang kukuh dan haruslah menjadi satu *fair estimate*. Kami tidak mahu satu anggaran yang tepat sekali 100% tetapi anggaran itu harus berasaskan kepada faktor-faktor yang ada dan haruslah menjadi satu *fair estimate*. Kami tidak mahu Kerajaan Negeri mengambil *a shot in the dark*. *There must be a basis* untuk membuat anggaran.

Dato' Speaker, dalam perkara ini Kerajaan Negeri tahun demi tahun berturut-turut telah membentangkan Belanjawan yang saya boleh mengatakan adalah tidak realistik dan juga tidak berasaskan kepada maklumat yang tepat. Mereka telah gagal sama sekali untuk membuat satu *fair estimate*, untuk *anticipate* apakah sebenarnya sumber-sumber hasil untuk Kerajaan Negeri. Kerajaan Negeri Tuan Speaker, telah berulang kali *off the mark* sampai saya berani mengatakan bahawa Kerajaan Negeri sengaja *mislead*, ataupun memperdayakan Ahli-ahli dalam Dewan ini dan juga rakyat jelata di luar Dewan. Saya yakin bahawa Belanjawan yang telah dibentangkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri semalam juga tidak akan lari daripada amalan biasa yang seringkali dilakukan oleh Kerajaan Negeri.

Dato' Speaker, anggaran yang tidak tepat jelas sekali boleh nampak dalam anggaran pendapatan hasil. Inilah satu angka yang selalunya *off the mark* bukan dengan perbezaan kecil tetapi dengan perbezaan jauh sekali. Mengapakah, Tuan Speaker, ini seringkali berlaku? Mungkin ada tiga sebab. Pertama, boleh jadi maklumat-

maklumat dan faktor-faktor yang diambil kira oleh pegawai-pegawai Kerajaan dan Pejabat Kewangan Negeri adalah berasaskan kepada maklumat-maklumat yang tidak tepat. Kedua, mungkin boleh jadi juga bahawa Pihak Berkuasa khususnya Pejabat Tanah di bawah kawalan dan tanggungjawab Yang Berhormat Seberang Jaya tidak tahu membuat anggaran dengan *fair degree of accuracy* dan dengan tepat, dan sebab yang ketiga, Dato' Speaker, mungkin boleh jadi juga, amalan ini selalunya dipraktikkan iaitu untuk memberi satu anggaran hasil yang tidak tepat, sengaja dipraktikkan supaya memberi satu gambaran yang palsu kepada rakyat dengan tujuan apabila habisnya tahun berkenaan dan apabila apa yang diramalkan sebagai defisit sudah menjadi satu *surplus*, Kerajaan Negeri boleh tuntutan bahawa ini adalah atas sebab kecekapan mereka dan pengawalan mereka atas hal-hal kewangan negeri. Boleh jadi ini adalah satu sebab. Sebagai contoh, Dato' Speaker, pada tahun 1989, mengenai penerimaan hasil, Belanjawan telah membuat satu ramalan bahawa hasil yang akan dikutip adalah \$105.25 juta tetapi selepas akaun-akuan disemak telah menjadi bahawa hasil yang sebenarnya yang telah dikutip oleh Kerajaan Negeri telah meningkat kepada angka \$114.25 juta iaitu 8.5% meningkat daripada apa yang telah diramalkan dan jurang perbezaan antara kedua-dua angka ini ataupun *variance* adalah \$9 juta. Angka untuk tahun 1989 bukanlah begitu ketara dan menonjolkan Tuan Speaker. Apa yang telah berlaku pada tahun 1990 dan 1991 lebih menonjolkan. Untuk tahun 1990, Belanjawan telah meramalkan bahawa hasil yang dijangka dikutip adalah \$108.12 juta tetapi apa yang sebenarnya berlaku, hasil yang telah dikutip adalah \$135.36 juta iaitu penambahan daripada angka awal bersamaan dengan 25.2% ataupun perbezaan \$27.24 juta. Apabila kami mengambil kira bahawa Belanjawan untuk Negeri Pulau Pinang tidak melebihi lebihkurang \$120 juta atau \$130 juta Dato' Speaker, angka sebanyak \$27.24 juta adalah satu angka yang begitu banyak. *The difference is too great*. Untuk tahun 1991, ini lebih dahsyat, Dato' Speaker, belanjawan telah diramalkan bahawa hasil yang diramal untuk dikutip hanya \$112.09 juta dan sepertimana Y.A.B. Ketua Menteri sendiri telah menyatakan semalam, pada tahun 1991 menjadi satu tahun di mana rekod telah dicapai di mana hasil yang sebenarnya yang telah dikutip adalah \$141.62 juta. Satu *variance*, satu perbezaan yang berjumlah lebihkurang \$30 juta iaitu 26.3%. Angka sebenar kutipan hasil untuk tahun 1992 kami belum lagi memperolehi tetapi daripada anggaran yang telah disemak, ini juga telah menunjukkan bahawa hasil yang telah dikutip telah naik daripada \$109.97 juta kepada \$127.64 juta iaitu tambahan 16.1% ataupun \$17.6 juta iaitu angka perbezaan. Sekiranya kami mengambil kira bahawa angka sebenar untuk tahun 1992 belum lagi diperolehi, saya yakin dan saya ramalkan berasaskan kepada *trend* yang telah berlaku pada tahun-tahun kebelakangan ini, apabila angka sebenar diperolehi, ini akan menunjukkan bahawa hasil negeri akan meningkat sekurang-kurangnya sehingga \$135 juta atau \$140 juta.

Dato' Speaker, kesalahanggaran ataupun ketidakbolehan oleh pegawai-pegawai tertentu dan Kerajaan Negeri, Jabatan Kewangan dan sebagainya, untuk memberi satu angka yang lebih tepat telah menjadikan tiap-tiap Belanjawan yang telah meramalkan defisit pada penghujung tahun tersebut sudah menjadi *surplus*. Angka-angka bagi tahun 1989 sehingga tahun 1992 adalah seperti berikut. Pada 1989, bekas Ketua Menteri telah memberitahu Dewan bahawa Kerajaan Negeri akan menghadapi satu *surplus* yang berjumlah \$8.06 juta tetapi ini telah menjadikan satu *surplus* berjumlah \$2.1 juta. Untuk tahun 1990, *defisit* diramalkan sebanyak \$6.44 juta tetapi sebenarnya menjadi *surplus* berjumlah \$28 juta. Tahun 1991 diramalkan *defisit* adalah sebanyak \$5.26 juta menjadi *surplus* \$30.58 juta dan tahun 1992, Berdasarkan kepada semakan anggaran, defisit yang diramalkan \$14.32 juta, sekurang-kurangnya akan menjadi satu *surplus* berjumlah \$3.35 juta.

Dato' Speaker, sebenarnya saya yakin bahawa kedudukan kewangan negeri telah bertambah baik.....

Tuan Speaker:

Betul.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

.....daripada tahun 1989 sehingga sekarang.... (gangguan). Tetapi ini bukan atas alasan-alasan yang diberi oleh Y.A.B. Ketua Menteri. Ini adalah oleh sebab dari awalnya tidak tahu *estimate*, tidak tahu *estimate*, bukan sebab pengawalan yang rapi atau sebegitu *because basically you cannot estimate with a fair degree of accuracy and you have got to admit it* sebab tahun demi tahun telah berlaku begitu. Jangan mengambil kredit. Yang Amat Berhormat jangan mengambil kredit, okay? Tahukah? Tidak tahu, tidak tahu *estimate*. Lebih kurang pun tidak tahu. *Always way off the mark, not by \$2 or \$3 million, \$20 million way off the mark, never mind plus or minus. The fact is you cannot estimate, your officers cannot estimate, take it as a reality, okay?*

Dato' Speaker, oleh kerana tiap-tiap tahun tidak boleh membuat *estimate* yang baik, simpanan hasil am telah meningkat daripada \$24.5 juta pada tahun 1989 sehingga penghujung tahun 1991 \$83.13 juta. Dato' Speaker, oleh kerana salah anggaran, oleh kerana tidak tahu *estimate* dengan tepat ataupun sentiasa ingin memberi satu gambaran yang palsu, oleh kerana pada penghujung tahun akan membuat ucapan dalam Dewan ini bahawa oleh kerana pengawalan rapi, pengurusan yang begitu cekap, defisit sudah menjadi *surplus*, yang sebenarnya apa yang telah berlaku ialah oleh kerana fakta-fakta ini, wang yang sepatutnya boleh disalurkan kepada pembangunan tidak

dapat disalurkan. Ini adalah satu hakikat dan walaupun Kerajaan Negeri telah diambilalih oleh pemimpin baru untuk dua tahun yang lalu ini, sepertimana yang telah diucapkan oleh Yang Berhormat dari Paya Terubong, kami tidak nampak apa-apa yang begitu *special* dalam Belanjawan ini.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Belanjawan ini merupakan satu Belanjawan yang mencerminkan *maintenance costs* sahaja, *maintenance costs so that the State Government can go from year to year*, hanya begitu sahaja, Dato' Speaker, *nothing special, nothing great*, tidak apa-apa yang istimewa dalam *Budget* ini. Mungkin, mungkin apabila Ketua Menteri membuat pengulungannya atas ucapan beliau, beliau akan mengatakan bahawa amalan ini disengaja dipraktikkan, sengaja dibuat sebab Kerajaan Negeri mengikuti satu dasar kewangan yang konservatif. Ini beliau telah berulang-ulang cakap, Dato' Speaker, dalam ucapannya pada tahun '90 dan juga pada tahun '91 juga. Kerajaan Negeri dengan sengaja telah mengambil satu sikap konservatif apabila membentangkan Belanjawan ini. Saya yakin beliau juga akan mengatakan bahawa yang *defisit* menjadi *surplus* adalah oleh kerana kawalan rapi, penyeliaan rapi oleh beliau sendiri, ahli-ahli EXCO dan juga pegawai-pegawai Kerajaan dan oleh kerana usaha berjimat cermat. Ini adalah satu faktor yang saya tahu mungkin akan diberi, satu alasan yang akan diberi oleh Yang Amat Berhormat apabila dia buat pengulungan.

Dato' Speaker, alasan-alasan sebegitu sepatutnya tidak boleh diterima. Sekiranya jurang perbezaan adalah sedikit sahaja, kurang daripada 5%, saya yakin kita boleh maafkan, kita boleh terima. Tetapi apabila jurang perbezaan menjadi begitu ketara, begitu menonjolkan, ini bermakna bahawa ada sesuatu yang tidak patut. *There is something basically wrong*. Ada sesuatu yang tidak patut di mana saya harap Y.A.B Ketua Menteri akan mengambil berat dan akan *rectify* pada tahun-tahun yang akan datang. Dengan sengaja untuk *underestimate*, *to under estimate* dan apabila keadaan sebenarnya diketahui bukanlah satu perkara yang akan membawa *kredit* kepada Y.A.B Ketua Menteri. Sebenarnya ia akan menunjukkan bahawa Kerajaan Negeri tidak tahu menguruskan Belanjawan.

Dato' Speaker, Yang Berhormat dari Seberang Jaya begitu syok sahaja duduk di situ baca *Standing Orders*. Tetapi jabatan di bawah kawalan beliau dan di mana beliau bertanggungjawab, iaitu Pejabat Tanah, adalah *culprit* yang utama, *the biggest culprit*, dan pesalah yang utama dalam masalah tidak tahu *estimate* dengan tepat apakah penerimaan hasil. Sepertimana, Dato' Speaker, Y.A.B Ketua Menteri pada tiap-tiap kali membentangkan Belanjawan beliau selalunya menitikberatkan peranan yang dimainkan oleh Pejabat Tanah atas pengharapan Kerajaan Negeri untuk mendapatkan hasil yang lebih

banyak. Beliau juga selalu mengatakan bahawa kerajaan terus bergantung kepada cukai tanah dan penerimaan tanah berasaskan urusniaga tanah sebagai sumber hasil utama. Daripada Belanjawan yang dibentangkan dan juga daripada angka-angka sebenar bagi tahun-tahun kebelakangan ini apa yang dikatakan oleh Y.A.B Ketua Menteri adalah betul, *it is a fact*, Dato' Speaker, Pejabat Tanahlah yang memberi sumbangan yang begitu tinggi kepada hasil yang boleh diterima oleh Kerajaan Negeri. Pada tahun '91 anggaran yang telah diberi dalam Belanjawan sebagai hasil yang akan diterima oleh Pejabat Tanah adalah 43.78 juta. Angka yang sebenar adalah \$64.1, juta tambahan bukan satu dua *million*, Dato' Speaker, tambahan 20 juta iaitu 45.2% dari jumlah hasil dari keseluruhan jumlah hasil yang telah diterima oleh Kerajaan Negeri pada tahun '91. Untuk tahun '92 diramalkan bahawa Pejabat Tanah akan mengutip hasil sebanyak \$42.5 juta iaitu 38.7% dari jumlah anggaran hasil yang dijangka akan diterima oleh Kerajaan Negeri untuk tahun '92. Tetapi daripada angka anggaran yang telah disemak dan juga daripada penambahan daripada simpanan hasil am, saya rasa angka yang sebenar untuk tahun '92 adalah bahawa Pejabat Tanah telah mengutip wang sejumlah \$55.42 juta ataupun 43.4% daripada jumlah hasil yang dapat dikutip oleh Kerajaan Negeri.

Dalam perkara Pejabat Tanah Dato' Speaker, tadi rakan saya Yang Berhormat dari Paya Terubong telah menyentuh sedikit mengenai tunggakan hasil. Biarkan saya juga menyentuh perkara ini dengan lebih dalam. Dato' Speaker, bukan sahaja Pejabat Tanah menjadi pesalah utama ataupun *the main culprit* apabila mengunderestimate kutipan hasil, tetapi pejabat ini di bawah kawalan Yang Berhormat Seberang Jaya juga cuai dengan kutipan hasil sehingga telah menjadi masalah tunggakan cukai tanah satu masalah besar dari segi kewangan untuk Kerajaan Negeri.

Dato' Speaker, Y.A.B Ketua Menteri seperti biasa selepas 3 tahun juga telah menyentuh mengenai masalah ini dalam ucapan Belanjawan beliau bukan sahaja tahun '90, '91 tetapi juga pada tahun ini. Untuk tahun '89 satu angka telah diberi oleh Ketua Menteri dalam Dewan ini dan beliau telah mengatakan bahawa tunggakan hasil pada tahun '89 adalah setakat \$11.3 juta. Pada tahun '90 dalam ucapannya lagi tahun '90 beliau telah mengatakan bahawa tunggakan hasil telah naik kepada \$12.9 juta lebih kurang \$13 juta dan tahun '91 angka ini tidak berganjak, masih \$12.9 juta atau \$13 juta dan dalam ucapannya pada tahun ini untuk tahun '92 beliau telah mengatakan tunggakan hasil cukai tanah telah sampai ke tahap \$12 juta.

Dato' Speaker, memang Ketua Menteri mempunyai *access* yang lebih daripada saya ataupun Ahli-ahli Yang Berhormat dari pembangkang mengenai angka-angka daripada Pejabat Tanah tetapi saya rasa bahawa angka-angka yang telah diberi oleh Y.A.B Ketua Menteri untuk 3 tahun kebelakangan ini adalah angka-angka yang

cukup meragukan kami. Saya rasa adalah ternyata Yang Amat Berhormat telah memberi maklumat yang silap dan sekiranya begitu beliau juga telah cuai dalam perkara ini.

Tuan Speaker, untuk mengelakkan segala keraguan atas tuduhan yang saya buat, izinkan saya mempetikkan sebahagian daripada ucapan Y.A.B Ketua Menteri pada tahun '90. Apabila menyentuh tunggakan cukai tanah, beliau pernah mengatakan dengan izin, Tuan Speaker, "akan tetapi masih terdapat segolongan kecil pemilik tanah yang kurang bertanggungjawab dan sengaja tidak mahu membayar cukai tanah sehingga mengakibatkan jumlah tunggakan cukai tanah pada keseluruhannya kini berjumlah lebih kurang \$12.9 juta berbanding dengan \$11.3 jutapada tahun '89". Namun demikian, Dato' Speaker, angka ini adalah angka yang diberi untuk tahun '89 dan juga untuk tahun '90 oleh Y.A.B Ketua Menteri sendiri. Juga, Dato' Speaker, dalam ucapannya pada tahun '91, beliau telah mengatakan bahawa tunggakan cukai adalah \$12.9 juta dan beliau telah menggulangi, itulah saya meragukan samada beliau silap atau tidak, beliau telah menggulangi bahawa angka \$12.9 juta tidak jauh berbeza dari angka pada akhir tahun '90. Itulah angka-angka yang diberi dalam Dewan ini kepada Ahli-ahli Yang Berhormat. Walau bagaimanapun, Dato' Speaker, dalam sesi ini kami telah dibekalkan dengan Laporan Ketua Audit Negara untuk tahun 1990. Saya rasa walaupun Ketua Menteri mempunyai *access* kepada rekod-rekod di Pejabat Tanah dan juga Pejabat Kewangan tetapi angka yang telah diberi oleh Ketua Audit Negara adalah satu angka yang kami boleh terima oleh kerana ia telah diberi selepas satu audit telah dilakukan. Dalam muka surat 3 perenggan kelapan mengenai tunggakan hasil, Jadual 2, Ketua Audit Negara telah memberi angka bahawa cukai tanah pada penghujung tahun '89 adalah \$26.05 juta. Jauh, jauh sangat perbezaan dengan angka yang diberi oleh Y.A.B Ketua Menteri iaitu pada tahun '89 tunggakan hasil cukai tanah adalah hanya \$11.3 juta. Perbezaannya Dato' Speaker adalah lebih daripada 110% di antara kedua-dua angka yang diberi. Untuk tahun ... (gangguan)

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Penjelasan. Cukai tanah dan tunggakan berbeza. Tunggakan itu *you* belum bayar. Cukai tanah itu semua sekali.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Apa yang disebut oleh Ketua Audit Negara adalah tunggakan hasil cukai tanah. Sila tengok Jadual 2, muka surat 3, Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

Minta laluan, Dato' Speaker.

Tuan Speaker:

Ya.

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

Saya ingat kita sudah 40 minit bercakap tentang *estimate* sahaja. Saya ingat Dato' Speaker bagi *ruling*lah, pindah ke tajuk lain sikit. Sudah 40 minit duduk bercakap tentang lari daripada *estimate* ... (gangguan)

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Tidak tahankah mendengar kelemahan Kerajaan? Tidak dengarkah mendengar kelemahan Kerajaan? Apabila kawan saya dari Paya Terubong ... (gangguan)

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Sorry, Dato' Speaker, terima kasih, Dato' Speaker ... (ketawa). Dato' Speaker, saya ingin memberi notis kepada kawan baik saya dari Ara Rendang bahawa saya bertujuan bercakap atas tajuk ini berterusan pada petang hari ini. Kalau dia tidak boleh tahan dia boleh keluar.

Dato' Speaker, angka yang diberi oleh Y.A.B Ketua Menteri untuk tahun '90 mengenai tunggakan hasil cukai tanah adalah \$12.9 juta tetapi angka yang diberi oleh Ketua Audit Negara yang mana saya lebih mempercayai adalah \$25.30 juta.

Dato' Speaker, saya harap apabila Y.A.B Ketua Menteri membuat penggulangan bagi faedah bersama-sama Ahli-ahli Dewan Undangan Negeri, beliau dapat memberi penjelasan mengapa berlakunya perbezaan yang begitu ketara di antara angka yang diberi oleh beliau dalam Dewan ini dengan angka yang diberi oleh Ketua Audit Negara. Adakah beliau telah bertindak secara cuai dalam perkara ini iaitu Y.A.B Ketua Menteri atau pun adakah beliau tidak mengambil berat tugas dan tanggungjawab beliau kepada Dewan ini?

Dato' Speaker, mengenai juga masalah tunggakan cukai tanah, sepertimana yang disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Paya Terubong tadi, tuan-tuan tanah selalunya dipersalahkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri. Ahli Yang Berhormat dari Paya Terubong telah memberi ... (gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat kalau sudah sebut tidak payah ulang.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Ahli Yang Berhormat dari Paya Terubong telah mengucap sedikit sebanyak tentang mengapa tuan-tuan tanah tidak boleh dipersalahkan, Dato' Speaker

Tuan Speaker:

Teruskan dengan ucapan, teruskan ucapan.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

.....tetapi di sini saya ingin membangkit kelemahan-kelemahan dalam Pejabat Tanah sendiri di mana sekiranya kami mengambil kira kelemahan-kelemahan itu sepatutnya tuan-tuan tanah tidak harus dipersalahkan, dan Dato' Speaker, ini adalah petikan daripada Laporan Ketua Audit Negara sendiri.

Dato' Speaker, Ketua Audit Negara dalam laporannya telah memberi beberapa kelemahan yang terdapat dalam Pejabat Tanah dalam masalah mengutip tunggakan hasil. Daripada kajiannya beliau terdapat bahawa terdapat kesilapan catitan nilai cukai tanah dan nombor hakmilik dalam bil-bil. Butir-butir cukai yang tidak tepat mengakibatkan kutipan hasil tidak tepat. Selain dari itu, Dato' Speaker, terdapat juga kes-kes lot-lot baru telah diwujudkan pada tahun '89 dan '90 tetapi bil-bil masih dicetak atas lot-lot lama. Sekiranya bil-bil dicetak masih atas lot-lot lama bagaimanakah tuan-tuan tanah dapat menjelaskan cukai tanah atas lot-lot tersebut? Juga didapati bahawa keluasan lot-lot tanah tidak bersesuaian dengan kadar cukai tanah yang dikenakan. Mungkin ada lot-lot tanah di mana keluasannya adalah lebih besar yang harus membayar cukai yang lebih besar sebenarnya tidak membayar cukai yang lebih besar oleh kerana kesilapan yang didapati mengenai keluasannya dalam rekod-rekod Pejabat Tanah. Juga lagi satu terdapat kes-kes lot-lot tanah telah diambil balik oleh Kerajaan tetapi bil-bil mengenai lot ini masih dicetak. Sudah diambil balik oleh Kerajaan Negeri tetapi bil dikeluarkan dan ini adalah satu lagi sumbangan kepada tunggakan hasil dan tuan-tuan tanah dipersalahkan. Lagi satu alasan yang diberi oleh Ketua Audit Negara adalah juga terdapat lot-lot tanah di mana bil-bil bagi tahun '89 dan '91 tidak dicetak, maka hasil tidak dikutip. Inilah kelemahan-kelemahan dalam Pejabat Tanah yang dibangkit oleh Ketua Audit Negara.

Dato' Speaker, nampaknya Pejabat Tanah di bawah kawalan Yang Berhormat Seberang Jaya walaupun membuat sumbangan yang

begitu banyak kepada keadaan kewangan negeri masih mempunyai masalah-masalah dan kelemahan-kelemahan yang sepatutnya, diatasi dengan secepat mungkin. Dalam perkara ini Dato' Speaker, biarkanlah saya memberi sedikit nasihat kepada Ahli Yang Berhormat dari Seberang Jaya bahawa janganlah selalu dan hanya menumpukan masa kepada meluluskan ubah syarat untuk padang golf dan sebagainya. Saya tahu, saya sedar bahawa padang golf ini boleh membawa hasil yang lebih kepada Kerajaan Negeri, bukan sahaja kepada Kerajaan Negeri, Dato' Speaker, tetapi juga kepada orang perseorangan dan individu-individu yang tertentu juga, ini akan membawa hasil, tetapi Dato' Speaker, tunggakan \$25 million ini adalah satu perkara yang serius dan harus diberi lebih tumpuan oleh Pejabat Tanah.

Dato' Speaker, tunggakan hasil ini bukan sahaja dihadkan kepada Pejabat Tanah, alamak, Ara Rendang tidak ada di sini, tetapi Bahagian Perumahan juga ada tunggakan hasil di mana pada tahun '90 untuk rumah kediaman sahaja iaitu rumah-rumah pangsa, flat dan sebagainya, tunggakan hasil sudah berjumlah \$8.4 juta. Tunggakan ini, Dato' Speaker, harus dipungut dan saya difahamkan bahawa Jawatankuasa Kira-kira Am ataupun PAC juga telah membuat syor bahawa tunggakan hasil bagi Bahagian Perumahan dikutip dengan lebih serius dan lebih cepat lagi. Syor ini diberi dalam Laporan Ketua Audit Negarajuga.

Dato' Speaker, tadi saya telah menyentuh tentang kelulusan untuk ubah syarat membina padang golf. Dalam tahun 1992 saya diberitahu, dimaklumkan oleh Y.A.B Ketua Menteri dalam jawapan bertulisnya bahawa enam padang golf telah diluluskan dalam negeri ini dan tanah-tanah yang terlibat telah diberi kelulusan untuk mengubah syarat daripada *agriculture* untuk pembinaan golf hah pembinaan padang golf. Tetapi, Dato' Speaker, saya berasa keciwa bahawa dalam perkara ini Kerajaan Negeri telah memberi maklumat yang silap dan juga maklumat yang tidak tepat kepada ahli-ahli dalam Dewan ini.

Dato' Speaker, pada penghujung tahun '91 saya pernah mengemukakan satu soalan bertulis mengenai kelulusan dan pembinaan padang golf. Dalam jawapannya yang bertulis Yang Amat Berhormat Ketua Menteri telah memberi jawapan seperti berikut, dengan izin Dato' Speaker. Harus saya memperingatkan ahli-ahli Yang Berhormat dalam Dewan ini bahawa jawapan ini telah diberi pada bulan Disember tahun '91. Tarikh ini harus diperingatkan. Dengan izin Tuan Speaker, "setakat sekarang Kerajaan Negeri telah menerima sebanyak tiga permohonan bagi tujuan menukar syarat kegunaan tanah persendirian dari pertanian kepada padang golf. Ketiga-tiga permohonan ini masih lagi dalam pertimbangan Pihak Berkuasa Negeri."

Dato' Speaker, saya ingin menitikberatkan perkataan-perkataan "masih lagi dalam pertimbangan Pihak Berkuasa Negeri", maknanya

pada bulan Disember tahun '91 ketiga-tiga permohonan ini belum dilulus ataupun belum ditolak tetapi masih dalam pertimbangan. Butir-butir ketiga-tiga permohonan ini adalah seperti berikut. Tiga nama pemohon diberi iaitu:

- (1) M/s Tentang Emas Sdn. Bhd., Lot No. 255, Mukim 4, Daerah Barat Daya;
- (2) Pernas OUE Sdn. Bhd. di Mukim 4, Daerah Barat Daya;
- (3) Linden Park Hill Resorts Sdn. Bhd., Mukim B, Daerah BaratDaya.

Untuk sesi ini, Dato' Speaker, saya juga telah mengemukakan satu soalan bertulis mengenai pembinaan dan kelulusan padang-padang golf dan jawapan yang diberi adalah bahawa dalam tahun 1992 enam padang golf telah diluluskan. Tetapi Dato' Speaker daripada jawapan dan butir-butir yang saya telah diberi saya dapati bahawa apabilajawapan telah diberi kepada saya pada bulan Disember tahun '91 Ketua Menteri telah cuai ataupun telah silap dan telah memberi maklumat yang tidak tepat iaitu permohonan yang telah dibuat oleh Syarikat Tentang Emas Sdn. Bhd. di mana telah dikatakan bahawa permohonan itu masih dalam pertimbangan Kerajaan Negeri tetapi dari maklumat yang saya baru terima, pada kebetulannya permohonan yang telah dibuat oleh Syarikat Tentang Emas Sdn. Bhd. telah ditolak pada bulan Julai, bulan tujuh tahun '91 dan sekiranya itulah maklumat yang betul mengapakah Y.A.B Ketua Menteri telah memberi satu jawapan yang tidak betul iaitu permohonan itu masih dalam pertimbangan. Adakah ini sebahagian daripada sikap Yang Amat Berhormat untuk memberi kenyataan untuk memberi jawapan yang tidak tepat untuk memperdayakan ahli-ahli dalam Dewan ini, bukan sahaja ahli-ahli dalam Dewan ini, tetapi juga rakyat di luar.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, Yang Amat Berhormat belum jawab lagi.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Saya harap, saya harap dia akan jawab, dia ada peluang ...

Tuan Speaker:

Jangan buat tuduhan.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Saya juga memberi alasan mungkin dia telah menerima maklumat yang silap. Saya rela terima, Dato' Speaker, saya rela terima.

Mungkin dia telah diperdayakan oleh pegawai-pegawai beliau sendiri tetapi tugas dan tanggungjawabnya adalah untuk memastikan bahawa segala jawapan dan maklumat yang diberi dalam Dewan ini adalah maklumat dan jawapan yang tepat. Ini adalah tanggungjawab beliau dan itulah saya ingin menitikberatkan, Dato' Speaker, tidak akan saya seolah-olah hendak mencela Yang Amat Berhormat Ketua Menteri.

Tuan Speaker:

Teruskan dengan ... (gangguan).

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Terima kasih, Dato' Speaker, tetapi Dato' Speaker, apa yang lebih memeranjatkan saya dan juga menjadi satu topik hangat di kalangan orang ramai adalah mengapa Kerajaan Negeri telah meluluskan begitu banyak padang golf dalam negeri yang kecil ini sedangkan kelulusan permohonan tersebut untuk ubah syarat dan sebagainya telah dilakukan dalam satu masa yang agak singkat. Sedangkan juga Dato' Speaker, kita tahu Pejabat Tanah ini bukan satu pejabat yang cekap. Dia tidak tahu *estimate*. Dia tidak tahu mengutip tunggakan cukai tanah tetapi apabila datangnya permohonan untuk membina padang golf kelulusan telah diberi dalam masa satu bulan hingga enam bulan. Satu bulan, Dato' Speaker. Semalam kami telah mendengar bagaimana Suruhanjaya Pilihanraya boleh menyediakan syor-syor mereka dalam 24 jam. Sekarang Pejabat Tanah di Pulau Pinang boleh mengubah syarat dan meluluskan padang golf dalam masa satu bulan, Dato' Speaker. Ini, Dato' Speaker, dari jawapan yang saya terima dan juga saya harus memperingatkan Dewan ini pada bulan Disember tahun '91 tidak dapat permohonan, hanya tiga sahaja iaitu daripada Tentang Emas, Pernas OUE, Linden Park Hill sahaja. Tiga permohonan sahaja. Tetapi pada bulan satu tahun 1992 satu permohonan telah diluluskan untuk Syarikat MP Matthew Palm Oil Mill Sdn. Bhd. atas Lot 414 Mukim 6, Seberang Perai Selatan berluas 8463 hektar telah dilulus pada 8 hari bulan Januari tahun '92. Sedangkan walhal pada bulan dua belas tahun '91 tidak ada permohonan tidak ada permohonan dari MP Matthew Palm Oil Mill Sdn. Bhd. tetapi pada bulan satu tahun '92 sudah dilulus. Ini bermakna dalam masa satu bulan permohonan untuk ubah syarat dan membina padang golf ini telah dilulus. Mengapa, Dato' Speaker, mengapa? Saya rasa satu penjelasan harus diberi, mengapa oleh kerana topik pembinaan padang golf di Pulau Pinang sudah menjadi satu isu di kalangan orang ramai dan saya rasa ini sudah menjadi satu isu sebab sedang dihebohkan di kalangan orang ramai bahawa kalau hendak bina padang golf boleh dapat kelulusan untuk ubah syarat dengan senang, dengan cepat. Melainkan ada permohonan daripada pemaju-pemaju perumahan yang telah membuat permohonan untuk ubah syarat daripada tanah persendirian ataupun tanah *agriculture* untuk menjadi *residential land*

untuk membina rumah tidak dapat dilulus dalam jangkamasa yang begitu pendek dan syarat-syarat yang mereka tidak boleh mengikuti ditetapkan walhal untuk bermain golf, Dato' Speaker, dalam *express speed*. Jangan kita mengambil hanya permohonan MP Matthew Palm Oil Mill Sdn. Bhd. Ambil permohonan-permohonan lain-Total Resort Development Sdn. Bhd. di Gertak Sanggul, Daerah Barat Daya telah dilulus dalam masa lima bulan. Hua Dor Realty Sdn. Bhd. di Mukim 3 Seberang Perai Selatan, Valdor telah dilulus dalam masa enam bulan.

Dato' Speaker, ini adalah jawapan, ini adalah maklumat saya terima bagi sesi ini dan ini bulan dua belas tahun '90. Saya ingin tanya Pejabat Tanah, Yang Berhormat dari Seberang Jaya, berapakah pada kebiasaannya amalan untuk permohonan dikemukakan untuk ubah syarat dan kelulusan diberi ataupun satu keputusan diambil untuk tolak permohonan tersebut. Oleh kerana Dato' Speaker, saya rasa maklumat yang saya terima adalah maklumat *latest, latest information* untuk sesi ini tetapi apa yang memeranjatkan saya dan menghairankan saya apabila saya tengok iklan dalam suratkhbar *The Star* semalam terdapat juga lagi satu padang golf yang akan dibina di Bertam, saya rasa di kawasan Dato' Speaker, mesti saya ingat Dato' Speaker sendiri mengambil berat tentang perkara ini, satu padang golf akan dibina di kawasan Dato' Speaker.....

Tuan Speaker:

Betul.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Tetapi mengikut maklumat yang diberi oleh Kerajaan Negeri tidak ada permohonan. Bukan sahaja tidak ada permohonan kelulusan belum diberi lagi. Mengapa, mengapa satu syarikat yang bernama Bertam Property Sdn. Bhd. boleh menyiarkan iklan, boleh menerbitkan iklan di mana diberitahu bahawa '*Penang Golf Resort heralding, Dato' Speaker, heralding, a new lifestyle, a new growth centre. Penang Golf Resort-Golfing Paradise of the North*'. Adakah syarikat ini telah diberi kelulusan? Adakah tanah ini telah diberi kelulusan ubah syarat? Ini, wah... Bertam Development, 2,000 ekar, 809 hektar. Ini, Dato' Speaker, memang Dato' Speaker cukup bertuahlah, ini *Golfing Paradise of the North* akan sampai ke kawasan Dato' Speaker.

Tuan Speaker:

Ya, ya, ya, boleh, boleh.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Dato' Speaker, adakah kelulusan ini telah diberi oleh Kerajaan Negeri. Kalau diberi mesti permohonan telah dibuat lebih awal dari Disember tahun ini. Mereka ini akan membelanjakan *bermillion-million* ringgit tidak akan mereka akan sengaja dengan tidak ada kelulusan, dengan tidak ada permohonan membina satu padang golf. Mereka itu bukan begitu bodoh, Dato' Speaker. Ini sudah menjadi satu perkara, saya boleh mengatakan ini sudah jadi satu skandal padang golf di Pulau Pinang. Adakah keistimewaan, saya ingin tanya juga, adakah keistimewaan diberi oleh kerana Bertam Property Sdn. Bhd. ini telah berusaha sama, telah membuat *joint venture* dengan UDA, UDA satu perbadanan korporat, *Government Agency*, adakah *government agency* atau pun *body-body* korporat, perbadanan korporat yang tertentu mendapati layanan istimewa dari Kerajaan Negeri ini sehingga mereka boleh mengiklankan untuk mendapat ahli-ahli? Untuk warganegara Malaysia \$25,000.00 untuk menjadi ahli padang golf ini, untuk orang asing \$35,000.00.

Tuan Speaker:

Ya, Yang Berhormat bayar \$25,000.00 cukup.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Dato' Speaker, elaun pun belum terima lagi, hendak bayar.....(ketawa) Apa ini?

Tuan Speaker:

Kalau dia minta \$35,000.00, beritahu saya.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Dato' Speaker, kalau boleh bantu sama saya, saya boleh terimalah.

Tuan Speaker:

Boleh, boleh, boleh, saya boleh bantu jadi ahli.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Tetapi barangkali Dato' ada lain orang yang boleh bantu juga kalau saya hendak buat permohonan untuk menjadi ahli.

Tuan Speaker:

Boleh.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Tetapi Dato' Speaker, mengapa, mengapa permohonan mengenai *Penang Golf Resort, Golfing Paradise of the North* ini, tidak disebut dalam jawapan yang diberi. Sama ada permohonan telah dikemukakan atau belum? Saya rasa ada sesuatu disebaliknya, Dato' Speaker, mengapa dengan sengaja, dengan sengaja cadangan untuk membina golf di Kawasan Bertam ini tidak diberitahu kepada kami sehingga kami mendapati maklumat daripada surat khabar.

Dato' Speaker, tadi kita sebut tentang perbadanan korporat. Ada satu lagi perbadanan korporat yang saya ingin menyentuh iaitu Penang Development Corporation. Penang Development Corporation ini laporannya untuk tahun '91 telah dibentangkan di Dewan ini. Satu laporan yang agak istimewa bukan sahaja berwarna warni tetapi telah diterbitkan atas paper yang begitu mutu tinggi dengan graf-graf dan sebagainya, senang untuk dibaca, amat menarik juga. Dalam bahagian mengenai pelaburan, Dato' Speaker, Penang Development Corporation dalam laporannya telah memberitahu bahawa sehingga tahun '91 portfolio-portfolio pelaburan di dalam 29 syarikat yang berjumlah \$37.57 juta, minta maaf, Dato' Speaker, kami diberitahu bahawa portfolio pelaburan PDC dalam syarikat-syarikat berjumlah \$37.57 million dan sebagai langkah untuk menyusun semula portfolio tersebut, PDC telah berunding dengan sektor awam dengan tujuan menjual ekuiti atau pegangannya dalam syarikat-syarikat tersebut. Gerakan ini adalah bertujuan untuk merendahkan atau pun *minimise* kerugian pada masa hadapan dalam pelaburan dan untuk mengukuhkan lagi operasi PDC dalam gerakan yang *viable* dan dengan tujuan tersebut PDC telah mengambil keputusan untuk menjual satu daripada anak syarikatnya iaitu Penang Shipbuilding Corporation dan satu Memorandum Persefahaman atau pun *Memorandum of Understanding* telah ditandatangani pada tahun 1991.

Dato' Speaker, penyata-penyata kewangan bagi PDC untuk tahun '90 juga telah dibentangkan dengan Laporan Audit untuk tahun tersebut dan daripada Laporan Audit itu kami difahamkan dan, dengan izin, Tuan Speaker, bahawa pada bulan April tahun 1992 Perbadanan telah menandatangani satu surat perjanjian jual beli dengan sebuah syarikat swasta untuk menjual kesemua sahamnya dalam Syarikat Penang Shipbuilding Corporation Sdn. Bhd. dengan harga \$29 juta, dan ini adalah bahagian yang cukup menghairankan, Dato' Speaker, dari harga ini sebanyak \$3 juta telah diterima sebelum surat perjanjian ditandatangani, disamping itu \$19 juta akan dibayar oleh pembeli dengan 6 ansuran tahunan sebanyak \$1.5 juta mulai Mei tahun '92

hingga Mei tahun '97. Manakala baki iaitu baki jumlah wang pembelian, Dato' Speaker, manakala baki sebanyak \$17 juta akan dijelaskan pada atau sebelum akhir bulan Mei tahun 1998 iaitu dalam 6 tahun masa hadapan. Di antara, syarat-syarat lain, Perbadanan juga bertanggungjawab untuk menjelaskan semua tanggungan syarikat tersebut yang berjumlah \$31.9 juta semasa surat perjanjian ditandatangani. Jumlah tanggungan ini juga termasuk \$23.11 juta yang terhutang kepada Perbadanan sendiri.

Dato' Speaker, ini bermakna walaupun PDC belum menerima segala wang penjualan iaitu \$29 juta di mana semuanya, hanya dapat dijelaskan 6 tahun masa hadapan tetapi satu daripada syarat-syarat penjualan ini, PDC harus menanggung *liability* berkumpul sejumlah \$31.5 juta. Duit jualan belum dikutip lagi tetapi tanggungan harus dipikul pada masa sekarang juga. Ini, Dato' Speaker, maklumlah bukanlah satu amalan biasa untuk satu perbadanan korporat. Ini tidak memberi *commercial sense*, *doesn't bring commercial sense at all*.

Dato' Speaker, akibat yang sebenarnya, kesan yang sebenar yang dengan serta merta berlaku apabila PDC menerima wang pendahuluan iaitu deposit \$3 million itu ialah dengan menerima \$3 million PDC harus memikul tanggungan melainkan tanggungan yang dihutang kepada PDC diri sendiri iaitu \$23.11 million, tetapi tanggungan kepada pihak ketiga, bukan PDC, kepada pihak ketiga, untuk wang sejumlah \$8.79 juta. Erti kata lain, Dato' Speaker, hari ini saya terima \$3 billion tetapi saya hutang lagi \$8.9 million kepada pihak-pihak ketiga. Adakah ini *commercial sense* adakah ini satu amalan perbadanan korporat? Selain daripada itu apakah jaminan, apakah jaminan bahawa pembeli saham-saham PDC dalam *Penang Shipbuilding Corporation*, yang telah diberi oleh pembeli-pembeli saham dalam *Penang Shipbuilding Corporation* bahawa wang ansuran iaitu \$1.5 juta yang harus dibayar pada tiap-tiap bulan Mei tiap-tiap tahun sehingga tahun 1997 akan dijelaskan? Adakah satu bank *guarantee* telah dipohon oleh PDC dan telah diberi oleh pembeli saham-saham ini? Bukan sahaja mengenai ansuran-ansuran yang harus dibeli, bagaimana pula dengan baki \$17 million? Adakah satu bank *guarantee* telah diperolehi daripada pembeli ini dan sekiranya tidak, kalau tidak ada bank *guarantee* apakah jaminan, apakah jaminan bahawa pembeli saham ini akan berupaya dan akan dapat menjelaskan wang yang dihutang kepada PDC?

Dato' Speaker, sekiranya tidak ada jaminan untuk wang ansuran yang harus dibayar ataupun untuk baki wang \$17 million dan sekiranya pembeli saham ini tutup kedai, atau menjual aset-aset yang sedia ada kepada *Penang Shipbuilding Corporation* kepada pihak ketiga atau pihak lain dan tidak memberi jaminan maka PDC akan menghadapi bukan sahaja masalah untuk mengutip balik wang ini tetapi daripada \$29.5 juta yang ditanggung pada masa sekarang, ini akan naik dengan angka \$4.3 juta yang merupakan *initial investment*

atau pun pelaburan oleh PDC dalam *Penang Shipbuilding Corporation at cost*.

Dato' Speaker, saya haraplah PDC sebagai satu perbadanan korporat boleh mengamalkan satu budaya korporat dengan tidak memasuki perjanjian-perjanjian yang begitu ketara dengan *uncertainty*. Dato' Speaker, Y.A.B. Ketua Menteri ini biasanya dalam ucapan-ucapan dalam Dewan ini selalu memperkenalkan suatu *terminology* atau perkataan yang baru. Dalam tahun '90 apabila membentangkan Belanjawan yang pertamanya, beliau telah memperkenalkan perkataan *synergetic*. Semalam kami telah mendengar lagi satu terma baru *proactive*. Lagi satu terma yang telah digunakan oleh beliau - *Penang Incorporated* - daripada *Malaysia Incorporated*. Dato' Speaker, ini serupa cogan-cogan kata sahaja, Dato' Speaker.

Dato' Speaker, tidak apa, oleh kerana beliau telah membangkitkan perkara *Penang Incorporated*(gangguan) *you* hendak bantu dengan sayakah? Sila datang. Kalau hendak bantu beritahulah. Kerjasama yang rapat - terma ini saya ingat telah diambil daripada bekas Ketua Menteri, selalunya dia suka bercakap tentang kerjasama yang rapat - kerjasama yang rapat antara sektor awam dan swasta seperti yang dihuraikan di atas adalah asas kepada konsep *Malaysia Incorporated* atau dalam konteks negeri kita *Penang Incorporated* yang sudah tentunya akan membawa kesan-kesan *synergetic* serta pertumbuhan yang berterusan untuk faedah semua rakyat negeri ini dalam bidang ekonomi, sosial dan kebudayaan.

Dato' Speaker, *Penang Incorporated* ini mungkin termasuk usaha-usaha Kerajaan Negeri untuk menswastakan jabatan-jabatan tertentu dan juga untuk menswastakan perkhidmatan-perkhidmatan yang pada masa ini dijalankan oleh jabatan-jabatan atau pun agensi-agensi Kerajaan ini. Dato' Speaker, beliau telah membangkitkan perkara penswastakan dalam ucapannya dalam tahun '90 dan juga tahun '91. Sudah dua tahun berlalu, apakah yang sebenarnya telah berlaku? Adakah terdapat mana-mana jabatan-jabatan yang harus diswastakan yang sudah diswastakan? Adakah terdapat perkhidmatan-perkhidmatan yang harus diswastakan sudah diswastakan? Saya rasa tidak, Dato' Speaker, daripada jawapan yang telah diberi oleh Ketua Menteri sendiri kepada soalan bertulis saya untuk sesi ini untuk Disember tahun '92. Saya telah menanyakan, "Sila nyatakan, apakah aktiviti-aktiviti, jabatan-jabatan kerajaan dan perkhidmatan-perkhidmatan yang dicadang untuk diswastakan?" Jawapan yang saya perolehi Dato' Speaker, dengan izin, "Kerajaan Negeri sedang mengkaji," sedang mengkaji, sudah mengkaji, telah mengkaji untuk dua tahun Dato' Speaker, Kerajaan Negeri yang begitu cekap yang telah memperkenalkan *Penang Incorporated* dalam Dewan ini, selepas 2 tahun masih sedang mengkaji, "Kerajaan Negeri sedang mengkaji beberapa projek dan aktiviti untuk penswastakan. Aktiviti-aktiviti Kerajaan dan perkhidmatan-perkhidmatan yang mungkin akan

diswastakan," mungkin akan sahaja diswastakan, "termasuklah aktiviti Perbadanan Pembangunan Pulau Pinang, perkhidmatan-perkhidmatan tertentu....." Daripada jawapan ini, Dato' Speaker, adalah jelas sehingga sekarang tidak ada mana-mana jabatan atau pun perkhidmatan-perkhidmatan, aktiviti-aktiviti, yang sudah diswastakan oleh Kerajaan Negeri walaupun mereka telah memberitahu hasratnya dalam Dewan ini pada tahun Disember '90. Sudah mengambil dua tahun. Serupa juga dengan pengumuman pelan strategik. Mula-mulanya telah memberitahu Dewan akan dibentangkan, akan diumumkan dalam masa 9 bulan. Lepas itu telah ubah menjadi satu tahun. Lepas itu juga diberi alasan oleh kerana telah menubuhkan Majlis Ekonomi Negeri Pulau Pinang tidak dapat mengemukakan pelan strategik ini sehingga telah memakan 2 tahun, telah mengambil 2 tahun selepas mula-mulanya pengumuman telah dibuat untuk pelan strategik ini dikemukakan.

Begitu juga dengan usaha-usaha untuk menswastakan perkhidmatan dan jabatan-jabatan. Walau bagaimanapun, Dato' Speaker, dalam usaha penswastakan ini saya ingin menyeru kepada Ketua Menteri dan Kerajaan bahawa 2 jabatan yang sepatutnya diswastakan dengan secepat mungkin adalah Jabatan Kedai-Kedai Tuak yang saya tengok daripada anggaran belanjawan tidak mendatangkan sebarang keuntungan kepada negeri daripada segi kewangan. Anggaran bagi tahun '93, iaitu untuk hasil yang dianggar akan dikutip, hanya \$1.2 million sahaja. Sedangkan perbelanjaan yang telah disediakan adalah \$1.25 million, kerugian lebih kurang \$50,000.00.

Selain daripada itu satu jabatan lagi yang saya harap dapat diswastakan dengan secepat mungkin adalah perkhidmatan Keretapi Bukit Bendera, di mana dalam Belanjawan, hasil iaitu tambang yang diramalkan akan dikutip, hanya \$1.5 juta dan perbelanjaan ialah \$1.1 juta tetapi demi memberi perkhidmatan yang lebih berkesan kepada pengguna-pengguna, Dato' Speaker, saya rasa jabatan ini, Keretapi Bukit Bendera ini kalau diswastakan akan memberi perkhidmatan yang lebih bermutu dan tinggi kepada pengguna-pengguna. Dalam 2 atau 3 tahun kebelakangan ini, Dato' Speaker, selalunya kami mendengar berita bahawa ada *breakdown* yang *frequent*, dan untuk *resume* balik, untuk memberi balik perkhidmatan kadang-kadang mengambil tempoh 2 atau 3 hari sedangkan, Dato' Speaker, saya telah difahamkan apabila perkhidmatan Bukit Bendera ini telah dijaga atau pun di bawah *City-Council* dulu tidak terdapat *shut-down of services* untuk normal *maintenance*, untuk menukar cable atau pun membaiki perkara-perkara lain, tidak pernah berlaku di mana perkhidmatan ini telah diberhentikan untuk 2 atau 3 hari. Selalunya penyelenggaraan menukar cable apabila di bawah jagaan *City-Council* telah dibuat pada waktu malam. Saya tidak tahu mengapa amalan ini tidak boleh diteruskan di bawah pentadbiran ini.

Dato' Speaker, sudahlah sampai pukul 1.00 tengahari dan saya rasa sampailah masa untuk saya memberhentikan. Terima kasih.

Tuan Speaker

Ahli-Ahli Yang Berhormat, Dewan ditangguhkan sehingga jam, 2.25.

*Mesyuarat ditangguhkan pada jam 12.55 petang.
Dewan bersidang semula pada jam 2.30 petang*

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat Dewan disambung semula dengan perbahasan. Ahli-ahli yang berminat dijemput.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng):

Terima kasih, Dato' Speaker. Saya suka ambil bahagian dalam perbahasan Rang Undang-Undang Perbekalan.

Dato' Speaker, sekali lagi kita telah menyaksikan satu Rang Undang-Undang Perbekalan yang *defisit* bagi tahun depan. Isi kandungan Rancangan Perbelanjaan ini bukan berani dan dinamik tetapi penuh dengan kata-kata yang manis. Satu kelemahan di bidang pemimpin-pemimpin negara kita ialah suka bercakap-cakap manis dan kurang mengawasi rakyat berkenaan dengan bahaya dan masa gelap yang mungkin di hadapi pada masa-masa yang akan datang.

Dato' Speaker, semua tahu bahawa pasaran sekarang sedang mengalami kelembapan akibat situasi ekonomi sedunia. Kami ada dengar ada setengah-setengah kilang-kilang sedang memecatkan pekerja-pekerja dan yang masih beroperasi pun telah memotong kerja lebih masa atau *overtime*. Pelabur-pelabur asing pun telah melambatkan langkah mereka melabur di negara kita. Pekedai-pekedai dan peniaga-peniaga kecil pun ada mengadu bahawa pasaran sekarang telah merosot dengan kurang pembeli-pembeli dan sukar mengutip hutang dan sebagainya. Akan tetapi, pemimpin-pemimpin negara kita masih berkata sebaliknya dengan penuh keyakinan. Dalam ucapan Y.A.B Ketua Menteri, beliau telah berkata, langkah-langkah ketat dan rapi telah diambil untuk mengawal prestasi perbelanjaan negeri ini. Langkah-langkah juga diambil untuk menuntut hutang cukai pelbagai, terutama sekali cukai tanah. Akan tetapi saya merujuk kepada Laporan Ketua Audit Negara Tahun 1990 dimana kerana kelemahan Kerajaan, Kerajaan telah mengalami kerugian yang besar dan tunggakan hutang dari pihak-pihak tertentu. Muka surat 7, Akaun Kumpulan Wang Amanah Kuari Penanti, akaun

berakhir pada tahun 1987 menunjukkan siberhutang sebanyak \$4.51 juta dimana Kerajaan Kedah berhutang \$1,195,738 sejak tahun 1976 hingga ke tahun 1981. Sekiranya tunggakan ini dikenakan 10 % faedah, maka amaun ini akan berganda jumlahnya. Saya hairan mengapa Kerajaan boleh memakai taktik keras terhadap rakyat kerana berhutang sehingga merampas hartanah mereka tetapi menunjukkan sikap yang lemah terhadap Kerajaan Negeri Kedah. Bolehkah Yang Amat Berhormat memberitahu langkah-langkah yang telah diambil untuk mendapat balik hutang sejumlah \$4.51 juta ini?

Muka surat 14 dan 15 berkenaan dengan tawaran tender pembinaan oleh JKR. Dalam Audit 1990, terdapat enam kontrak pembinaan tidak dapat disiapkan dalam masa yang ditetapkan. Mereka diberi masa lanjutan. Hanya satu sahaja berjaya disiapkan dan baki lima lagi bernilai \$5.012 juta dimansuhkan kerana kontraktor-kontraktor gagal menyiapkan kerja-kerja dalam tempoh perlanjutan itu.

Dato' Speaker, perbelanjaan tambahan sebanyak \$1.239 juta kena dipakai, kena ditanggung oleh Kerajaan bagi membolehkan projek-projek yang gagal ini disiapkan. Lagipun denda gantirugi sebanyak \$85,685 yang boleh dikenakan terhadap empat kontraktor tidak dituntut sama sekali. Jaminan bank sebanyak \$271,744 bagi pelaksanaan kontrak tidak dirampas dari lima kontraktor yang gagal menyiapkan kerja sebelum tamat tempoh lakunya.

Dato' Speaker, sebanyak \$475,702 telah dibayar kepada seorang kontraktor sebagai wang pendahuluan bagi melaksanakan kerja kontrak. Bayaran balik wang pendahuluan ini dibuat berperingkat-peringkat daripada wang kemajuan kerja kontrak. Semasa kontrak ini dimansuhkan, baki wang pendahuluan sebanyak \$241,696 belum dikembali kepada Kerajaan. Perkara-perkara tersebut di atas didapati pada akhir tahun 1990. Siapa tahu perkara serupa ini tidak akan berlaku pada tahun '91 dan '92. Persoalannya ialah, mengapa boleh jadi begini? Siapakah kontraktor-kontraktor ini? Sama ada mereka adalah saudara-mara pemimpin-pemimpin tertentu atau orang-orang yang berdekatan dengan pemimpin-pemimpin politik? Juga terdapat tender diberi kepada penender yang bukan terendah harganya. Memang saya tahu ada peraturan di mana kontrak boleh diberi kepada penender yang bukan terendah, tetapi setengah-setengah praktik adalah tidak munasabah dimana penender yang berjaya harganya adalah 20 - 60 peratus lebih tinggi dari yang paling rendah. Ini mungkin akan membawa kerugian bukan sahaja kepada Kerajaan tetapi juga kepada rakyat jelata. Lagipun tender-tender diberi kepada satu kaum sahaja. Baru-baru ini Ahli dari Telok Bahang ada menyoal sikap kaum tertentu ini. Ini jangan salahkan sesiapa. Ini adalah dasar Kerajaan dimana yang bermampu tidak diberi kerja tetapi yang tidak mampu diberi kerja. Akhirnya kontraknya boleh jadi semua gagal dan perlu disubsidi, memerlukan subsidi untuk menghabiskan kerja.

Dato' Speaker, lebuhraya dari Butterworth ke Changkat Jering, pada pengetahuan umum telah dilambatkan dan dalam jadual pembinaannya. Kontraktor yang dilantik oleh PLUS, Anagold ABL *Joint Venture* dari Yugoslavia telah dibukti tidak mampu menjalankan kerja seperti dikehendaki. Mungkin ada orang kata ini adalah tanggungjawab Kerajaan Persekutuan, akan tetapi juga ada orang suka bercerita-cerita tentang projek-projek persekutuan ini. Sekiranya projek-projek persekutuan, lain kali jangan sebut-sebutkan kemajuan projek-projek semata-mata untuk publisiti sahaja. Balik ke soalan asal, saya nampak kontraktor-kontraktor lain yang dilantik oleh PLUS, seperti Ho Hup, Hyundai, GTM dan lain-lain boleh menyiapkan kerja-kerja lebih awal dari jadual sebenarnya. Mengapa Kerajaan boleh membenarkan Anagold ABL, ABL itu adalah Abu Bakar Lazim, Anagold Abu Bakar Lazim *Joint Venture* menjalankan kerja dengan suka hati sahaja? Rakyat perlu menderita semasa berjalan di antara Taiping ke Butterworth. Bolehkah Kerajaan membuat sesuatu untuk memperbetulkan *progress* pembinaan lebuhraya tersebut ini? Saya memang mengalu-alukan peruntukan sebanyak \$6 juta bagi tahun depan jikalau dibanding dengan \$3.1 juta untuk tahun ini untuk memperbaiki jalan-jalan negeri. Seringkali jalan berlubang besar dan kecil yang membawa maut kepada pengguna-pengguna jalan diabaikan oleh Kerajaan. Setengah-setengah jalan pun begitu tinggi rendah sehingga memandu seperti mengayuh sampan sahaja, ditinggalkan begitu tanpa orang mengambil tahu. Dan dalam hal ini saya ingat Y.B. Dato' Speaker selalu berjalan diantara Butterworth sehingga Sungai Petani dan kereta-kereta selalu ber*queue* di sepanjang jalan ini dan keadaan jalan itu pun bukan seronok. Jadi ada orang-orang Barisan Nasional, terutama sekali MCA dan dari Gerakan, menyalahkan wakil rakyat kerana tidak pergi memperbaikinya. Bukan kami tidak mengambil tahu, berkali-kali melalui talipon, kami mengadu kepada pihak yang tertentu untuk memperbaiki jalan-jalan yang rosak tetapi, kerja-kerja memperbaiki seolah-olah berjalan macam kura-kura saja. Jadi, saya menasihatkan orang-orang tertentu ini jangan pakai taktik yang telah mundur atau *out of date* untuk menuduh sesiapa wakil rakyat baik pun dari pembangkang atau dari Barisan Nasional kerana lubang-lubang jalan ini.

Dato' Speaker, yang tadi saya kata dari Butterworth hingga ke Sungai Petani, jalan ini, ini jalan *Federal Road 1, Federal Road One*, Kerajaan Pusat telah melantik Dolomite sebagai kontraktor utama untuk memperlebar, menaikkan taraf dan juga membina parit-parit di tepi jalanraya ini, iaitu dari Bumbong Lima hingga ke Nibong Tebal dengan harga \$40 juta. Tetapi kerja ini, boleh dikata kami memuji langkah ini untuk memperbaiki jalan ini, tetapi kerja-kerja ini telah membawa kesulitan kepada pemandu-pemandu atau pengguna-pengguna jalanraya, khususnya Dato' Speaker hari-hari yang melalui jalan ini dari Bagan ke Sungai Petani, saya ingat bila-bila pun ada nampak kesulitan-kesulitan. Jadi saya mencadangkan disini bahawa Kerajaan Negeri boleh *coordinate* dengan kontraktor utama ini supaya

mereka menjalankan kerja sebahagian-sebahagian dan jangan belum habis ini, pergi ke satu tempat yang lain, belum habis tempat itu lompat ke satu tempat yang lain(gangguan)

Tuan Speaker:

Dia suka lubang-lubang baru.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng):

...ini memang membawa kesulitan dan bāhaya kepada pengguna-pengguna jalan. Jadi, lagipun mereka suka jalankan kerja di siang hari, dimasa-masa yang sesak. Jadi disyorkan, jikalau boleh, kerja-kerja ini dijalankan pada waktu malam dimana pengguna-pengguna jalan pun kurang. Malam mana tidak boleh nampak. Nampak. Dia bagi *spotlight* banyak-banyak sangat.... (gangguan)

Tuan Speaker:

Tidak perlu nampak.....

Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng):

....tidak perlu nampak?

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Dr. Goh Cheng Teik):

Minta penjelasan. Dato' Speaker, bolehkah saya tanya Yang Berhormat dari Mak Mandin sama ada beliau sedar bahawa *Route One* ini adalah jalan persekutuan dan kontraktor Dolomite ini dilantik oleh JKR Persekutuan. Samada Ahli Yang Berhormat yang pun seorang Ahli Parlimen bagi Bagan, sudahkah bangkitkan ini di Dewan Rakyat dan memberitahu Menteri Kerjaraya tentang kedudukan yang beliau sebutkan tadi?

Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng):

Memang pada mula-mula saya telah berkata *Federal Route One* ini adalah tanggungjawab Kerajaan Persekutuan dengan peruntukan \$40 juta kepada Dolomite untuk menjalankan kerja-kerja ini dan Dewan sedang bersidang dalam peringkat jawatankuasa dan 14hb. yang akan datang di peringkat Jabatan Kerja Raya. Saya pun ada inginlah, belum, 14 baru mahu bahas. 14hb baru mahu bahas..... (gangguan). Saya cakap tadi, harap Kerajaan Negeri boleh *coordinate*. Bukan panggil JKR Pulau Pinang buat, *coordinate*. Kalau sebuah Kerajaan Negeri tidak boleh *coordinate* dengan siapa-siapa yang membuat kerja disini, ini bermakna apa? Langsung tidak peduli, ini Kerajaan Pusat? Tadi saya sudah sebut, kalau ini disebutkan projek persekutuan, pemimpin-pemimpin disini jangan lagi menyebut-yebutkan projek-

projek ini. Kita cuma menyebut-yebutkan perkara yang tertentu untuk publisiti sahaja.

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Dr. Goh Cheng Teik):

Minta penjelasan. Dato' Speaker, saya ingin tanya Ahli Yang Berhormat dari Mak Mandin samada beliau sedar bahawa kontraktor hanya takut orang yang bayar duit kepada dia, kepada beliau. Jadi Dolomite ini dilantik oleh JKR Persekutuan. Jadi JKR Persekutuan cakap dia takut. Pengarah JKR Penang cakap dia tidak takut kerana bayaran bukan datang daripada Penang. Jadi tidak payah sebutkan di sinilah. Bangkitkan di Parlimen dan kami sokong apa yang beliau sebutkan tadi. Ini memang betul..... (gangguan).....

Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng):

Oh, Dato' Speaker, baru saya tahu. Kerajaan Pulau Pinang, pemimpin-pemimpin Kerajaan Pulau Pinang tidak ada pengaruh. Begitu lemah, tidak ada kuasa, baru saja tahu. Lain kali saya nampak siapa-siapa khasnya EXCO Pulau Pinang berkata dengan Dermaga Dalam, *Container Wharf, North Terminal Wharf*, ini projek-projek persekutuan.....(gangguan)

Tuan Speaker:

Okaylah Yang Berhormat, teruskan dengan ucapan yang lebih tepat.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng):

Itu saya akan bawa balik ke sini, mengapa sentuh perkara-perkara macam itu. Kalau tidak kuasa jangan cerita, kalau tidak ada pengaruh, tidak ada kuasa, jangan sebut.(gangguan)...

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Dato' Speaker, saya ingin bertanya Ahli Yang Berhormat dari Mak Mandin, adakah daripada penjelasan yang diminta oleh Ahli Yang Berhormat dari Sungai Bakap, adakah ini menunjukkan sikap Kerajaan Negeri iaitu apabila perkara itu adalah berkenaan dengan Kerajaan Pusat, Kerajaan Negeri ini tidak mahu peduli. Biarkan dia kalau itu jalan rosak mempengaruhi kepentingan penduduk-penduduk di Negeri Pulau Pinang. Ini Kerajaan Negeri Pulau Pinang tidak pedulilah, biarkan Kerajaan Pusat ambil tindakan. Adakah betul sikap ini, betul atau tidak betul?

Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng):

Memang saya tadi telah kata(gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli dari Mak Mandin, teruskan dengan ucapan, tidak payah layanlah. Saya nampak Ahli Telok Bahang pun sudah.....(gangguan).

Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng):

Di sini kami sedang membincangkan satu Rang Undang-Undang Perbekalan, disinilah kita rancang bagaimana mahu menjalankan tugas.....(gangguan).

Tuan Speaker:

Saya setuju, tetapi tidak payah layanlah dengan perkara-perkara macam tu, teruskan dengan ucapan.....(gangguan).

Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng):

Adalah tadi saya sudah kata, ada setengah-setengah pemimpin di depan sini, mereka cuma angkat kesempatan untuk mendapat publisiti walhal jikalau disebutkan hendak mereka membuat sesuatu kerja atau membuat satu tugas, mereka selalu tolak tanggungjawab mereka, kata ini adalah tanggungjawab Kerajaan Persekutuan. Tetapi setelah projek-projek telah disiapkan, mereka akan pergi ke sana ambil gambar, potong *ribbon* atau tunjuk-tunjuk muka. Tengok, Kerajaan Barisan Nasional telah membawa pencapaian yang cemerlang, ini dan itu. Semua dia kata dia yang perjuangkan, dia yang minta tetapi bila panggil dia buat kerja, dia tidak mahu.

Dato' Speaker, satu lagi. Y.A.B. Ketua Menteri ada menyebut Kempen Keselamatan Jalanraya. Di sini saya suka.... bukan sahaja melalui pendidikan, melalui Kempen Kesedaran boleh mencegah kemalangan jalanraya. Yang saya ingat, jalan-jalan yang kurang elok, saya segan hendak sebutkan lubang-lubang ini, nanti lagi ada orang angkat kesempatan, (gangguan) jalan-jalan yang rosak, tinggi dan rendah....(gangguan) kalau jalan diukur 3 inci ke 4 inci kah, itu sudah kira tinggi rendah. Kalau mahu ukur itu bukit, betul-betul berapa ratus kaki baru dikira tinggi atau rendah. Jadi makna tidak serupa lagi kalau hendak ukur satu jenis punya bukit, itu dua tiga inci sudah kira tinggi rendah(gangguan). Jadi Dato' Speaker, dalam Kempen Keselamatan Jalanraya, saya kata bukan sahaja melalui pendidikan dan kesedaran pengguna-pengguna jalan, tetapi jalan-jalan yang kurang elok, yang telah rosak, simpang-simpang yang sempit dan lampu jalan yang kurang, mesti diambil kira. Dan suka saya membangkitkan sesuatu, iaitu apabila kami berjalan di Jalan Dato' Hussein Onn, selalu kami nampak van barang penumpang. Sekarang ada orang pakai van untuk bawa pekilang-pekilang pergi dan balik ke kilang di Kawasan Perindustrian Perai. Ada setengah-setengah pemandu van ini, dia ini terlalu, terlampau, mereka tidak ikut giliran, dia potong sana, potong

sini. Baru-baru saja satu kejadian kemalangan telah berlaku di Bukit Mertajam dekat Machang Bubok sana, dimana tujuh orang dalam van itu mati kerana kemalangan. Ini bukan sahaja di Jalan Dato' Hussein Onn. Bila saya jalan di kawasan Kepala Batas pun, selalu kita nampak van itu begitu deras, begitu tidak patuh undang-undang. Mana ada lubang dia sumbat sahaja. Dia masuk, kirikah, kanankah, mana-mana dia sumbat. Jadi saya berharaplah pihak yang menjalankan kuatkuasa boleh ambil berat tentang van barang penumpang ini supaya bolehlah kita elakkan sedikit kemalangan di jalanraya. Dan tentang siang hari, memasang lampu untuk motosikal ini saya ingat tidak berapa berkesan....(gangguan).

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Bawa di Parlimenakah?

Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng):

Ya, memang ada bawa. Adakah Yang Berhormat dari Permatang Pasir suka rakyat semua memasang lampu pada siang hari? Saya ingat banyak penghuni-penghuni atau penduduk-penduduk atau rakyat-rakyat, mereka bantah. Terutama sekali mereka yang miskin, yang memakai motosikal. Mereka bantah, sampai kena tukar *bulb* itu dua tiga kali satu bulan.

Dato' Speaker, suka saya menyentuh disini dengan pemberian penyelenggaraan kepada Pihak-pihak Berkuasa Negeri Tempatan pagi ini rakan saya dari Paya Terubong ada menyentuh tentang satu lawatan ke Australia dimana \$61,000.00 telah dibelanja walaupun Ahli dari Ara Rendang telah membentangkan satu belanjawan yang *defisit* sebanyak \$10.7 juta di MPSP dan saya dapat satu jawapan soalan bertulis dimana denda MPSP kepada pesalah-pesalah pada tahun 1992 adalah \$382,870 dan dalam Anggaran Perbelanjaan MPSP tahun depan iaitu 1993, anggaran denda ini akan naik kepada \$540,000. Ini satu anggaranlah, tetapi dari angka-angka ini kami boleh tahulah bahawa MPSP akan menjalankan penguatkuasaan lebih ketat lagi dan saya haraplah denda-denda ini bukan dituju kepada penjaja-penjaja, pekedai-pekedai atau peniaga-peniaga kecil sahaja. \$540,000 ini satu jumlah yang cukup besar dan dengan pemberian dari Kerajaan Negeri kepada Pihak Berkuasa Tempatan, saya haraplah pakai dengan sungguh-sungguh. Yang betul-betul boleh membawa manfaat barulah dipakai, dan sekiranya tidak perlu, kalau boleh jimat, jimatlah sebab kami sedang menghadapi satu *defisit* sebanyak \$10.7 juta dan saya harap dengan cara yang jimat cermat, tidak membazir dan tidak memboros, bila tamat akhir tahun 1993, *defisit* ini boleh dikurangkan.

Dato' Speaker, satu lagi berkenaan perindahan bandar yang dilancarkan oleh MPSP. Sekali lagi hanya usaha MPSP tidak akan membawa kesan yang sepenuh-penuhnya. Jikalau kekurangan koordinasi dari JKR, maksud saya sekiranya MPSP boleh menanam bunga, buang sampah sarap di tepi jalan ke mana-mana, tapi selalunya kita nampak di Seberang Perai, jalanraya tepi-tepi bahu itu, semua lubang-lubang lagi, tinggi rendah lagi, bila hujan bertakung dengan air-air yang kotor. Jadi sekiranya tidak ada kerjasama dari JKR untuk menggred atau meratakan bahu-bahu jalan ini, walaupun bunga ada merah, hijau, kuning, tetapi lubang-lubang itu akan membawa kecemaran, akan bawa kotor. Jadi di sini saya ingin menyeru kepada pihak JKR supaya menggred dan meratakan semua bahu-bahu jalan di kawasan Seberang Perai, serentak dengan usaha-usaha MPSP untuk membawa satu pandangan yang lebih indah kepada bandar Butterworth atau bandar Kepala Batas atau bandar Bukit Mertajam dan Nibong Tebal.

Dato' Speaker, saya merasa kesal bahawa Y.A.B Ketua Menteri langsung tidak sentuh dengan infrastruktur yang dihadapi oleh rakyat-rakyat kampung terutama sekali kampung-kampung dalam bandar. Kampung-kampung bukan di tempat-tempat yang hulu-hulu, tetapi kampung dalam bandar. Kampung dalam bandar ini mengikut definasi dia tidak dibawah jagaan Kemajuan Kampung-kampung. Bila kami mahu minta bantuan dari Kerajaan, dia kata kampung-kampung ini tidak dimasukkan dalam kemajuan kampung. Ini kampung dalam bandar, siapa yang jaga? Dalam kampung-kampung didalam bandar ini, masih ada banyak jalan yang belum ditar dan air, bekalan letrik pun ada setengah-setengah tempat tiada. Y.A.B Ketua Menteri boleh melaung-laungkan bagaimana makmur dan maju negeri kita tetapi seperti yang saya telah terangkan berkali-kali di sini, saya menjemput Yang Amat Berhormat boleh datang ke kawasan saya dan saya akan buktikan sebaliknya.

Dato' Speaker, pada awal tahun ini Dewan Rakyat telah meminda Kanun Tanah Negara dimana orang asing dikehendaki memohon kelulusan semasa hendak membeli hartanah atau bangunan. Saya ingin tahu, sejak penguatkuasaan undang-undang ini, berapa permohonan telah diterima dan berapa telah diluluskan. Ini mustahak untuk melindungi harga hartanah dan juga kepentingan-kepentingan dahulu orang-orang tempatan.

Dato' Speaker, suka saya membangkit di sini juga satu perkara dimana persidangan Dewan Undangan Negeri dan juga Parlimen di mana Parti Gerakan ada menggesa Kerajaan menyiarkan di kaca TV secara langsung dan saya tidak tahu, saya memang ada dapat dalam jawapan bertulis bahawa Parti Gerakan memang ada menghantar satu memorandum kepada Kerajaan Negeri minta Persidangan Dewan Undangan Negeri disiarkan secara langsung dalam kaca TV(gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat mahu muka keluar dalam TVkah?

Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng):

Tidak payah saya satu orang sahaja. Yang saya ingat kamerá itu, mesti tuju kepada Speaker, sentiasa, bukan kadangkala, sentiasa (gangguan).

Tuan Speaker:

Nanti Datuk Keramat marah, tidak boleh, dia pun mahu juga.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng):

Jadi saya ingin tahu pendirian atau pandangan Dato' Speaker, sama ada Dato' Speaker ada berbincang hal ini dan di sini kami sokong penuh persidangan Parlimen atau Dewan Undangan Negeri disiarkan secara langsung dalam kaca TV. Dan saya tidak tahulah bagaimana pendapat atau pendirian Y.A.B Ketua Menteri, mungkin dia sengaja biarkan pemuda-pemuda Parti mereka atau siapa-siapa membuat cadangan tetapi dia akan duduk di atas cadangan itu.....(gangguan). Ya, dia duduk di atas cadangan itu.

Dato' Speaker, akhir sekali saya ingin mengingatkan kepada Kerajaan Pulau Pinang supaya jangan bersetuju terutama sekali Y.A.B Ketua Menteri, jangan bersetuju dengan pihak Kerajaan Persekutuan untuk mengambilalih Pihak Berkuasa Air di negeri negeri. Yang saya tahu, pihak Kerajaan Persekutuan sedang berbincang dengan Menteri-Menteri Besar atau Ketua Menteri supaya pentadbiran atau penguatkuasaan penjagaan bekalan air di semua negeri di Malaysia di bawah jagaan Kerajaan Persekutuan. Saya ingat pada masa ini, kami ada tenaga, ada teknik, ada pengalaman yang cukup dan boleh kata memuaskan di bidang bekalan air ini. Sekiranya Kerajaan Pulau Pinang bersetuju Pihak Berkuasa Air diambilalih oleh Kerajaan Persekutuan, ini bukan sahaja akan merugikan rakyat, bahkan kita akan hilang banyak-banyak harta benda seperti Mengkuang Dam, Loji Penapisan di Sungai Dua dan satu lagi yang akan dibina di Telok Bahang dan tempat-tempat lain. Jadi saya menyeru pihak Kerajaan Pulau Pinang jangan bersetuju dengan cadangan Kerajaan Persekutuan untuk mengambilalih pentadbiran bekalan air di Pulau Pinang ini. Sekian sahaja, Dato' Speaker, dan saya akan sambung sekiranya satu Rang Undang-Undang Kemajuan dibentangkan.

Tuan Speaker:

Terima kasih. Dijemput yang lain.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Terima kasih Dato' Speaker. Selepas mendengar ucapan Y.A.B Ketua Menteri dan kemudiannya saya ada baca teks ucapannya semalam, saya ingin membangkitkan perasaan, pandangan dan cadangan saya pada hari ini.

Dato' Speaker, yang pertama saya juga ingin menyentuh perkara berkenaan dengan tunggakan cukai tanah. Memang saya sokong sekiranya Kerajaan bertindak tegas terhadap-tuan-tuan tanah yang masih hutang hasil tanah kepada Kerajaan Negeri. Tetapi saya ingat, kalau kita mahu ambil tindakan, kita haruslah mengikut satu cogan kata "Kepimpinan Melalui Teladan" iaitu saya ingat Kerajaan Negeri haruslah mengambil tindakan terlebih dahulu kepada pejabat-pejabat, agensi-agensi kerajaan seperti Keretapi Tanah Melayu, seperti Tenaga Nasional, Telekom dan lain-lain oleh kerana apa yang saya faham, agensi-agensi itu ialah salah satu siberhutang yang banyak dalam perkara ini. Jadi, saya harapkan kalau Kerajaan mahu mengambil tindakan, biarkan dia menunjukkan bahawa dia tidak ada pilih kasih. Dia terus mahu ambil tindakan, ambil tindakan kepada sesiapa pun, tidak kira Kerajaan Pusatkah, Majlisakah, sesiapa pun, ini saksama, itu yang kita mahu.

Dato' Speaker, kemudian perenggan 10, muka surat 6, Yang Amat Berhormat berkata bahawa untuk menambah hasil bukan cukai, jadi Kerajaan berhasrat menaikkan sewa bangunan *kuarters*, *bungalow* Kerajaan, sewa perabot Kerajaan, tambang Keretapi Bukit Bendera, mengenakan bayaran bagi perkhidmatan-perkhidmatan yang diberi dan borang-borang yang dikeluarkan oleh Jabatan-Jabatan tertentu. Dato' Speaker, dalam cadangan ini, mungkin saya boleh menyokonglah berkenaan dengan kenaikan sewa kepada perkara yang tertentu tetapi di sini saya mahu menyeru, merayu supaya bayaran yang dikenakan bagi perkhidmatan-perkhidmatan yang diberi dan borang-borang yang dikeluarkan oleh jabatan-jabatan tertentu, jangan tambah dan jangan menaikkan bayarannya oleh kerana ini akan mempengaruhi rakyat jelata. Mereka haruslah menambah bayaran mereka. Jadi saya bercadang di sini perkara ini harus dilupuskan.

Dato' Speaker, saya tertarik kepada perenggan 12, muka surat 7, di mana Yang Amat Berhormat berkata untuk menuju ke arah membina sebuah ekonomi yang lebih *dinamik*, progresif dan berdaya tahan ke arah menjamin pembangunan yang berterusan ke arah membentuk sebuah masyarakat yang saksama, bersepadu dan bersifat penyayang, ke arah meningkatkan peranan dalam pembangunan serantau serta ke arah mewujudkan sebuah Kerajaan yang lebih cekap dan berkesan. Dato' Speaker, di sini saya lebih tertarik kepada hasrat Y.A.B Ketua Menteri untuk mewujudkan sebuah kerajaan yang lebih cekap dan berkesan. Di sini saya ada beberapa contoh membuktikan bahawa Kerajaan Negeri Pulau Pinang bagaimana cekap dan berkesan.

Contoh yang pertama, Dato' Speaker, apabila banjir berlaku di kawasan saya, iaitu di Taman Sri Rambai, nampaknya Y.A.B Ketua Menteri ada melawat sana dan selepas melawat, beliau ada panggil satu sidang akhbar dan dalam sidang akhbar itu beliau buat satu pengumuman bahawa jalan-jalan rosak akan diperbaiki dan akan ditambah tinggi 3 inci sebaik sahaja banjir dipulihkan. "*Tik ik sze éhen*, masa pertama, ertinya, serta merta banjir hilang, serta merta jalan itu akan diperbaiki dan akan ditinggikan 3 inci. Tetapi, Dato' Speaker, sehingga hari ini saya tidak nampak jalan itu ada ditinggikan, tidak ada, serupa itu juga. Dan, Dato' Speaker, di jalan itu, di tepi jalan nampaknya jalan itu masih rosak, masih ada batu-batu kecil dibuang di sana. Mungkin itu bukan tanggungjawab Jabatan Kerja Raya. Mungkin itu oleh kerana dikorek oleh TNB, tetapi sungguhpun begitu, bukankah ini tugas Kerajaan untuk memastikan bahawa TNB harus memperbaiki jalan itu serta merta oleh kerana kerja itu lepas lebih daripada tiga empat bulan tetapi sehingga hari ini jalan masih begitu juga. Itulah satu bukti, satu contoh bagaimana Kerajaan Negeri Pulau Pinang begitu cepak dan begitu berkesan.

Dato' Speaker, contoh yang kedua, apabila Y.A.B Ketua Menteri melawat Bukit Mertajam lebih daripada satu tahun dahulu, apabila beliau mengalami kesesakan lalulintas, beliau juga ada beri satu kenyataan akhbar bahawa beliau menjamin bahawa kesesakan lalulintas di pekan Bukit Mertajam akan diselesaikan dalam masa satu tahun. Saya ingat hari ini kalau sesiapa di sini ada melawat ke pekan Bukit Mertajam memang mengalami kesesakan yang lebih teruk, sejak sistem baru yang dicadangkan dan dilaksakan oleh MPSP mulai 1hb Oktober tahun ini. Apakah tindakan telah diambil? Satu tahun telah lepas. Inikah satu kecekapan dan keberkesanan? Jadi ini dua contoh yang sangat ketara, sangat jelas bahawa apa yang dihasratkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri adalah satu mimpi sahaja.

Dato' Speaker, kemudian perenggan 15, muka surat 9, di mana YAB Ketua Menteri berkata peruntukan tambahan sebanyak lebih kurang \$2.9 juta bagi bekalan *premix* untuk penyelenggaraan jalan-jalan negeri terutama jalan-jalan yang rosak. Ini memang adalah satu berita yang baik tetapi apa yang berlaku daripada saya ialah adakah ini akan dilaksanakan. Adakah ini hanya cakap kosong sahaja? Pada masa yang lepas saya ada tanya satu pertanyaan iaitu mengapa lubang-lubang di jalan-jalan Bukit Mertajam tidak diperbaiki dalam masa yang singkat dan saya dapat jawapan ialah itu tidak *specific*, tidak kata di mana jalan tetapi apa maksud saya ialah semua jalan-jalan. Boleh dikatakan semua jalan-jalan di Bukit Mertajam adalah rosak, sentiasa rosak. Lubang-lubang lama-lama, hari demi hari, bulan demi bulan tidak diperbaiki. Itulah saya(gangguan).

Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng):

Minta penjelasan.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Ya.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng):

Tadi saya dengar Yang Amat Berhormat kata ADUN tidak ada kerja, tetapi saya ada di sini satu potongan surat khabar di mana - *Danger spot in Tanjong Bungah, Dato'....*(ketawa). Ini ADUN sana tidak dak kerja saya ingat, dia tidurlah. Tadi saya baru bagi amaran jangan pakai taktik yang kotor ini terhadap siapa-siapa, bukan sahaja pembangkang, kepada Barisan Nasional, jangan pakai taktik ini kata lubang itu tanggungjawab Yang Berhormat. Lubang itu sebenarnya bukan dikorek oleh Yang Berhormat, bukan? Jadi saya ingat Tanjong Bungah ini tidurlah.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Ya, terima kasih kepada Yang Berhormat dari Mak Mandin. Jadi Dato' Speaker, saya berharaplah selepas dapat tambahan begitu banyak dalam Kerja Raya ini, saya harap di tahun depan jalan-jalan di Bukit Mertajam tidak ada berlubang-lubang lagilah dan, Dato' Speaker, juga pada masa yang lalu saya pun ada buat satu cadangan supaya Jabatan Kerja Raya menubuhkan satu pasukan perkhidmatan kilat untuk(gangguan).

Tuan Speaker:

Jaga lubang.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Ya, ya. Untuk apabila ada lubang yang wujud dalam jalan, cepat-cepat disumbatkan. Jadi saya tidak tahulah sama ada cadangan saya itu telah diterima oleh kerana sehingga hari ini nampaknya keadaan masih tidak berubah.

Tuan Speaker:

Satu Jawatankuasa Lubang perlulah.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Itu saya tidak tahulah.....(ketawa).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, tadi kata hendak jaga lubang-lubang jalan.....(gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Ya.

Tuan Speaker:

Satu Ahli Jawatankuasa jaga lubang-lubang jalan perlukan?(ketawa).

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Saya tidak faham....(ketawa). Minta maaf sahajalah....(ketawa).

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Dia tidak faham.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Apa itu, mahu penjelasan? Boleh. Saya berharap kalau Yang Berhormat ucap, kalau saya mahu minta penjelasan, boleh bagi saya lah. Kalau Yang Berhormat mahu penjelasan, saya bagi. Sila.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Dato' Speaker kata Yang Berhormat minta jaga lubang. Dato' Speaker cadang lantik satu Jawatankuasa jaga lubang, lubang-lubang jalan - faham? Di Bukit Mertajam. Setuju atau tidak setuju?

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Kalau Jabatan Kerja Raya mahu jaga lubang-lubang di Bukit Mertajam itu memang dialu-alukanlah.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Itulah, fahamkan?.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Dato' Speaker, perenggan 17, muka surat 10, YAB Ketua Menteri berkata satu peruntukan berjumlah \$80,000.00 juga disediakan untuk tujuan mengadakan kempen-kempen kemalangan jalan raya. Itu memang saya setuju, tetapi, Dato' Speaker, keselamatan jalan raya bukan semestinya sikap pengguna-pengguna jalanraya. Ya, saya tidak nafikan bahawa salah satu sebab ialah sikap pengguna-pengguna jalanraya tetapi ada satu sebab juga oleh kerana jalan-jalan itu sangat rosak. Jadi ada dua perkara tetapi tadi saya kata saya setuju oleh kerana haruslah kita mahu mengadakan kempen-kempen keselamatan jalanraya khasnya, saya bercadang supaya kursus yang pertama harus diadakan bagi semua ADUN oleh kerana kalau ADUN pun tidak ikut undang-undang jalanraya, bagaimana kita mahu ajar rakyat kita. Jadi saya nampak ada ADUN-ADUN kita di sinipun tidak ikut undang-undang jalan raya. Tadi saya sudah sebutlah, saya tidak mahu sebut sekali lagi.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Kena sendirilah itu....(ketawa). Sendiri.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Saya ingat Yang Berhormat mahu saya sebut sekali lagi siapa yang melanggar undang-undang. Saya tidak mahulah, nanti marah nanti, orang marah.

Dato' Speaker, di perenggan 18, muka surat 11, Kerajaan Negeri akan sentiasa mencari langkah-langkah bagi meningkatkan produktiviti dan kualiti perkhidmatan kakitangan Kerajaan supaya mereka akan menjadi lebih cekap dan berkesan lagi. Ya, itu saya pun setuju juga, Dato' Speaker, tetapi program-program dalam perkhidmatan itu memang ada baik untuk rakyat kita, tetapi saya ingat lebih penting ialah untuk mengubahkan sebahagian sikap pegawai-pegawai, dan kakitangan-kakitangan Kerajaan untuk melupakan ketakutan mereka. Oleh kerana saya mengalami pengalaman bahawa ada sebahagian kakitangan-kakitangan, pegawai-pegawai, boleh dikatakanlah kebanyakan merekalah, mereka pun manusia juga, orang biasa. Mereka pun tidak pandang ringan kepada pembangkang. Mereka mahu tolong juga parti pembangkang atau ahli pembangkang tetapi mereka takut, mereka takut kalau lebih adil kepada pihak pembangkang pihak pemerintah akan mara. Saya ada temui beberapa pegawai/kakitangan dan mereka berkata jangan puji saya di hadapan Dewan ini. Apabila saya puji mereka mungkin besok dia sudah masuk senarai hitam. Orang ini mungkin tidak boleh naik pangkat lagi....(ketawa), pegawai ini selalu tolong pembangkang.

Tuan Speaker:

Saya ingat yang senarai hitam itu Ahli Datuk Keramat(ketawa). Lain tidak masuk.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Jadi, Dato' Speaker, dengan seriusnya saya ingat kalau ada program latihan untuk kakitangan, saya ingat yang pertama kita harus mengubah sikap pegawai-pegawai dan kakitangan-kakitangan Kerajaan.

Dato' Speaker, perenggan 20, muka surat 12 Kerajaan Negeri bercadang untuk menambahkan bilangan pinjaman kepada penuntut-penuntut yang melanjutkan pelajaran di institusi-institusi pengajian tinggi dalam negeri. Itu saya pun setuju. Walau bagaimanapun saya mahu mengingatkan Kerajaan apabila kita mahu tambah pinjaman ini kita haruslah memastikan bahawa pinjaman itu akan dipulangkan kepada Kerajaan. Oleh kerana apa saya faham ada segelintir penuntut-penuntut yang dapat pinjaman daripada pinjaman kerajaan mereka tidak bayar balik. Jadi apabila kita mahu tambah itu, kita pun mahu lebih ambil beratlah supaya cari satu jalan bagaimana memastikan bahawa pinjaman itu akan dipulang balik.

Dato' Speaker, perenggan 23, muka surat 14, YAB Ketua Menteri berkata peruntukan kepada program pelancongan akan ditambah sekali lagi kepada sebanyak \$1.2 juta bagi tahun 1993 dan program-program tahunan akan lebih diperhebatkan dengan berbagai-bagai acara seperti Pesta Bunga-bunga, Pesta Tanglong, *City On Parade* dan sebagainya. Dato' Speaker, saya sedar bahawa kebelakangan ini ada berbagai program-program pelancongan diadakan tetapi program-program itu adalah, seperti kata di sini Pesta Bunga-bunga, Pesta Tanglong, *City On Parade*. Itu memang saya tidak bangkang tetapi tahukah program-program ini terhad dalam masa tertentu sahaja. Ini bukan sepanjang tahun. Apabila program-program itu diadakan hanya pada masa itu sahaja. Jadi pada masa sekarang, saya ingat bahagian pelancongan dalam negeri kita telah kalah kepada Negeri Melaka oleh kerana Negeri Melaka ada banyak destinasi-destinasi yang menarik untuk menarik pelancong-pelancong luar negeri atau luar negara dan dalam negeri kita saya ingat tempat-tempat pun tidak ada tambah. Jadi saya bercadang kita harus juga lah ambil berat supaya kita membesarkan atau menambahkan lebih banyak lagi tempat-tempat pelancongan untuk menarik lebih ramai pelancong-pelancong asing untuk melawat ke negeri kita ini. Dan di sini saya mahu menyentuh sedikit tentang Pesta Pulau Pinang. Baru-baru ini saya ada terdapat baca dalam satu surat khabar, saya sudah lupa apa surat khabar itu, dalam surat khabar itu Pesta Pulau Pinang disifatkan sebagai satu pasar malam raya sahaja. Itu tidak ada tertarik lagi,

Pesta Pulau Pinang sebagai satu pasar malam besar, pasar malam raya sahaja, itu(gangguan).

Tuan Speaker:

Yang Berhormat pergikah ke Pesta?

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Saya ada pergi dulu tetapi tahun ini saya tidak dijemputlah. Dulu ada, dulu kita ada tiket percuma, saya ada....(ketawa) tetapi pada masa itu saya pun tidak tertariklah oleh kerana, memang betul, saya ingat, sifat(gangguan).

Tuan Speaker:

Itu dulu, sekarang bagus banyak.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Ya?

Tuan Speaker:

Ya, ya. *Okay, next year* pergi tengok.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Ya baik. Tetapi saya pun haraplah Kerajaan boleh ambil perhatian tentang tuduhan itulah.

Dato' Speaker, di perenggan 30, mukasurat 18, di mana Y.A.B Ketua Menteri berkata bagi tahun 1993 sejumlah \$6,780,780 diperuntukkan sebagai Pemberian Penyelenggaraan Pihak-pihak Berkuasa Tempatan kepada kedua-dua Majlis Perbandaran. Angka ini merupakan tambahan sebanyak 51.1% kalau dibandingkan dengan anggaran peruntukan \$4.5 juta bagi tahun 1992. Ada wang tambahan ini memang baik tetapi saya mahu ambil kesempatan ini bercadang supaya selepas kita dapat tambahan ini tapak-tapak permainan di Seberang Perai sana haruslah diperbaiki oleh kerana pada masa sekarang ada banyak tapak-tapak atau padang-padang permainan khasnya tapak-tapak permainan untuk kanak-kanak adalah terbiar sahaja dan tidak diperbaiki dan alat-alat pun tidak lengkap. Saya berharap selepas terdapat tambahan peruntukan ini perkara ini boleh diambilkira dan boleh diperbaiki dan juga longkang-longkang perkampungan harus di korek dan dibersihkan sentiasa. Inilah satu masalah yang selalu menghadapi kesulitan oleh penduduk-penduduk perkampungan. Juga Dato' Speaker lalang-lalang di tepi jalan juga harus dipotong. Lampu-lampu jalan juga kurang di merata-merata

tempat di Seberang Perai dan, Dato' Speaker, inilah saya ingat masa sudah tibalah \$3.00 cukai tandas haruslah dihapuskan oleh kerana ini akan meringankan bebanan orang-orang yang miskin.

Dato' Speaker, perenggan 31, muka surat 19, ada satu peruntukan sejumlah \$1,178,750 adalah peruntukan untuk perbelanjaan mengurus aset dan harta modal yang diperlukan oleh jabatan-jabatan bagi tahun 1993. Dato' Speaker, saya tidak bangkang peruntukan ini tetapi saya ingat kita haruslah menjaga beberapa aspek juga. Di sini saya hanya terdapat baca iaitu dari jumlah tersebut sebanyak \$385,200 diperuntukkan kepada Pejabat Ketua Menteri. Itu saya tidak ada apa-apa mahu cakaplah. Ini memang bolehlah untuk Pejabat Ketua Menteri dan Setiausaha Kerajaan Negeri, lagi \$173,390 kepada Jabatan Kerja Raya, \$137,420 kepada Pejabat Tanah dan Galian dan Pejabat-pejabat Daerah. Semua ini saya tidak mahu bangkang tetapi saya mahu bangkit satu perkara ialah bagaimana dengan bilik Ketua Pembangkang di sini. Pada masa dulu saya ada cadang supaya kita haruslah membekalkan mesin penyalin, mesin fax dan komputer tetapi semua ini akan dibekal kepada Pejabat Ketua Menteri. Ya, saya tidak bangkang, saya setuju bagi Pejabat Ketua Menteri. Bagaimana bilik Ketua Pembangkang? Harus jugalah alat-alat itu dibekalkan dan satu perkara, Dato' Speaker, kerusi ini, ini sudah berapa lama ini? (ketawa). Ini pun sampai hari ini tidak mahu ubah. Ini ahli-ahli kita mahu keluar masuk(gangguan).

Tuan Speaker:

Walaupun lama tetapi masih baik.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Ya saya berharaplah satu yang serius(gangguan).

Tuan Speaker:

Kerusi saya pun tidak tukar....(ketawa).

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Dato' Speaker mahu keluar masuk senang sahaja, kita ini sempit, susah mahu keluar masuk....(ketawa).

Dato' Speaker, saya ingat saya mahu mengambil kesempatan ini untuk mengingatkan satu perkara yang berlaku di Taman Sri Rambai baru-baru ini oleh kerana kebelakangan ini saya ada pengalaman bahawa elektrik di Taman Sri Rambai ada mungkin terganggu oleh kerana baru-baru ini kadang-kadang itu *current* itu gelap sedikit. Mungkin apabila Sekolah Menengah Jit Sin telah dibuka, *current* tidak begitu cukup. Saya berharap perkara ini boleh diambil berat oleh

kerana ada banyak penduduk-penduduk di sana. Mungkin kalau sekali lagi *power failure*, saya ingat banyak penduduk-penduduk di sini akan *suffer*, dengan izin, Dato' Speaker, dan, Dato' Speaker, di dalam Dewan ini saya ada bangkit satu pertanyaan mulut berkenaan dengan projek penswastaaan. Saya takut projek penswastaaan yang dilakukan mungkin ada menimbulkan curang atau yang tidak sihatlah. Di sini, Dato' Speaker, saya ada satu contoh berkenaan dengan sekeping tanah seluas 31 ekar yang dulu telah dibagi kepada seorang ahli Majlis MPSP dan apabila saya bertanya di sini, Kerajaan berkata siapa pun boleh kemukakan projek itu. Tetapi di sini, Dato' Speaker, saya ada baca satu laporan dalam 24hb. Oktober *company* itu bernama *SJ Bowling Recreation Sdn. Bhd.* telah menandatangani dengan satu *company* lain. Itulah apa saya khuatir oleh kerana mungkin ada orang menggunakan pengaruh politik, dapat satu projek, kemudian tandatangan dengan satu *company* yang lebih besar dan mereka mungkin menggunakan kesempatan ini buat kaya. Jadi saya berharaplah ... dan di sini juga tanah itu seluas 31 ekar hanya untuk membina satu kelab sahaja. Kelab itu untuk *member*, *club member* itu sahaja, 31 ekar tanah, apabila di dalam negeri Pulau Pinang kita ada banyak pemohon-pemohon mahu mohon tanah, tidak dapat, dan ini 31 ekar hanya bagi satu *company*, satu syarikat yang dipegang oleh seorang Ahli UMNO dan kemudian pakat dengan seorang *company* yang lain dan kelab itu pun untuk *member* mereka sahaja, hanya sebahagian kecil untuk kegunaan orang awam. Jadi saya berharap boleh dapat satu jawapan dan siasatan mengenai perkara ini.

Dato' Speaker, di sini saya ada juga tanya satu soalan mulut tetapi tidak dapat dijawab dan saya dapat satu jawapan bertulislah oleh YAB Ketua Menteri iaitu berkenaan perlantikan Ahli-ahli Majlis dan juga bagaimana mengeluarkan lesen pasar malam. Berkenaan dengan perlantikan Ahli-ahli Majlis di sini saya tidak nampak daripada jawapan yang diberi, tidak ada kata semua Ahli-ahli Majlis itu akan di lantik oleh parti-parti politik sahaja tetapi sebenarnya selama ini apa yang telah berlaku adalah setiap kali Ahli-ahli Majlis dilantik dan dikemukakan, dicadangkan oleh parti-parti politik sahaja. Lain-lain badan, lain-lain *organisation* tidak ada diminta mencadangkan calon-calon dan semalam mengikut satu laporan *Kuang Min Chi Pau* MCA telah tetapkan siapajadi Ahli-ahli Majlisnya, Gerakan pun sudah tetap, mereka ada lawan, gambar besar-besar keluar. Saya mahu tanya adakah itu benar, memang orang itu akan dilantik? Kalau begitu apa guna mahu menjalankan kuasa ini? Tidak payahlah. Biar MCA, UMNO, MIC tetapkan siapajadi Ahli-ahli Majlis, tidak payah mengikut Akta Kerajaan Tempatan. Saya berharaplah apabila saya dapat jawapan jangan kata itupun satu *coincidence*, setiap kali pun *coincidence*, berapa tahun sudah *coincidence* ... (ketawa). Berapa tahun? Saya ingat, saya mahu tengoklah kali ini adakah apa yang dilaporkan oleh surat khabar *Kuang Min Chi Pau* benar atau tidak. Kalau begitu saya ingat itu sudah ditentukan lebih awal oleh kerana *term* bagi Ahli-ahli Majlis ini belum selesai tetapi ahli-ahli baru sudah tahu, tidak

payah mesyuarat Kerajaan Negerilah, tidak payahlah. Sudah tentu, bukan?

Dato' Speaker, berkenaan dengan pasar malam, di sini ada jawapan, ada kata *criteria-criteria* untuk mengeluarkan pasar malam. Saya petik satu ayat, satu perenggan. Di sini beliau berkata - "pertubuhan-pertubuhan masyarakat yang tidak berbentuk politik akan diberi pertimbangan." Dato' Speaker, di sini ada satu *list* yang sedang dipohon, di Jalan Tull, penganjur yang membuat permohonan - UMNO Jelutong. UMNO Jelutong boleh pohon satu pasar malam. Adakah itu selaras dengan dasar Kerajaan? Macam mana pendirian Kerajaan? Sungguhpun Kerajaan boleh berkata ini cuma pohon sahaja, belum diluluskan, siapa pun boleh pohon, ini pohon sahaja, belum diluluskan lagi tetapi di sini Dato' Speaker, ada satu bukti. Pasar malam Taman Desa Damai, Bukit Mertajam, anjuran UMNO Bahagian Desa Damai. Siapa anjur ini? UMNO. Mengapa UMNO sebagai satu badan politik boleh dapat lesen pasar malam sementara penjaja-penjaja atau persatuan penjaja, mereka mahu pohon, tidak boleh, tetapi politik boleh, saya ingat perkara ini adalah perkara yang serius. Saya harap jangan cakap lain buat lain. Itulah saya berharap Kerajaan boleh beri jawapan yang lebih bertanggungjawab dan jangan cuba main-main sahaja.

Dato' Speaker, di sini saya mahu sentuh sedikit berkenaan dengan imej Kerajaan Negeri Pulau Pinang yang dikatakan barulah. Selama ini mungkin oleh kerana Y.A.B Ketua Menteri adalah seorang baru dan apabila beliau memegang jawatan Y.A.B Ketua Menteri beliau memberi satu imej beliau adalah seorang doktor, seorang muda yang lebih cekap dan Kerajaan baru ini ada mempunyai 5 doktor, ini satu Kerajaan baru yang dinamik, yang berkesan, yang sangat bertanggungjawab tetapi nampaknya ini semua sebaliknya, sebaliknya oleh kerana selepas beliau memegang jawatan sebagai YAB Ketua Menteri beberapa tradisi yang lama telah diubah. Satu contoh, misalnya, jawapan kepada pertanyaan-pertanyaan bertulis. Selama ini apabila kita sampai ke Dewan ini pada hari yang pertama kita telah dapat jawapan itu di atas meja kita tetapi kali ini kita tidak dapat. Kita sampai sini, kosong. Ada satu kad jemputan makan tengahari dari Dato' Speaker, tetapi jawapan-jawapan (gangguan).

Tuan Speaker:

Itu yang penting.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Ya, itu pun penting juga, ya....(ketawa) tetapi jawapan kepada pertanyaan-pertanyaan bertulis tidak ada. Apa takut dia beritahu kita lebih awal? Mengapa mahu sampai petang baru bentang jawapan kepada kita? Takut kita menggunakan maklumat-maklumat itu?

Adakah itu satu alasan? Saya ingat itu satu perkara yang lebih tidak berdemokratik dan lebih tidak boleh bertanding dengan orang tua seperti Tun Lim Chong Eu dan selepas ini, Dato' Speaker, di sini juga berkenaan dengan pertanyaan-pertanyaan dan juga jawapan-jawapan, dulu apabila kita mengemukakan pertanyaan selalunya kita boleh dapat layanan tetapi saya dan rakan-rakan saya telah beberapa kali apabila kita bertanya berkenaan dengan masalah tanah yang dijaga oleh Yang Berhormat Seberang Jaya, pertanyaan kita selalu ditolak dan alasan ialah maklumat boleh didapati daripada Pejabat Tanah dan Galian melalui carian sepertimana diperuntukkan di bawah Kanun Tanah Negara. Itu kita memang tahu, kita boleh pergi sana cari tetapi apa yang kita mahu ialah sebagai seorang wakil rakyat kita mahu tanya perkara tertentu, kita mahu dapat jawapan, bukan suruh kita pergi sana cari. Apa guna kita mahu mesyuarat di sini.....(gangguan).

Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng):

Penjelasan.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Ya.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng):

Sedarkah Yang Berhormat dari Bukit Tengah bahawa membuat satu carian di Pejabat Tanah memerlukan belanja \$60.00 untuk satu carian?

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Itu memang mungkin Seberang Jaya itu mahu ... dia tengok Kerajaan tidak cukup wanglah, mahu tambah wang lagilah, mahu kita sumbangkan \$60.00 bagi satu pertanyaanlah. Tetapi saya ingat bukan cara inilah, Dato' Speaker. Saya berharaplah apabila wakil rakyat mengemukakan pertanyaan kita harus dapat layanan yang saksama, yang lebih adillah. Saya berharap perkara ini tidak akan berlaku lagi. Di sini juga, Dato' Speaker, jawapan kepada pertanyaan-pertanyaan juga, misalnya saya ada tanya - "Senaraikan projek-projek kecil yang dikemukakan untuk perlaksanaan sejak bulan Mei 1992 hingga akhir bulan November 1992 di kawasan Ahli Dewan Undangan Negeri Bukit Tengah, Berapit dan Machang Bubuk dengan memberi butir-butir setiap projek, kosnya, sama ada ia diluluskan atau tidak dan kedudukan sebenar sekarang mengikut kawasan". Apa yang saya dapat jawapan ialah, Dato' Speaker "Yang Berhormat boleh mendapatkan senarai projek-projek ini daripada Pejabat Kemajuan Negeri". Apa macam ini, apakah jawapan macam ini? Pada masa dulu saya ada tanya, ada beri jawapan tetapi kali ini jawapan sudah lain. Dulu boleh

bagi sekarang tidak boleh bagi, mahu kita sendiri pergi tanya Pejabat Kemajuan Negeri.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng):

Penjelasan. Inilah disebutkan sikap baru Kerajaan yang dinamik dan *efficient government*!

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Mungkin kalau Yang Berhormat dari Mak Mandin cakap yang tidak benar, mungkin Y.A.B Ketua Menteri apabila gulung boleh beri penjelasanlah. Kalau dia tidak mahu beri penjelasan, ertinya apa yang dituduhkan oleh Ahli dari Mak Mandin adalah benar. Banyak sikap itu sudah ubah dalam jawapan, misalnya, berkenaan dengan pertanyaan "Adakah Kerajaan Negeri menerima permintaan dari Parti Gerakan supaya mesyuarat Dewan Undangan Negeri disiarkan secara langsung oleh RTM atau TV3? Jika ya, sebutkan tarikh permintaan itu dan apakah keputusan Kerajaan Negeri." Jawapannya ialah "Ya, surat daripada parti Gerakan telah diterima oleh Kerajaan pada 29 Jun 1992 pihak Kerajaan Negeri telahpun sampaikan permintaan ini kepada pihak Kementerian Penerangan". Dato' Speaker, saya mahu tanya sama ada Kerajaan Negeri Pulau Pinang sebagai Pejabat Pos sahaja. Apabila Gerakan hantar surat kepada sini, sini sampai kepada Kementerian Penerangan. Ini sebuah Kerajaan jadi satu Pejabat Pos dan apakah pendirian Kerajaan Negeri, adakah sokong atau tidak? Saya mahu dapat jawapan daripada Y.A.B Ketua Menteri. Adakah beliau hanya menyampaikan surat kepada Kementerian Penerangan sahaja atau *recommend-recommend* selain daripada menyampaikan surat itu sahaja. Dato' Speaker, satu bahan ketawa - apabila saya tanya "Sebutkan lokasi-lokasi perhentian teksi, perhentian bas dan tapak letak kereta awam di Bukit Mertajam", apa yang saya hendak ialah ... dulu dalam jawapan lalu, MPSP kata dia telah kenalpastikan tempat-tempat letak perhentian teksi, perhentian bas dan tapak letak kereta ... apa yang saya mahu ialah yang baru dikenalpasti itu. Jawapan yang saya dapat ialah pada masa sekarang. Itu tidak payah dijawab, saya pun tahu, saya bukan tinggal di Pulau Pinang, saya tinggal di Bukit Mertajam. Saya tahu di mana tempat itu. Apa guna beri saya maklumat ini? Sekarang di Jalan Dato' Ooh Chooi Cheng, Jalan Cheok Sah, itu semua saya sudah tahu. Saya tidak mahu maklumat ini, saya mahu maklumat yang baru. Apakah jawapan ini? Inilah sikap Kerajaan ...

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

You minta apa?

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

...sikap Kerajaan baru ini?

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

You minta dia kasilah.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng):

Kenalpasti di mana.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Ya, kenalpasti di mana, bukan yang sedia ada, yang sedia ada memang saya tahu, apa guna saya mahu tanya.

Dato' Speaker, satu perkara lagi. Saya ada tanya berkenaan Jawatankuasa Tabong T.Y.T. Saya dapat jawapanlah. Itu saya tidak mahu buat apa-apa komen, hanya saya minta Y.A.B Ketua Menteri beritahu Dewan yang mulia ini, salah satu ahli ialah 3 ADUN yang dilantik oleh MMK. Saya mahu tahu siapakah 3 ADUN itu dan juga di dalam senarai 12, 5 pemimpin masyarakat yang dilantik oleh MMK, sayajuga ingin tahu siapakah 5 pemimpin itu. Saya berharap Y.A.B Ketua Menteri apabila menggulung boleh memberitahu saya satu gambaran yang lebih ketara.

Satu perkara lagi, Dato' Speaker, saya tanya berkenaan dengan "Adakah Kerajaan Negeri sedar bahawajalan tar yang menyambung Taman Sri Jaya dengan Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan Cina Keow Kuang, Bukit Kechil, Bukit Mertajam masih belum dibaiki. Jika ya, mengapakah tindakan tidak diambil?" Jawapannya ialah "Jalan tersebut belum dibaiki pada tahun ini oleh kerana kekurangan peruntukan. Walau bagaimanapun perkara ini boleh dipertimbangkan pada tahun 1993 jika didapati benar-benar perlu." Dato' Speaker, kosnya tidak sampai satu dua ribu, tidak ada peruntukan. Ada peruntukan pergi Australia, pergi makan angin. Itu ada peruntukan, pinggan mangkok kepada badan Wanita UMNO, badan Wanita MCA peruntukan. Sedikit perkara ini, sedikit sahaja peruntukan pun tidak boleh beri. Keadaan di sana, saya berharap Y.A.B Ketua Meteri boleh melawat sana. Berapa tahun sudah bangkit perkara ini, dua tiga ribu pun tidak boleh beri, mahu tahun depan. Tidak boleh? Siapa kata tidak boleh?(ketawa). Saya mahu tanya siapa kata tidak boleh ...(ketawa).

Ahli Kawasan Penaga (Encik Azhar bin Ibrahim):

Penjelasan. Saya tidak kata ... saya kata tadi Yang Berhormat

kata satu dua ribu, kemudian dua tiga ribu pula, yang mana satu?

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Itu memang mahu dikaji oleh Pejabat Daerah. Saya bukan kontraktor, saya tidak tahu, tetapi itu memang tidak mahal. Saya ingat perkara itu sudah berapa tahun sejak saya menang di kawasan sana tahun 1990 hingga tahun ini belum dapat diperbaiki. Saya tahu mungkin ini satu taktik untuk menunjukkan bahawa ADUN ini tidak bekerja. Saya ingat kalau sikap begitu biarlah. Tidak mahu pun tidak apalah, tidak beri pun tidak apa. Rakyat boleh membuat keputusan. Misalnya, dulu bekas ADUN Bukit Tengah berkata dia sudah berkhidmat begitu cemerlang tetapi kalah juga. Dia kata bekas Ahli Berapit tidak bekerja tetapi menang juga. (ketawa) Bagaimana?

Ada banyak lagi perkara tetapi yang akhir, Dato' Speaker, saya ingat, satu perkara yang sangat penting, iaitu berkenaan dengan imej Kerajaan baru, kononnya Kerajaan baru Pulau Pinang. Saya ingat prestasi Y.A.B Ketua Menteri mungkin semakin lama semakin teruk oleh kerana pada masa dahulu, apabila beliau membentangkan ucapan ataupun menggulung, apabila kita mahu meminta penjelasan, beliau beri. Tetapi semakin lama semakin tutup. Kita di sini bila-bila diminta penjelasan, kita boleh beri, tetapi di sana, apabila mereka ucap dan kita mahu minta penjelasan, tidak beri. Itulah sikap Kerajaan baru. Adakah ini sikap Kerajaan baru? Saya berharap kali ini, Y.B. dari Sungai Bakap ... mungkin saya ucap untuk beliau oleh kerana pada masa dahulu apabila dia mahu jawap, peluang sudah dirampas oleh Y.A.B Ketua Menteri. Dia tidak dapat peluang memberi jawapan sungguhpun saya ternampak dia kerja rajin, dia mahu bincang bagaimana dia mahujawap dengan ... (gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, teruskan dengan ucapan.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Saya ucap mungkin dia tidak

Tuan Speaker:

Tidak payah bantulah. Ahli Sungai Bakap, dia tahu.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Mungkin dia tidak berani mahu bercakaplah, saya cakap bagi pihak dialah.

Tuan Speaker:

Dia cukup berani.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Saya berharap perkara ini Y.A.B Ketua Menteri..... (gangguan).

Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng):

Minta penjelasan. Sesudah disebutkan, adakah Yang Berhormat dari Sungai Bakap akan disenaraikan?

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Kalau begitu, saya kesianlah, tetapi saya ingat dia memang berterima kasih kepada saya oleh kerana kali ini mungkin dia dapat peluang memberi jawapan.

Dato' Speaker, yang akhirnya, saya berharap Dato' Speaker jangan selalu melindungi Y.A.B Ketua Menteri. Apabila dia mahu menjawab (gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, tadi Ahli Telok Kumbar kata saya lindung DAP, Ahli DAP pula kata saya lindung Barisan. Saya ini adil kepada semua. Tadi Ahli Telok Kumbar marah kepada saya, saya *protect* DAP. Sekarang Ahli Bukit Tengah pula kata sayajaga Barisan.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng):

Tersepit di tengah-tengah.

Tuan Speaker:

Saya jaga semua. Teruskan dengan ucapan?

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Okay. Dato' Speaker, akhirnya saya boleh menggunakan perkataan Cina untuk mensifatkan Kerajaan Negeri Pulau Pinang.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, terjemah dulu apa itu.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Terjemah dulu? Saya tidak cakap lagi bagaimana terjemah. Saya mesti cakap dahulu, baru boleh terjemah.

Tuan Speaker:

Maksud saya sebelum gunakan bahasa Cina, gunakan Bahasa Malaysia dahulu.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Bahasa Malaysia. Saya belum cakap lagi. "*Ching yi chi wai pai si chui chong*." Saya boleh terjemah sekaranglah. Ini bermakna diluar nampak sangat cantik tetapi di dalamnya sangat buruk. Itulah ertinya, terima kasih.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, Dewan ditangguhkan sehingga 4.20 petang.

Dewan ditangguh pada jam 4.05 petang.

Dewan bersidang semula pada jam 4.30 petang

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, Dewan disambung semula, masih lagi dengan perbahasan. Ahli-ahli yang berminat, dijemput. Ahli Kawasan Air Itam.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Ong Hock Aun):

Tuan Speaker, saya juga ingin mengambil bahagian dalam perbahasan Rang Undang-Undang Perbekalan (1993) 1992 yang telah dikemukakan oleh YAB Ketua Menteri semalam.

Dato' Speaker, Belanjawan 1993 ini seperti biasa mempunyai angka-angka yang bermacam-macam. Pada pendapat saya, angka-angka ini tidak penting. Angka-angka ini hanya diguna oleh Kerajaan untuk mengumumkan sebagai Belanjawan sahaja. Satu soalan yang betul yang telah disebut dalam ucapan Ketua Menteri, Negeri Pulau Pinang ini satu negeri yang kecil, tetapi dia *miss* satu perkataan, bukan sahaja kecil tetapi miskin. Kalau tidak percaya, habiskan semua anggaran. Tiap-tiap tahun Kerajaan membuat anggaran tetapi tidak habis menggunakan wang. Semua angka yang saya cakapkan tadi,

defisit jumlah \$16 juta, semua ini pada pendapat saya hanya angka. Yang penting pada hari ini... Dato' Speaker, kita boleh mempunyai satu Belanjawan yang angkanya besar, *defisitnya* mungkin tidak ada, untung pula, ada *surplus* banyak, bakinya banyak, tidak boleh habis.... yang penting bukan itu, yang penting adalah hak-hak rakyat Negeri Pulau Pinang. Sekiranya rakyat di Negeri Pulau Pinang tidak dapat mengguna kuasa mereka, hak mereka dan memilih satu kerajaan yang mereka suka, yang mereka percayai, maka angka-angka ini tidak bermakna.

Dato' Speaker, saya telah membuat satu kajian yang teliti. Saya ingin memberi 7 contoh bahawa Suruhanjaya Pilihanraya pada kali ini amat tidak adil. Saya amat sukacita hati apabila mendengar Y.A.B Ketua Menteri berkata bahawa Kerajaan akan membantah cadangan itu.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat (gangguan).

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Ong Hock Aun):

Dato' Speaker, dengarlah apa yang hendak saya cakapkan. Saya tidak akan (gangguan).

Tuan Speaker:

Teruskan dengan perkara-perkara yang tidak disebut lagi.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Ong Hock Aun):

Dato' Speaker, saya janji saya tidak akan ulang apa yang rakan saya cakap. Saya janji tidak marah sesiapa. Saya hanya hendak mempertahankan hak-hak rakyat Negeri Pulau Pinang. Saya memberi cadangan-cadangan kepada Y.A.B Ketua Menteri supaya beliau boleh memasukkan point-point ini untuk mempertahankan hak-hak rakyat Pulau Pinang.

Perkara 1, Dato' Speaker, di Seberang Perai berjumlah 260,242 undi. Undi yang dicadangkan di sebelah pulau ialah 295,416. Di sebelah pulau undi lebih banyak tetapi kerusi Dewan Undangan Negeri hanya 15. Di Seberang Perai, undi kecil, kurang tetapi kerusi 18. Ini tidak menggambarkan satu orang satu undi. Ini tidak adil. Ini point nombor satu, Dato' Speaker.

Point No. 2, dalam 33 kerusi ini 9 kerusi mempunyai undi kurang daripada 13,500- Sungai Dua, Penaga, Bertam, Ara Rendang, Sungai Acheh, Pinang Tunggal, Penanti, Telok Ayer Tawar, Seberang Jaya. Kawasan-kawasan ini kurang daripada 13,500 undi, bermakna 9

kawasan yang dimenangi oleh UMNO itu adalah setengah kalau dibandingkan kepada Air Itam. Dalam cadangan yang baru, kawasan saya Ayer Itam, tidak tahu kawasan siapa akan datang.... (gangguan).

Tuan Speaker:

Betul itu.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Ong Hock Aun):

Tentulah, apa yang saya cakap itu betul semua..... 25,043 undi. Jadi sekali lagi saya ada satu contoh satu orang satu undi tetapi kalau pengundi di kawasan saya satu undi hanya 50% haknya, setengah saja bernilai. Jadi pihak Kerajaan kalau hendak adil, hendak buat bantahan, mesti ingat baik-baik, 9 kawasan ini yang terlalu kurang pengundinya, tidak adil kepada rakyat Pulau Pinang.

Perkara 3, semua orang tahu, tiap-tiap tahun kita mempunyai banyak bayi-bayi yang dilahirkan. Dari tahun 1963 sampai 1971, saya ingat tidak kurang daripada 100,000. Tetapi yang hairan sekali, undi yang dicadang sekarang oleh Suruhanjaya Pilihanraya kurang daripada undi yang kita alami di pilihanraya pada tahun 1990 kurang 3,556. Sesuatu yang silap atau sesuatu yang tidak disukai mesti terjadi. Bagaimana tiap-tiap negeri undi naik dengan 24%, sekurang-kurangnya 10%, tetapi Negeri Pulau Pinang 6% sahaja dan kalau dibandingkan jumlah pengundi pada tahun 1992 dengan 1990 undi kurang 3,000. Ini saya harap pihak Suruhanjaya Pilihanraya mesti kaji semula dengan baik-baik apa yang telah terjadi.

Perkara 4, pada tahun 1990, pilihanraya pada tahun 1990, UMNO menang 12 kerusi, Gerakan 7, DAP 14. Ini semua orang tahu. Tetapi kali ini cadangan yang telah diadakan sekiranya kita campur semua undi, ada daerah pengundi yang tambah orang dan ada yang kurang, ada yang keluar dari kawasan, ada masuk kawasan. Kalau kita campur 12 kawasan yang dimenangi oleh UMNO itu, kita mendapat undi kurang 2,052, bermakna dalam 12 kawasan yang dimenangi oleh UMNO pada tahun 1990 itu, undi kurang daripada kawasan mereka dan masuk ke kawasan yang lain. Dalam 7 kawasan yang dimenangi oleh Parti Gerakan (gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, tidak payah cakap..... (gangguan).

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Ong Hock Aun):

Dato' Speaker, saya bukan hendak cakap, banding sahaja.

Tuan Speaker:

..... politik kepartian. Saya sudah beri peluang bercakap mengenai perkara yang dicakap pun.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Ong Hock Aun):

Tidak, semua *figures* ini saya seorang yang buat. Tidak ada sesiapa dalam parti kita pernah memberi angka-angka ini. Dato' Speaker, dalam 14 kawasan yang telah dimenangi oleh DAP pada tahun 1990 (gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, tidak perlu cakap politik kepartianlah.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Ong Hock Aun):

Okay..... sebanyak 14,000 bertambah. Okay. Tidak mahu sebut parti kita sebut kerusi.

Dato' Speaker, dalam 33 kerusi yang berada dalam Dewan ini, 15 kerusi kurang daripada 17,000, bermakna lebih kurang daripada setengah kerusi yang berada dalam Dewan Undangan Negeri ini tidak ataupun kurang daripada purata. Pada masa sekarang, Pulau Pinang ada lebih kurang 550,000 pengundi. Kalau kita bagi 33 *average* kita dapat 17,000 dan kalau kita terima cadangan daripada Suruhanjaya Pilihanraya itu, bermakna kita terima 15 kerusi yang kurang, *less than average*.

Date' Speaker, ini juga satu keadaan yang amat tidak adil kepada pengundi-pengundi dan rakyat di Pulau Pinang. Lagi satu, Date' Speaker, saya faham dalam cadangan ini, banyak kawasan yang telah dipindah keluar, pindah masuk, tetapi saya percaya tidak banyak orang yang faham berapa sebenarnya pengundi-pengundi yang terlibat dalam cadangan kali ini. Biar saya beri angka ini- 201,019 undi. Negeri Pulau Pinang mempunyai 550,000 undi, lebih kurang 40% iaitu 201,019 undi telah terlibat dalam cadangan yang baru dikemukakan oleh Suruhanjaya Pilihanraya yang dicadangkan kali ini. Jadi saya takut pada pilihanraya yang akan datang banyak kes-kes kelamkabut, tidak tahu mana yang hendak undi, macam-macam masalah yang akan timbul.

Date' Speaker, *point* yang *last* sekali ialah kita bimbang apabila kita telah terima cadangan ini, maka Ketua Menteri kita akan lebih bimbang kerana kawasan Ketua Menteri tidak berubah tetapi 3 kawasan ataupun daerah pengundi iaitu Batu Feringghi, Jalan Gajah dan Tanjong Tokong adalah 3 kawasan kuat Ketua Menteri. Dia menang dalam 3 daerah pengundi ini. Masalahnya 3 kawasan pengundi

daerah ini ada kebanyakan penyokong-penyokong daripada UMNO jadi saya takut ini mungkin akan menjejaskan kehadiran atau perlaksanaan Ketua Menteri.

Tuan Speaker:

Tidak perlu cakap mengenai politik kepartian, dan saya benar tumpukan kepada (gangguan).

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Ong Hock Aun):

Okay. Dato' Speaker, sebenarnya itu sahaja yang saya hendak cakap, 7 keadaan yang amat tidak adil kepada Rakyat Pulau Pinang. Saya berharap Kerajaan Negeri jangan bermain politik. Ini hak rakyat Pulau Pinang. Cadangan ini kalau tidak dianggap atau dijaga dengan baik, saya boleh memberi satu *forecast* bahawa satu parti akan jadi parti pembangkang di Malaysia. Mungkin dia akan pecah *history*, buat rekod juga.

Dato' Speaker, dalam Ucapan Ketua Menteri semalam, satu lagi punca tambahan di bawah butiran Perkhidmatan dan Bekalan ialah peruntukan sebanyak \$2.4 juta untuk membiayai khidmat Arkitek dan Juruukur dalam menyediakan pelan-pelan rumah pangsa kos rendah Kerajaan Negeri supaya membolehkan hakmilik strata dikeluarkan kepada para penghuni. Masalah ini telah dibangkitkan oleh Ketua Menteri pada ucapan Belanjawan yang lalu tetapi masalah ini sampai hari ini belum diselesaikan. Saya ingin meminta Ketua Menteri supaya jangan sebut sekali lagi dalam Belanjawan yang akan datang kerana ini akan memalukan imej atau memalukan Kerajaan Barisan Nasional di Pulau Pinang. Kerja ini mesti disegerakan, semua orang tahu dan mesti dijalankan dengan cepat supaya masalah ini diselesaikan dengan serta-merta. Tidak payah kita berulang-ulang di sini, membuat buku yang sama tiap-tiap tahun, cukup tebal, isi sama dan masalah sama. Ini tidak berguna.

Dalam ucapan Ketua Menteri, beliau juga menyentuh tentang kali ini sedap sedikit..... 5 kali dia sebut perkataan belia...." pada tahun 1993, sejumlah \$300,000 diperuntukkan untuk program Sains, Teknologi dan Pembangunan Sumber Manusia supaya menggalakkan program-program yang bertujuan untuk meningkatkan kemampuan dan kemahiran belia kita." Sungguhpun Ketua Menteri ada memasukkan *paragraph* berkenaan belia, tetapi semua orang tahu pada masa sekarang, belia-belia khasnya pertubuhan-pertubuhan belia tidak betul-betul dijaga oleh Kerajaan Negeri Pulau Pinang. Majlis Belia Pulau Pinang mungkin akan dapat bantuan *ad hoc* sedikit. Yang lain kalau tidak salah saya, semua di bawah jagaan Kementerian Belia dan Sukan. Pegawai belia dalam tiap-tiap kawasan sentiasa pergi jumpa mereka bagi bantuan sedikit tetapi pihak Kerajaan Negeri Pulau Pinang masih tidak memainkan atau menjalankan tugas untuk

melahirkan belia-belua di Negeri Pulau Pinang itu supaya akan berguna pada tahun atau abad 21, tahun 2020. Apa yang ada sekarang, kalau tidak salah saya, Kerajaan Negeri Pulau Pinang hanya biar belia-belua, biar belia-belua di luar, tidak peduli. Satu contoh yang baik boleh saya bagi Kerajaan tidak mengambil berat tentang belia, kalau Kerajaan ada sedar, pada tiap-tiap hujung minggu di perhentian bas di Butterworth kita boleh tengok belia-belua berebut-rebut hendak masuk bas, ada yang tolak, ada yang jatuh, macam-macam jadi. Saya ingat ini satu keadaan kita boleh nampak apa Kerajaan buat. Adakah Kerajaan akan tunggu sehingga sepertimana yang berlaku di Sungai Petani, sehingga orang jatuh tangan digelek, patah, kejadian berlaku, baru beri arahan cakap semua belia beliawanis yang hendak naik bas kena beratur. Saya boleh faham bahawa mungkin jawapan nanti akan beritahu bahawa kita ada jaga, memberi bermacam-macam alasan, tetapi yang sebenarnya Kerajaan Negeri tidak menjaga belia-belua.

Dato' Speaker, saya mempunyai tujuh soalan. Tujuh soalan telah ditolak oleh Kerajaan Negeri Pulau Pinang, tujuh soalan yang ditolak oleh Speaker tetapi semua orang faham ini ditolak oleh Kerajaan. Alasan yang diberi adalah kawalan-kawalan dari Kerajaan Persekutuan. Maksud saya, Dato' Speaker, kita boleh nampak dalam akhbar tiap-tiap hari, EXCO-EXCO memberi pengumuman berkenaan macam-macam, tidak kira kawalan Kerajaan Negeri Pulau Pinang, baik Kerajaan Persekutuan mereka beri sahaja - pandangan, pengumuman, hendak *claim* kreditkah, hendak buat publisitakah, bermacam-macam, tetapi apabila kita tanya soalan, satu macam sahaja mereka beri. Saya rasa ini satu sikap yang amat tidak bertanggungjawab. Saya bukan hendak tahu apa. Saya hendak tahu berapa kolej berada di dalam Negeri Pulau Pinang sahaja. Ini satu maklumat, *information*, tidak akan Kerajaan Negeri tidak boleh dapat, tetapi jawapannya kawalan Kerajaan Persekutuan. Kita tidak tahu, tidak boleh *as long as* Kerajaan Persekutuan, Kerajaan Negeri tidak boleh sentuh. Ini memang silap, ini memang menunjukkan Kerajaan Negeri yang tidak bertanggungjawab. Enam soalan yang saya bangkitkan itu semua bukan kita hendak ganggu atau menyoal cara mereka tadbir, macam-macam, tidak ada, hanya *simple information* sahaja, berapa. Saya ada angka tetapi nanti saya beri dia kata angka ini mana datangnya, tidak betul. Kita minta angka sebenarnya berapa hanya untuk maklumat sahaja, bukan untuk hendak apa. Dato' Speaker, satu lagi saya hendak bangkit berkenaan belia dalam perbahasan ini adalah sejauh mana yang diketahui saya, Majlis Perundingan Belia di Negeri Pulau Pinang telah lama tidak bermesyuarat dan saya harap EXCO yang bertugas jangan beri jawapan cakap tidak ada isu, tidak perlu membuat mesyuarat. Saya percaya isu belia di dalam Negeri Pulau Pinang ini banyak, meningkat moral tadi yang kita bincang semalam, macam-macam masalah belia timbul di Negeri Pulau Pinang. Jangan cakap tidak ada isu. Kita ada struktur-struktur Majlis Perundingan Belia, Majlis Belia Negeri, Majlis-Majlis Daerah Pertubuhan Belia. Kenapa Kerajaan tidak mengambil berat, tidak mengambil tindakan supaya

belia-belia di Pulau Pinang dapat bantuan, dapat dorongan dan dapat macam-macam supaya mereka akan menjadi lebih berguna dan berhasil untuk kebaikan negeri Pulau Pinang. Dato' Speaker, Ketua Menteri juga ada menyentuh berkenaan masalah pelancongan. Saya bersetuju dengan Ahli Bukit Tengah. Apa yang disebutkan dalam ucapan Ketua Menteri kegiatan-kegiatan ataupun program-program yang dijalankan yang di sifat sebagai program pelancongan hanya pada satu masa sahaja, misal kata pesta bunga, berapa hari sahaja? Kalau hendak meningkat atau majukan bidang pelancongan kita tidak akan orang Jepun mesti mengubahsuai *time table* dia supaya mari ke Pulau Pinang pada masa yang singkat itu. Program-program pelancongan akan meningkatkan keuntungan Negeri Pulau Pinang. Apa salah kalau kita mengadakan rancangan-rancangan, atau program-program pelancongan yang boleh menarik pelancong dengan satu projek yang tetap. Cadang senang sahaja. Jambatan Pulau Pinang, kita boleh mengadakan kedai-kedai membeli belah di sekeliling jambatan Pulau Pinang itu, bukan di tengah laut, okay, tetapi jikalau ada satu rancangan yang tetap, bermakna pelancong dari mana pun mereka tetap tahu tidak kira bila, kalau *you* datang ke Negeri Pulau Pinang *you* ada satu tempat untuk mengunjungi. Okay, silakan.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Tadi saya dengar di sebelah sana ada tanya apakah cadangan. Sebenarnya dahulu saya ada cadang untuk menubuhkan satu Mini Asia supaya menarik semua pelancong-pelancong dari luar negeri, tetapi cadangan saya ini tidak ada apa-apa keputusan. Bukan di sini tidak ada cadangan, ada, tetapi semua cadangan daripada pihak pembangkang akan dianggap sebagai tidak berguna. Itu sikap Kerajaan. Terima kasih.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Ong Hock Aun):

Dato' Speaker, sepertimana yang saya telah bangkitkan beberapa soalan, sebenarnya suasana di dalam Negeri Pulau Pinang pada masa sekarang masih dalam keadaan yang tidak cukup bersih, masih dalam keadaan kotor, baik di Bukit Bendera, Kebun Bunga, Taman Belia. Sehingga saya membangkitkan soalan baru Pengerusi Jawatankuasa Kebun Bunga minta kerusi, minta tong sampah. Ini kena dijalankan pada awal-awal. Kerajaan mesti mahu mengambil berat tentang kebersihan di dalam Negeri Pulau Pinang. Jangan tunggu sampai pihak pembangkang bangkit soalan baru cuba hendak cari tong sampah. Ini sudah lewat. Jadi masalah kebersihan di dalam Negeri Pulau Pinang patut diteruskan, dijaga dengan baik. Baru-baru saya terima telefon dari Batu Gantung kata sana ada sampah yang cukup kotor, bau cukup teruk, minta pihak tertentu mengambil perhatian. Dato' Speaker, lagi satu saya suka memberi cadangan adalah berkenaan Keretapi Bukit Bendera. Baru-baru ini saya, Ahli Berapit dan Ahli Pengkalan Kota, kita buat satu kajian, naik ke sana, mungkin

Ahli Berapit akan tambah nanti, keadaan Keretapi Bukit Bendera kipas ada dua belas, buka empat. Saya tidak tahu apa hendak buat, simpan yang lapan itu hendak buat apa. Kita anak Pulau Pinang mungkin boleh tahan. Kita tengok mana sejuk, peluk-peluk. Yes kalau *you* tengok, hah.... sejuk pun, kalau *you* tengok orang putih semua, *you* akan faham kenapa pelancongan negeri kita tidak maju. Sekali sahaja dia naik turun dia tidak mahu. Dia cakap itu sahaja, sekian, terima kasih, dia tidak mahu naik Bukit Bendera. Jadi peralatan/ kemudahan dalam Keretapi Bukit Bendera ini saya cadang mesti bukan sahaja ada kipas dua belas tetapi buka tiga, buat apa? Keadaan keretapi itu saya ingat adalah satu masalah. Selalu kalau suka tiba-tiba dia boleh rosak, tunggu tiga jam, dua jam masalah ini. Saya anggap keadaan masalah ini serius juga. Kalau kita tidak menjaga dengan baik, kita bukan sahaja tidak akan meningkat atau menjadi satu suasana yang lebih baik untuk pelancongan, tetapi kita halau semua pelancong dari Negeri Pulau Pinang.

Tuan Speaker, satu lagi yang saya hendak sentuh berkenaan pertanian. Sepertimana yang saya tanya dalam soalan bertulis saya, saya diberitahu bahawa ternakan-ternakan ayam itik di Negeri Pulau Pinang sangat maju dan banyak orang di Negeri Pulau Pinang pun makan banyak ayam dan itik, jadi pada baru-baru ini kita dapat tahu bahawa Kerajaan Persekutuan telah membatalkan *rebate* yang diberikan kepada peniaga-peniaga yang membela ayam itik. Jadi saya dalam ucapan ini ingin meminta pihak Kerajaan supaya mengkaji semula memberi bantuan kepada peniaga ayam itik itu supaya boleh, saya percaya ini pun boleh membantu Kerajaan Negeri untuk mendapat lebih banyak keuntungan sebagai hasil kepada Negeri Pulau Pinang.

Dato' Speaker, sebagai kesimpulan, saya tidak mahu buang masa banyak, saya sekali lagi ingin meminta Kerajaan Negeri bukan sahaja cuba hendak memainkan angka 8.5% pertumbuhan kalau banding dengan dunia dahsyat ini bukan cara yang betul, banding dengan dunia 1.1%, tetapi apa yang saya hendak cakap, lagi penting, ialah kita mesti mempertahankan hak-hak rakyat di Negeri Pulau Pinang. Jangan menerima cadangan Pilihanraya Suruhanjaya yang dibuat baru-baru ini. Atas kebaikan rakyat Pulau Pinang, saya harap Kerajaan Negeri Pulau Pinang boleh menerima cadangan-cadangan dan membantah supaya satu orang satu undi, bukan satu orang setengah undi. Sekian terima kasih.

Tuan Speaker:

Ahli Bagan Jermal.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Dato' Speaker saya bangun untuk mengambil bahagian

membahas Rang Undang-undang Belanjawan Perbekalan (1993) 1992.

Dato' Speaker tadi kita sudah dengar banyak angka-angka, *figure-figure* dan apa saya hendak ucapkan disini adalah dalam ucapan Y.A.B. Ketua Menteri, beliau ada mencadangkan bahawa perkhidmatan yang diberi pada waktu sekarang kemungkinan akan dikenakan bayaran. Beliau juga ada cadangkan borang-borang yang dikeluarkan oleh Jabatan-jabatan tertentu dikenakan bayaran juga. Dalam satu dua bulan sampai hari ini apabila dalam pusat perkhidmatan saya, setiap-tiap kali begitu banyak borang untuk saya menandatangani dan saya ada nampak atas borang itu bayaran satu ringgit. Ini adalah untuk memohon rumah murah oleh PERDA dan dalam borangnya ada hanya kawasan SPS, kawasan SPT, kawasan SPU dan dimana tempat rumah murah kos rendah akan dibina tidak di sebut dan saya takut jikalau tidak ada kawalan bermakna kalau hendak membina sepuluh rumah dia keluar satu juta *form*. Rumah kos rendah itu beri *free* pun tidak apa, kerana borang itu bernilai satu ringgit, keluar satu juta *form* di sana sudah dapat satu juta tetapi rumah kemudian dibina sepuluh unit. Dato' Speaker, saya hendak merayu bahawa kami mesti ada satu kawalan berapa *form* hendak keluar dan, kalau boleh, borang-borang ini tidak boleh diletakkan harga satu ringgit atau apa. *This may be subject to abuse* kerana, Dato' Speaker, borang itu tidak ada siri-siri iaitu *serial number*, kemungkinan pegawai boleh ambil pergi jumpa satu *printer*, cetak sepuluh ribu, dua puluh ribu dan jual untuk diri sendiri. Okay. Dato' Speaker, cadangan Yang Amat Berhormat untuk mengenakan bayaran bagi perkhidmatan kepada orang ramai, apakah maksudnya? Apabila rakyat Pulau Pinang telah membayar cukai dalam banyak aspek dan apabila mereka hendak mengambil perkhidmatan daripada Kerajaan mereka terpaksa bayar lagi. Adakah ini patut? Saya rasa tidak patut kerana Kerajaan terpaksa *service the people* kerana manakah-manakah bayaran kepada pegawai-pegawai dan manakah kewangannya yang datang. Ini datang daripada orang ramai dan diserahkan kepada Kerajaan dan Kerajaan hendak berkhidmat kepada orang, lagi Kerajaan hendak kutip bayaran. Dato' Speaker, perkhidmatan kepada orang ramai adalah, kalau di pulau melalui MPPP dan kalau di Seberang melalui MPSP, dan apabila kami kata MPSP, saya bukan hendak bangkit isu mereka pergi ke Australia, apa yang mustahak itu prinsipnya. Kami ada dengar Kerajaan hendak beri kursus kepada pegawai-pegawai Kerajaan supaya mereka boleh mempertingkatkan perkhidmatan mereka untuk orang ramai dan tahun ini MPSP tidak mengecualikan mereka, mereka ada satu peruntukan, dan peruntukan ini adalah \$50,000.00. Oleh kerana Ahli-ahli Majlis hendak pergi melancong ke Australia, kewangan \$50,000 ini telah di *freeze*, disimpan, simpan kerana Ahli-ahli Majlis - kalau kami tidak boleh keluar mendenda penjaja, tidak cukup duit kami menggunakan kewangan ini. Dato' Speaker, bolehkah kejadian ini dilakukan, kewangan/peruntukan untuk pegawai-pegawai untuk mengikuti kursus, mengambil kursus, supaya mereka boleh melengkapkan diri sendiri dan boleh mempertingkatkan perkhidmatan

kepada orang ramai, Ahli-ahli Majlis ambil untuk makan angin, "*chiak hong*" dan hari ini kami nampak mereka yang pergi Australia, balik mari, ada dua Ahli Majlis sudah tetap tidak akan berkhidmat dalam MPSP. Apa yang mereka belajar, apa yang mereka kata mereka belajar tidak bermakna, Goh Poh Chuan, Chin Fei Lan, mereka sekarang tidak dalam pada akhir tahun ini mereka tidak akan dilantik jadi seorang Ahli Majlis dan

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Mana tahu?

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

.....mana tahu? Sudah umum. *You* tidak tahukah? Kemungkinan *you* duduk lena.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Adakah sudah pasti?

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Sudah pasti. Dato' Speaker, pada *Full Council*, Mesyuarat Penuh MPSP, 30 haribulan November ini, saya dan rakan saya ada menghadiri dan kami ada di sana jadi pemerhati. Ada satu Ahli Majlis begitu bangga apabila cuba memberitahu kepada semua orang parti pembangkang tidak bertanggungjawab, mereka tidak tahu kami pergi Australia, kami belajar banyak, kami tengok banyak. Saya duduk hairan tengok apa. Kami sudah nampak *multiple storey parking lot* Wah!.....kalau hendak tengok *multiple storey parking lot* pergilah KOMTAR, KOMTAR pun ada, pergilah dekat dengan Eden, ada. Mengapa hendak pergi sampai Australia pergi tengok dan saya hairan mereka kata ini *study tour*. Saya ada minta daripada Kerajaan Negeri Pulau Pinang memberi saya satu senarai jawatan-jawatan yang ada di MPSP, siapakah mewakili di jawatan ini, tetapi sedih, dukacita, dia ada senaraikan jawatankuasa-jawatankuasa ini tetapi tidak berani beri nama siapa yang ada dalam Jawatankuasa ini kerana ini akan tunjuk bukti mereka yang tidak berkaitan pun ada pergi juga. Kami ada nampak di aturcara, aturcara Ahli-ahli Majlis MPSP yang pergi Australia, mereka *waste disposal*, tetapi Ahli-ahli Majlis yang tidak terlibat dalam Jawatankuasa-jawatankuasa *Waste Disposal* mereka pergi buat apa? Kerajaan Negeri tidak bertanggungjawab, tidak bertanggungjawab kerana saya ada minta namanya dan dia kata kalau hendak tahu siapa boleh berhubung dengan Setiausaha. Saya tahu juga. Kalau saya pergi tanya-tanya pun boleh, tetapi saya mahu secara

rasmi melalui Dewan. Kenapa takut? Ini *open secret*, semua orang boleh tahu.

Dato' Speaker, Ahli Majlis ada buat satu keputusan, keputusan untuk memindah *container yard* di Bagan Dalam ke Mak Mandin. Apakah sebab-sebab *container yard* ini terpaksa dipindah dari Bagan Dalam ke Mak Mandin? Kerana ada orang merayu, penduduk-penduduk di sana merayu, bahawa kontena ini membahaya, kesesakan lalu lintas, bising, jalan rosak, semua alasan, alasan itu banyak dan selepas itu ada satu pemimpin daripada UMNO, dia telah memanggil penduduk-penduduk di Bagan Dalam supaya tunjuk perasaan hati. Selepas itu MPSP kata kami terpaksa pindah dan dia pindah ke Mak Mandin. Mak Mandin itu dekat dengan satu kawasan perkampungan juga. Apabila kami pindah kontena dari Bagan Dalam ke Mak Mandin adakah kami telah mengatasikan masalah-masalah seperti kesesakan lalulintas, kotor, bising, bahaya? Bolehkah Kerajaan memindah satu masalah dari satu tempat memberi masalah ini kepada penduduk-penduduk di lagi satu tempat? Kami terpaksa mencari satu jalan, satu langkah untuk mengatasi masalah bukan pindah masalah. Sepanjang saya tahu, sepanjang saya tahu, MPSP pun ada cadangkan, satu tapak, luasnya lebih kurang satu ratus ekar. Mengapa MPSP tidak mahu terus memindah mereka daripada Bagan Dalam ke kawasan Bukit Tengah yang ada satu ratus ekar itu? Saya ada dengar alasan-alasan, jalan belum dibina, ini ada, itu tidak ada. Macamana Dato' Speaker, memanggil pengusaha-pengusaha kontena memindah sementara waktu, tiga tahun, lima tahun, sementara waktu? Adakah MPSP dan Kerajaan Pulau Pinang membuat satu kajian mengapa begitu banyak kontena di Butterworth? Adakah sesuai atau tidak memindah daripada Bagan Dalam ke Mak Mandin dan jikalau siapa boleh berhubung dengan penduduk-penduduk di Jalan Permatang Pauh pada waktu sekarang, 5.15, macamana kesesakan lalulintas di Jalan Permatang Pauh? Adakah Kerajaan membuat kajian tanpa kontena-kontena dipindah di sana, jalan bagaimana rosak, sampai satu titi di depan Taman Puyu pun sudah patah? Adakah Kerajaan sudah mengkaji berapa buah lori, berapa bas, berapa motosikal, berapa kereta yang telah menggunakan Jalan Permatang Pauh sehari? Ada berapa yang menggunakan Jalan Bagan Lallang? Kerajaan tidak boleh angkat masalah A beri sama masalah B, kerana masalah A ada nak untuk merayu, B bukan ada hak-haknya untuk menerima? Tetapi saya ada satu soalan, harap dijawab. Apabila MPSP hendak bina, hendak cuci tanah ini, hendak bersinkan tanah ini adakah sebutharga dipanggil? *Was there a tender exercise?* Ada kajiankah bahawa 30 ekar ini ada mencukupi untuk seluruh kontena dipindah ke sana? Saya harap saya boleh dapat jawapan berapa nilai untuk membersihkan berapa sudah dibelanja untuk membersihkan tapak tanah ini kerana sepanjang yang saya tahu, apabila orang swasta membersihkan ladang-ladang atau tanah baru, satu ekar lebih kurang lapan ratus sampai satu ribu sahaja. Lapan ratus sampai satu ribu sahaja. Berapa banyak MPSP telah membelanja untuk membersihkan satu ekar? Adakah tender dipanggil?

Adakah sebutharga dibuat?

Dato' Speaker, saya ada tanya satu soalan berkenaan dengan Taman Merak. Soalan saya, saya tanya, "Adakah MPSP tulis sepucuk surat kepada Kementerian melalui rujukan surat MPSP(18)d/m.14/5-74/150 bertarikh 29 Julai, 1992?". Dan di sini dia kata, ada tetapi tidak mendapat jawapan daripada Kementerian. Adakah MPSP bertanggungjawab bahawa berkaitan dengan kes ini, rumah kos rendah yang telah dijamin oleh pemajunya hanya nilai \$25,000.00? Dan rakan saya daripada Jawi ada tanya satu soalan. Soalan dia ada macam ini, "Adakah Kerajaan Negeri memberi subsidi pakej kos rendah kepada pemaju perumahan dibawah skim penswastan rumah kos rendah negeri untuk projek Taman Merak?" Jawapannya "Tidak." Dan ada lagi satu soalan "Jikalau ya, adakah Kerajaan sedar bahawa pemaju unit-unit kos rendah ini melebihi harga \$25,000 iaitu antara \$55,000 hingga \$63,000 di Lot 929 hingga 941 dan Lot-lot 801 hingga 815?" Kerajaan menjawab, "Setakat ini tidak ada pembeli yang membangkit kepada Kerajaan Negeri mengenai masalah harga yang melebihi \$25,000 seunit bagi unit-unit kos rendah yang dibina di atas lot-lot yang berkenaan".

Dato' Speaker, saya ada tanya satu soalan, dan soalnya soalan kata, ya, ada, dan harga terjamin, disini, "Majlis telah meluluskan pindaan dan tambahan bagi unit-unit berkenaan (plot 801 sampai 815 dan 929 sehingga 941) pada 30 Mac untuk rumah teres kos rendah setelah pemaju memberi jaminan harga tidak berubah iaitu harga seunit \$25,000 atau kurang" dan disini, Dato' Speaker, disini ada satu kontrak *sales and purchase agreement*. *Sales and purchase agreement* ini adalah rumah ini telah dijual dengan harga \$55,000 Taman Merak. Jikalau tidak ada orang membuat satu rayuan kepada Kerajaan mengapa pihak MPSP terpaksa menulis sepucuk surat kepada Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan, mengapa? Kerana ada orang telah buat satu aduan kepada MPSP. Dato' Speaker, ini adalah kerana Kerajaan Tempatan atas arahan Kerajaan Pulau Pinang, mereka cuba kata, kami mahu bersih, mahu indah dan mereka telah ambil tindakan atas banyak kilang-kilang, banyak orang peniaga supaya mereka masuk ke rumah kedai dan inilah satu bukti kerana tindakan MPSP orang terpaksa pergi beli rumah kos rendah, dan di kata ini rumah kedai, apabila mereka sudah dapat siap mereka sudah terkejut kerana ini bukan rumah kedai tetapi, ini rumah kos rendah. Apakah pendirian Kerajaan Pulau Pinang? Apakah Kerajaan Pulau Pinang akan bertindak atau mengangkat langkah-langkah untuk menolong orang-orang ini yang telah membeli rumah kos rendah melebihi daripada \$25,000? Inilah surat daripada MPSP kepada Kementerian dan Kerajaan kata tidak ada, tidak ada orang yang membuat rayuan kerana kos rumah murah yang melebihi \$25.000.

Dato' Speaker, saya ada tanya satu soalan berkaitan dengan dua kilang yang tutup serta merta dan pekerja-pekerja mereka telah dibi-

begitu sahaja dan jawapan yang saya dapat daripada Kerajaan Negeri Pulau Pinang cuba bermain sahaja. Dia kata dua syarikat ini adalah Terry Prai dan J & P Coats. Dua kilang ini tidak ada apa masalah kerana apabila mereka hendak berhentikan usaha niaga, mereka telah memberitahu kepada pekerja-pekerjanya dan semua mengikut, selaras dengan undang-undang tetapi ada dua kilang asing yang esok hendak tutup, malam ini pun tidak cakap lagi sampai General Managernya pun tidak tahu, esok angkat beg cuba hendak lari. Kilang ini adalah Stellar dan R.H. Research. Dalam kes Stellar ini pekerja-pekerja ini tidak dibayar dengan sepenuhnya dan pekerja-pekerja telah membawa kes mereka ke Mahkamah. Dan di Mahkamah dukacita ada seorang peguam, *lawyer* dia mewakili syarikat ini dan telah beri satu jaminan bahawa Mahkamah tidak perlu simpan pasport antarabangsa orang asing ini, kerana orang ini mampu, dia boleh membayar sepenuhnya kepada pekerja-pekerja. Tetapi hari ini kerana orang ini memberi satu jaminan kepada pekerja-pekerja, ini apakah dia akan jawab (gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, perkara ini masih dalam Mahkamah?

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Bukan, saya, Dato' Speaker (gangguan).

Tuan Speaker:

Tidak apa, saya mahu tanya perkara ini masih dalam Mahkamah ataupun selesai ataupun macamana.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Perkara ini ada dalam Mahkamah tetapi syarikat ini dia sudah berhenti usahaniaga. Orang yang bertanggungjawab telah lari diri *abscond*, sudah balik kepada negara dia kerana satu janji yang diberi oleh seorang *lawyer*. Ertinya (gangguan).

Tuan Speaker:

Ertinya perkara ini, Yang Berhormat, masih dalam Mahkamah. Begitu?

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Boleh kata ada dalam Mahkamah, boleh kata tidak ada dalam Mahkamah kerana kalau ada dalam Mahkamah, mana hendak cari orang ini kerana pasport dia sudah diserahkan balik.

Tuan Speaker:

Tetapi penjaminnya seorang peguam.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Ya. Dia pun adalah seorang ahli Dewan Undangan Negeri ini.

Tuan Speaker:

Tidak kisah. Yang saya hendak tanya kalau perkara ini masih dalam Mahkamah mengikut peraturan 46(vii) tidak usah dibawa ke sini, biar di selesaikan dahulu. Ini esok akan menyulitkan kita untuk mendapat pertimbangan yang saksama daripada Mahkamah. Jadi kalau dalam mahkamah ataupun Yang Berhormat masih was-was sama ada luar atau dalam di mahkamah saya ingat pindah ke tajuk lain.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Baik, Dato' Speaker, disini saya hendak mohon Kerajaan baru Pulau Pinang ini supaya kami ada satu, kami kena ambil satu tindakan, satu langkah untuk menjaga kepentingan pekerja-pekerja tempatan. Soalan saya, apabila saya tanya, adakah atau tidak dan apakah langkah-langkah Kerajaan akan ambil untuk menjaga kepentingan pekerja-pekerja tempatan tetapi jawapan yang saya dapat mereka cuba *snake away*. Saya rasa bimbang kerana seperti yang dinyatakan didalam surat khabar oleh Ahli Yang Berhormat dari Sungai Pinang, dia ada kata lebih daripada dua puluh kilang telah diberi kebenaran untuk menggunakan orang-orang asing bekerja dalam *manufacturing sector*. Dato' Speaker, ini adalah merbahaya. Kami tidak ada halangan terhadap pekerja-pekerja asing bekerja dalam kebun-kebun, *construction* tetapi kami rasa bimbang apabila pekerja-pekerja asing bekerja dalam kilang-kilang *manufacturing sector* kerana apabila keadaan seperti sekarang, ekonomi menjadi merosot dari sehari ke sehari, pada sesuatu hari jikalau ada banyak kilang kerana kurang dapat *order* dan mereka terpaksa memperlahankan pengeluaran mereka, bermakna tiga *shif* potong sampai satu *shif* dan satu minggu tujuh hari, tinggal tiga hari, sampai kehidupan atau carian mata kewangan pekerja-pekerja tempatan telah jadi begitu sesak, *difficult*, apakah Kerajaan akan buat kerana pekerja-pekerja tempatan seperti semua orang tahu ibubapa rakyat tempatan, mereka bayar cukai. Daripada cukai kami membinakan infrastruktur, daripada cukai kami bayar untuk membinakan jalan, hospital dan sebagainya dan pekerja-pekerja asing yang terus mari sahaja, ibubapa mereka tidak ada apa-apa *contribution to the infrastructure*. Dato' Speaker, saya terpaksa menarik perhatian Kerajaan kerana apabila mereka bekerja dalam *manufacturing sector* mereka akan belajar *manufacturing procedure*, kawalan, bagaimana mereka akan buat dan kami jangan lupa kerana dalam ucapan Perdana Menteri mengatakan bahawa Wawasan 2020

Malaysia akan menjadi satu negara membangun, *we become a developed country*. Kami mesti ingat bahawa Indonesia, Thailand, mereka sekarang *in the race with Malaysia to become the next dragon*. Apa akan terjadi pada sesuatu hari kesemua pekerja balik kepada negara mereka kerana di sana ada kilang-kilang untuk bekerja? Apa akan terjadi kerana jikalau Kerajaan terlampau berharap kepada pekerja-pekerja asing untuk bekerja dalam kilang-kilang kami, apakah akan terjadi bila pekerja-pekerja asing ini balik kepada negara masing-masing dan membawa balik apa yang mereka telah belajar di sini? *Procedure, production method*, bawa balik pengalaman mereka, apa akan terjadi? Saya tahu, saya tahu Ahli dari Sungai Pinang kerana beberapa kali dia begitu bangga mengatakan: 'saya ada senarai kilang-kilang yang tidak dapat mencari pekerja-pekerja, *eight hundred, one thousand*, susah hendak cari, dia kata, kerana *sustainable development*, dia kata, *we are developing* banyak kilang orang tidak cukup, tetapi dia lupa, dia lupa apakah, *what kind of workers people are looking for*. Kilang-kilang yang melabur dalam negeri kami, mereka mencari pekerja-pekerja yang ada pengalaman dan *technical know-how*. Kerana kesilapan Kerajaan dalam hal pelajaran, kami tidak betul-betulnya memberi kursus yang sesuai untuk menghadapi masalah yang kami hadapi sekarang, misalnya kami terpaksa menggunakan *technical people, engineers*. Kami melatih orang menjadi guru, buat apa? Kami mesti ada satu *vision*, iaitu kearah manakah Kerajaan kami menghadapi. Kalau hendak cakap minta penjelasan dulu. *You* pun kerana perbuatan awak telah memberi ancaman kepada pekerja-pekerja. Bukan saya hendak marah, kalau hendak cakap, naik, saya beri peluang buat penjelasan. Mahu tidak? Tidak mahu duduk diam-diam. Buat marah sahaja. Dato' Speaker, dia mahu kacau saya. Kerana kalau saya hendak naik marah pada orang macam ini saya buang masa sahaja. Saat ini Dato' Speaker kata saya buang masa dia juga.

Dato' Speaker, saya ada bertanya satu soalan berkenaan sisa-sisa toksid. Kerajaan tidak menjawab, tidak menjawab berapa banyak sisa-sisa toksid yang ada sekarang. Apakah sisa-sisa ini? Saya ada bangkit satu soalan iaitu kata ada satu tempat di Bukit Minyak yang Kerajaan telah mencadangkan untuk membinakan satu depo, untuk menyimpan sisa-sisa toksid dan Kerajaan kata ini hanya simpanan *transit*, tetapi *transit* kami pun hendak tahu apakah yang akan *transit* di sana. Sampai hari ini saya percaya Kerajaan tidak tahu apakah sisa-sisa toksid yang ada di Pulau Pinang. Ada berapa banyak, Kerajaan pun tidak tahu. Kalau dia tahu mengapa tidak berani beri satu jawapan. Adakah ini tanggungjawab? Kerajaan yang bertanggungjawab? Tidak, tidak bertanggungjawab, Dato' Speaker, tidak bertanggungjawab.

Dato' Speaker saya lagi tanya satu soalan. Soalan kata: Adakah kawasan-kawasan perindustrian akan diswastakan *or corporatised* dan Kerajaan kata ya. Saya lagi ada tanya satu soalan. Soalan saya: Mengapa, adakah Jabatan-jabatan atau Jawatankuasa-Jawatankuasa

tidak mampu membuat kawalan? Dia kata tidak, tetapi di sini "*Penang Industrial Estate may be corporatised soon*" dan di sini dia ada mengata: "*He said the corporatisation move was inevitable since the management of the industrial estate would be out of the scope of the local authorities.*" Bermakna *local authorities* tidak boleh kawal lagi. Bukan saya yang cakap di sini. "*Out of the scope*" bermakna mereka tidak boleh kawal, mereka tidak boleh jaga.

Saya ada tanya berkenaan dengan projek-projek yang telah dilaksanakan oleh MPSP pada tahun 1991 dan 1992. Jawapan yang begitu bertanggungjawab, "Yang Berhormat boleh mendapat senarai projek-projek yang telah dijalankan oleh MPSP bagi tahun 1990, 1991 dan 1992 sehingga sekarang daripada Setiausaha Perbandaran". Adakah ini bertanggungjawab Dato' Speaker? Kalau kami hendak dapat jawapan-jawapan begitu, lebih baik kami tidak perlu bermesyuarat, tidak perlu. Buat apa? Main-main kerja sahaja Dato' Speaker. Saya tahu mengapa main-main, budak kecil baru boleh main. Kalau sendiri budak kecil, janganlah menyangka kami budak kecil juga. *Small boys only play with the answers.*

Dato' Speaker, bukan saya hendak ulang-ulang, saya ada tanya *Land Acquisition Act 1960*, begitu banyak soalan (a) sampai (j) tetapi jawapan "Yang Berhormat boleh dapat butir-butir tanah-tanah yang diambil oleh Kerajaan Negeri dibawah *Land Acquisition Act* sejak 1hb. 1986 sehingga 31 Oktober, 1992 daripada Pengarah Pejabat Tanah dan Galian." Siapa tidak tahu? Saya tahu jawapan-jawapan ada di sana. Tetapi mengapa saya terpaksa bertanya di Dewan? Kerana saya hendak satu jawapan rasmi dan ada masa, jikalau saya tanya Pengarah Pejabat Tanah dan Galian, saya tulis sepucuk surat masuk, dia akan kata "Kami sedang memproses dan kami akan menjawab kelak hari". Bila? Satu minggu? Satu bulan? Satu tahun? Kemungkinan sepuluh tahun, kemungkinan tidak ada. Dato', kami tanya dalam Dewan kerana kami hendak tetapkan hari, kerana jawapan-jawapan soalan bertulis terpaksa di atas meja pada hari mesyuarat. Macam inikah bertanggungjawab? Adakah bertanggungjawab, Dato' Speaker? Saya tahu Kerajaan selalu berkata menswastakan.....(gangguan).

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Minta penjelasan. Tentang perkara ini, soalan-soalan tidak dijawab, adakah Ahli Kawasan Bagan Jermal menganggap bahawa perbuatan sedemikian ialah satu cabaran kepada kuasa Tuan Speaker sebab Tuan Speaker sudah terima semua soalan-soalan itu dan soalan-soalan ini tidak dijawab?

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat tidak perlulah *comment* kerja Speaker. Buat kerja sahaja. Dia teringin hendak jadi Speaker, saya tahu.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Dato' Speaker, apa yang rakan saya kata dia tidak mahu Speaker dibuli atau diperkecilkan, Dato' Speaker, (gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

...dia cubajaga kepentingan Dato' Speaker.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, saya pun sudah dewasa, bukan budak kecil, ya.....

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

...ha, saya tahu, Dato' Speaker(gangguan).

Tuan Speaker:

Tadi Yang Berhormat kata tidak mahu jadi budak kecil, jangan jadi budak kecilah. Teruskan dengan cerita.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Saya tahu, tetapi apa yang saya tidak terima budak kecil cuba tidak beri penghormatan kepada orang tua.

Tuan Speaker:

Ahli Kawasan Berapit walau pun kecil tetapi sudah tua.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Apa makna saya hanya budak-budak kecil boleh beri jawapan begini.

Tuan Speaker:

Okay, Yang Berhormat teruskan dengan.....(gangguan).

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Dato' Speaker, saya selalu di mesyuarat-mesyuarat yang lepas, saya ada bawa isu-isu, salahguna kuasa. Saya pun ada bawa masuk

Dewan ini berkenaan dengan kumpulan-kumpulan yang mengutip derma-derma daripada orang ramai. Setiap kali Kerajaan pun ada bagi kejaminan bahawa mereka akan kawal pegawai-pegawai mereka supaya mereka tidak menggunakan masa-masa mereka keluar pergi kutip iklan-iklan, derma-derma, tetapi hari ini masih ada. 'Kali ini mereka tidak berani menggunakan lambang, *crest of the Penang State*, mereka menggunakan ini. Dato' Speaker hendak tengok? Saya akan baca: *The Honorable Patron Y.B. Dr. Ibrahim Saad, Deputy Chief Minister of Penang and Advisor Y.B. Dato' Senator Tan Gim Hwa*, Yang di Pertua MPPP, Majlis Tertinggi dan Ahli-ahli Jawatankuasa Kesatuan Pekerja Pengangkutan LPKT Pulau Pinang, MPPP, dengan segala hormatnya menjemput, tetapi saya tidak berani bagi dia jemput kerana ini bernilai RM2,000. Saya tidak berani bagi dia jemput. Kalau saya bagi dia jemput saya terpaksa belanja RM2,000. Dato' Speaker, adakah kedua orang ini terlibat, saya tidak berani kata. Tetapi nama mereka telah digunakan untuk mengutip kilang-kilang dan mereka berani, kilang saya pun mereka berani pergi cari makan. Saya buat tidak tahu dan apa yang dikata, kalau *you....* (gangguan).

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim Saad);

Penjelasan. Adakah Yang Berhormat dari Bagan Jermal mengatakan saya yang kutip duitkah? .

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Tidak, saya tidak kata. Mereka menggunakan nama. Hendak saya baca sekaliakah?

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim Saad):

Tidak payah.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Tidak payah? Tetapi Ahli Yang Berhormat dari Seberang Jaya, apabila mereka menggunakan cara ini, beri satu gambaran bahawa Ahli Yang Berhormat dari Seberang Jaya pun terlibat. Dia kata jikalau *you* ada derma kepada saya, pada malam itu saya akan memperkenalkan awak kepada Yang diPertua MPPP iaitu Dato' Senator Tan Gim Hwa. Apabila *you* kenal dia lain kali apabila hendak buat apa-apa kerja senang sahaja. *You* derma RM2,000. *You know him, very easy, you don't know him, trouble*. Wah, Dato' Speaker, kilang saya pun dia berani, kilang orang lain macamana pun saya tidak tahu?

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, sepatutnya benda ini tidak perlu tunggu di sini. Bawa ke pengetahuan Polis dan orang yang dituduh membawa

surat itu pun mungkin tidak dapat peluang hendak jawab. Tetapi benda ini sudah pun ditimbulkan, saya pun menasihati Yang Berhormat banyak kali supaya terus.....(gangguan).

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Dato' Speaker..... (gangguan)

Tuan Speaker:

...ke Polis. Senang begitu?

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Dato' Speaker.

Tuan Speaker:

Dan nampaknya Yang Berhormat macam hendak main politik tentang benda ini. Sebab itu saya kata.....(gangguan).

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Bukan, Dato' Speaker.....(gangguan).

Tuan Speaker:

Saya faham, saya tengok surat ini, tidak ada kena mengena pun.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Tetapi apa yang saya hendak beritahu(gangguan).

Tuan Speaker:

Cuma dakwaan Ahli Yang Berhormat mengata dia mengguna. Itu dakwaan Ahli Yang Berhormat, sedangkan orang yang didakwa tidak ada peluang hendak jawab. Mungkin dia minta derma secara ikhlas, kemungkinan begitu dan kemungkinan tidak ikhlas. Jadi kita disini hanya mendengar dakwaan Yang Berhormat. Sebab itu kita bawa ke Balai Polis, selesai di sana.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Dato' Speaker, masalah yang kita menghadapi sekarang adalah Kerajaan tidak menunaikan janjinya. Saya telah diberi satu jaminan di Dewan ini bahawa kakitangan Kerajaan, pegawai-pegawai Kerajaan tidak akan terlibat dengan hal ini. Dato' Speaker, kalau hal ini saya tidak boleh bawa masuk ke Dewan, beritahu sama Dato' Speaker

bahawa walaupun ada jaminan begini dan lagi ada kejadian macam ini di mana? Beritahu sama Polis. Mereka pandai menggunakan *loophole of the law* Mereka kata iklan. Jikalau beberapa pegawai sahaja tidak dapat dikawal macamana hendak kawal satu negeri.

Tuan Speaker:

Itu, Yang Berhormat, saya katakan itu dakwaan Ahli Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Dato' Speaker.....(gangguan).

Tuan Speaker:

Kita tidak tahu betul atau tidak betul.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Dato' Speaker.....(gangguan).

Tuan Speaker:

Jadi hanya Ahli Yang Berhormat dapat menghentamnya. Hentam-hentam, dia tidak dapat jawab. Bawa dia ke Mahkamah, ke Polis.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Dato' Speaker, mengapa saya hendak hentam orang macam ini. Buang masa sahaja, tetapi kepentingan imej Kerajaan kerana imej Kerajaan.....(gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, saya pernah berbincang dengan Yang Berhormat mengenai perkara ini. Bukan sekali, saya ingat daripada mula.....(gangguan).

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Ya, ya, Dato' Speaker, saya mengaku dan(gangguan).

Tuan Speaker:

Dan dalam surat ini pun tidak ada langsung kata-kata daripada Yang DiPertua minta orang beri derma.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Dato' Speaker.....(gangguan).

Tuan Speaker:

Saya tidak mahu dengar dakwaan daripada satu pihak sahaja.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Dato' Speaker.....(gangguan).

Tuan Speaker:

Supaya lebih adil dan tepat bawa ke tempat yang sama-sama boleh menegakkan kebenaran masing-masing. Tidak ada satu benda pun yang saya nampak yang mengatakan bahawa Yang DiPertua memaksa, tidak ada pun. Jadi cuma kata Yang Berhormat, orang itu datang ke tempat Yang Berhormat minta derma. Manalah kita tahu, betulkah atau tidak betulkah. Jadi untuk menentukan perkara itu betul atau tidak betul, tempatnya bukan di sini. Faham tidak?

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Dato' Speaker, saya faham.....

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang):

Penjelasan. Adakah Yang Berhormat daripada Bagan Jermal, tujuannya ialah supaya satu perkara yang bersabit dengan *morality* politik, kedudukan Kerajaan patut dilihat bukan sahaja daripada segi undang-undang atau pihak polis tetapi pihak Kerajaan pun ada tanggungjawab untuk menjaga nama baik dan *integrity*nya dan adakah Yang Berhormat Bagan Jermal berfikir, mencadang bahawa Kerajaan Negeri untuk menjaga kedudukan dan *integrity*nya bercadang dalam Dewan yang mulia ini mengadakan satu Jawatankuasa Siasatan oleh kerana ini boleh dibuat bukan sahaja oleh pihak Polis tetapi oleh Dewan yang mulia ini supaya perkara semacam ini pun boleh dapat perhatian yang sewajarnya? Adakah ini tujuan Yang Berhormat?

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Ya, ini adalah satu tujuan saya dan kerana selepas begitu banyak jaminan daripada Kerajaan, perkara ini juga telah timbul lagi.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, surat ini diberi kepada saya. Saya baca dan saya tidak tahu dimana salah surat ini.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang):

Gambar, gambar boleh kenal.

Tuan Speaker:

Ya, gambar boleh kenal, apa salah? Apa salah? Jadi tolong buat sesuatu dengan lebih tepatlah ertinya. Kalau benda itu salah, soal lain, tetapi saya tidak nampak benda yang salahpun. Tidak akan persatuan pegawai-pegawai hendak buat majlis makan malam salah. Yang salah mungkin semasa dia minta derma kepada kita. Masa itulah kita bawa. Kalau hendak berpandukan ini, tidak ada salah. Jadi *be gentlemen*, berdepan, itu sahaja. Teruskan.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Dato' Speaker, saya bukan buat satu tuduhan bahawa surat itu salah. Saya bukan kata surat itu ada apa salah. Saya bukan kata dalam kandungan surat itu ada apa ugutan.

Tuan Speaker:

Okay, kalau tidak ada salah apa guna beri benda ini kepada saya?

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Dato' Speaker.....(gangguan).

Tuan Speaker:

Ini, tidak begitu betulah.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Dato' Speaker, apa yang saya kata saya telah dapat jaminan daripada Kerajaan dalam Dewan ini bahawa pegawai-pegawai Kerajaan tidak akan terlibat dan hari ini kami nampak dengan jelas namanya digunakan.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, saya rasa tidak faham Ahli Yang Berhormat ini. Penglibatan macam ini apa salahnya? Apa salahnya penglibatan macam ini?

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Dato' Speaker....(gangguan).

Tuan Speaker:

Dimana salah?

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Saya telah mengatakan mereka menggunakan *loophole of the law*. Apa yang salah adalah kerana keugutan, keugutan bukan dia sendiri.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, berlaku ugutan itu, kalau betul, ertinya di tempat Yang Berhormat. Masa itulah bertindak. Bawa benda ini mana ada ugutan. Boleh jadi betul, boleh jadi tidak betul. Okay? Faham?

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Misalnya, Dato' Speaker, kata perbuatan ini tidak bersalah. Nama Kerajaan digunakan untuk keluar kutip derma-derma ini tidak bersalah. Adakah Dato' Speaker bermaksud macam ini?

Tuan Speaker:

Dia tidak sebut derma. Macamana kita hendak kata surat ini hendak meminta derma.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Di sini Dato' Speaker.

Tuan Speaker:

Yang di sana pun dia minta derma. Dia tidak sebut ugutan.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Dato' Speaker.

Tuan Speaker:

Okay, Yang Berhormat, minta.... tolong ambil. Ya, ini pun dia tidak ada paksaan. Dalam Bahasa Malaysia 'menjemput', ertinya boleh diterima, boleh tolak. Kalau berlaku ugutan pun barangkali di tempat Yang Berhormat. Masa itu.....(gangguan).

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Dato' Speaker.....(gangguan).

Tuan Speaker:

.....gunakan, bawa benda ini.....(gangguan).

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Dato' Speaker.....(gangguan).

Tuan Speaker:

.....tetapi bawa benda ini apa yang saya hendak kata?

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Dato' Speaker, kad jemputan itu beri satu gambaran bahawa, Timbalan Ketua Menteri dan Yang DiPertua MPPP telah membuat jemputan ini.

Tuan Speaker:

Tidak betul, tidak betul....saya baca tidak betul. Kedua-dua tidak betul. Sebab itu saya kata benda macam ini barangkali saya kata tidak betul, Yang Berhormat kata betul. Yang penting bawa pergi ke Polis, bawa ke Mahkamah.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Dato' Speaker, apa yang saya pohon di dalam Dewan ini adalah untuk Kerajaan bagi satu jaminan dan kekalkan jaminan ini. Dia sudah bagi begitu banyak jaminan tetapi keadaan macmam ini berlaku.

Tuan Speaker:

Benda ini okay. Yang berlaku tidak elok itu kemungkinanlah-kemungkinan berlaku tidak elok di tempat Yang Berhormat, bukan disini.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Memang dalam hitam putih mana dia berani tulis.

Tuan Speaker:

Ya, sebab itu tidak boleh gunakan perkara ini untuk hentam dia. Saya ingat Ahli Yang Berhormat, tidak perlu kita buang masa.

Saya pun sudah

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Dato' Mohd. Zain bin Omar)

Kalau mahu bagi, bagi, kalau tidak mahu bagi, sudah.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji, Ramli):

Dia bukan ugut.

Tuan Speaker:

Saya ingat Ahli Yang Berhormat, tidak perlu kita buang masa, saya pun sudah....(gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Dia sudah bagi.....

Tuan Speaker:

Walaupun dia bagi... saya ingat tidak perlu buang masa. Saya sudah beri penyelesaian yang cukup elok. Kita teruskan dengan benda lainlah. Masa pun sudah buang.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Ya, Dato' Speaker, bagaimana Dato Speaker tahu saya buang masa, saya belum tanya pun.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat.....(gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Ya.

Tuan Speaker:

Tolong duduk, kita teruskan dengan ucapan lainlah. Jangan buangmasa.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Saya minta penjelasan daripada Yang Berhormat Bagan Jermal. Dia bagi.

Tuan Speaker:

Walaupun dia bagi tetapi atas penjelasan yang saya bagi saya harap Ahli Bukit Tengah dapat fahamlah.... tidak perlu panjang cerita.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Saya mahu minta penjelasan lagi.

Tuan Speaker;

.....kalau faham, saya ingat Ketua Pembangkang pun sudah beri penjelasan. Saya ingat duduklah.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Bukan, saya ada hak, Dato' Speaker, saya ada hak.

Tuan Speaker:

Saya tahu, sebab itulah saya minta duduk dan kita teruskan dengan benda lain, tidak perlu buang masa.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Tetapi dia sudah bagi saya.

Tuan Speaker:

Saya tahu.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Jadi.....

Tuan Speaker:

Saya tahu. Tolong duduklah Yang Berhormat, tolong duduklah.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Ini hak saya.

Tuan Speaker:

Sayaminta.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Kalau Dato' Speaker tidak bagi saya minta penjelasan itu, adakah keputusan Dato' Speaker?

Tuan Speaker:

Sayaminta.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Jadi saya kena duduk dengar oleh kerana saya seorang Wakil Rakyat.....(gangguan).

Tuan Speaker:

Saya faham, saya faham Yang Berhormat Wakil Rakyat di *State* dan Parlimen. Sebab itu saya minta duduk, bukan saya paksa duduk pun.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Ya, tetapi saya ada hal yang mustahaklah. Saya minta penjelasan.

Tuan Speaker:

Tidak perlu buang masa.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Bukan. Macamana tahu saya buang masa? Bolehkah, Dato' Speaker, saya minta penjelasan?

Tuan Speaker:

Saya minta tidak perlulah buang masa dah saya terang begitu jelas dan saya pun cukup bersabar. Harap faham keadaanlah.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Oleh kerana saya ada kekeliruan, jadi saya mahu minta penjelasan.

Tuan Speaker:

Saya minta kita teruskan dengan ucapan, tolong duduk.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Jadi Dato' Speaker tidak bagi saya.

Tuan Speaker:

Bukan saya tidak bagi, saya minta. Saya minta. Duduk. Ya, sila. Okay, Ahli Yang Berhormat, silakan.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Jikalau Dato' Speaker tidak mahu saya lagi menyoal jemputan kad ini, saya hormat kepada Dato' Speaker. Dato' Speaker kata macammanapun saya terima juga, tetapi dalam hati saya kata tidak patut, dalam hati saya, saya rasa tidak adil. Macamana pun oleh kerana Dato' Speaker sudah buat satu keputusan, saya kena terima keputusan itu juga.

Dato' Speaker, soal pelaburan PDC. Disini saya hendak tanya apakah terjadi pada Malaysian Food Berhad. Saya hendak tanya apakah perkembangan terbaru Mushroom Trading kerana dalam buku laporan PDC, saya bersemak-semak, saya hendak tahu apa perkembangan terbaru pada Malaysia Food Berhad. Tahun lepas kami dapat tahu Malaysia Food Berhad adalah operasi berterusan, *on going concern* dan saya hendak tahu apakah PDC bermaksud pada *on going concern* Malaysian Food Berhad, kerana sepanjang saya tahu Malaysia Food Berhad pada tahun 1985, mesin-mesinnya telah dijual. Misalnya *canners* telah jual bagi *rat-scanning*, *retroat* Chin Huat Food Industries, *boiler* telah dijual kepada satu kumpulan di Ipoh. Semua infrastruktur telah dijual kepada Kok Hoon iaitu pada tahun 1985. Kami nampak dengan jelas dalam laporan-laporan 1990 yang dibentang pada 1991 adalah operasi berterusan tetapi hari ini dalam laporannya saya tidak nampak apa-apa perkembangan terbaru pada Malaysian Food. Kemungkinan Yang Amat Berhormat boleh beritahu apa terjadi kepadanya? Dan pada kewangan berhutang kepada PDC oleh pemegang-pemegang saham, apakah tindakan Kerajaan akan ambil dan pada siapa Mushroom, Malaysia Food Berhad ini hutang pada *supplier*. Apakah tindakan PDC telah buat? Adakah PDC telah menjelaskan hutang kepada pembekal-pembekalnya dan adakah PDC mengambil tindakan supaya pemegang saham ada bayar pada kerugiannya? Dan, Dato' Speaker, saya merayu kepada Kerajaan Pulau Pinang yang baru ini, tukarlah sikap, lebih bertanggungjawab. Jangan beri kami jawapan-jawapan macam budak kecil sahaja Dato' Speaker. Sekian.

Tuan Speaker:

Perbahasan diteruskan. Ya, Ahli Berapit.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Tuan Speaker, saya ingin mengambil bahagian dalam perbincangan tentang Belanjawan 1993 yang dibentangkan semalam oleh Y.A.B Ketua Menteri.

Tuan Speaker, semalam bila saya balik membaca Belanjawan 1993 ini, saya terjatuh dalam keadaan serba salah, *morale* begitu rendah, tidak bertenaga hendak mengambil bahagian dalam perbincangan, tidak bersemangat. Tuan Speaker, mengapa saya cakap demikian? Ini adalah sebab dalam Ucapan Belanjawan yang dibentangkan semalam seolah-olah rakaman rekod lama yang dimainkan semula, lagi sekali dimainkan. Isinya sangat mengecewakan dan amat membosankan juga. Tuan Speaker semalam saya juga nampak Tuan Speaker tersenyum, barangkali dengan perasaan lucu bila mendengar rekod lama ini dimainkan semula. Bila Y.A.B Ketua Menteri berkata pada muka surat 23 ".....akhirnya saya juga mengambil peluang ini untuk mengucapkan terima kasih kepada Kerajaan Persekutuan dibawah pimpinan Y.A.B Perdana Menteri Dato' Seri Dr. Mahathir Mohamed kerana sentiasa bersedia untuk membimbing dan membantu Kerajaan Negeri..." Itulah sebab barangkali Tuan Speaker senyum. Ini rekod lama.

Tuan Speaker, saya ingin menegaskan disini apa rakyat Negeri Pulau Pinang hendak tahu ialah perkara-perkara yang sebenarnya dan hakikat, bukan perkataan-perkataan yang manis dan perkataan-perkataan hiasan, barangkali sebagai pertunjukan wayang kulit politik. Ini semua rakyat di Negeri Pulau Pinang tidak mahu. Tuan Speaker, kalau apa yang dilafazkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri adalah benar, Kerajaan Pusat sentiasa membantu Kerajaan Negeri, mengapa setahun demi setahun Ucapan Belanjawan terus merendahkan semangat kita sebagai seorang anak Negeri Pulau Pinang? Tuan Speaker saya ingin merujuk kepada muka surat 3, "Seperti Ahli-ahli Yang Berhormat sedia maklum" kata semalam Y.A.B. Ketua Menteri, "Negeri Pulau Pinang sebagai sebuah negeri yang kecil serta kekurangan sumber-sumber tanah dan sumber-sumber semulajadi sememangnya mempunyai hasil yang terhad. Kutipan hasil yang paling tinggi yang pernah direkodkan oleh negeri ini ialah sebanyak \$141.6 juta pada tahun 1991. Anggaran hasil yang disemak bagi tahun 1992 adalah sebanyak \$127.6 juta. Jumlah hasil sebanyak \$120 juta hingga \$140 juta ini sebenarnya merupakan satu angka yang amat kecil kalau dibandingkan dengan hasil beberapa buah negeri yang lain." Ini bermakna apa? Ini bermakna Negeri Pulau Pinang sebagai sebuah negeri yang begitu kesian, begitu miskin, seolah-olah Negeri Pulau Pinang dipenuhi dengan padang pasir atau hutan rimba, sebuah negeri yang tidak maju. Tuan Speaker,

dengan Ucapan Belanjawan ini saya tidak tahu bagaimana pegawai-pegawai Kerajaan Negeri Pulau Pinang semangat mereka atau pandangan mereka apabila hendak menjalankan sesuatu tugas. Jadi biasa bila pihak kami ada apa-apa permintaan, menghendak buat sesuatu projek, selalu kita dapat jawapan kurang peruntukan. Tuan Speaker, saya tidak faham mengapa Pulau Pinang berada dalam keadaan kesian demikian. Kerajaan Pusat sentiasa membantu negeri-negeri yang dikatakan dan Pulau Pinang sentiasa diagong-agongkan oleh pihak Kerajaan sebagai pusat perindustrian, begitu bangga tentang kilang-kilang yang terbina di kawasan perdagangan bebas antarabangsa, sekarang kerja cari orang, bukan orang cari kerja, kilang lagi, kilang dari Amerika Syarikat, Britain, Negara-negara Barat melabur beberapa juta dari Taiwan lagi dari mana-mana semua datang hendak melabur di Pulau Pinang bangga, perindustrian kuat, dengan suara yang lantang. Ahli Kawasan Batu Uban dengan suara yang lantang - Pulau Pinang adalah sebuah pusat pelancongan..... wah!... Beribu, ramai pelancong dari antarabangsa melawat ke rantau ke Pulau Pinang ini.

Tuan Speaker, ini sangat lucu. Ahli Kawasan Sungai Pinang dengan suara lantang: Pulau Pinang sebagai pusat pendidikan *international*, pendidikan antarabangsa, kewangan pula....ha sebagai Y.A.B. Ketua Menteri selalu cakap, sebagai juga pusat kewangan, perubatan di rantau ini. Bangga sekali, tetapi pusat yang begitu penting di rantau ini, Belanjawan macam ini? Kacang putih. Badan sebesar gajah yang selalu disifatkan, kemudian Belanjawan kacang putih. Mana ada seimbang dengan taraf Negeri Pulau Pinang, Tuan Speaker? Sangat memalukan bukannya? Ini tunjuk apa? Ini tunjuk Kerajaan Pusat menganaktirikan Negeri Pulau Pinang. Tahukah Ahli-ahli Yang Berhormat berapa juta cukai-cukai telah dikutip oleh Kerajaan Pusat melalui pelbagai aktiviti yang saya sebutkan tadi? Mengapa Pulau Pinang hari ini, dan tiap-tiap tahun bila ada Belanjawan..... dan Ucapan Belanjawan ini saya cadang lain kali jangan ubahlah, hanya tukar angka-angka itu sudah, sama sekali. Terima kasih kepada ini, kepada itu semua, hanya tukar dengan angka dan perpuluhan peratus.

Tuan Speaker, saya ingin menarik perhatian Tuan Speaker "Dari tiga kategori hasil negeri, Hasil Bukan Cukai merupakan sumber hasil negeri yang terbesar. Jumlah Hasil Bukan Cukai yang dianggarkan bagi tahun 1993 ialah sebanyak \$40.2 juta iaitu 34.8% daripada keseluruhan hasil. Punca hasil dalam kategori ini sebenarnya mempunyai potensi yang baik." Baru tahukah sekarang? ".....mempunyai potensi yang baik dalam meningkatkan hasil Kerajaan". Sudah 2 tahun, bertahun-tahun, baru tahu. "Oleh yang demikian Kerajaan Negeri menerusi Jabatan Kewangan Negeri sedang dan akan terus mengkaji dan mengenalpasti sumber-sumber hasil dalam kategori Hasil Bukan Cukai ini pada masa-masa akan datang.

Beberapa langkah yang telah dimulai termasuklah mengkaji kemungkinan-kemungkinan mengkaji semula dan menaikkan sewa bangunan, kuarters dan banglo Kerajaan, sewa perabot Kerajaan tambang Keretapi Bukit Bendera" dan lain-lain lagi dan "kadar-kadar baru yang akan ditetapkan itu adalah munasabah dan tidak terlalu membebankan rakyat'.

Tuan Speaker, sekarang Kerajaan baru tahu kategori ini sebenarnya mempunyai potensi yang baik. Tuan Speaker, di sini saya tidak membantah kalau perkhidmatan seperti Keretapi Bukit Bendera kalau betul-betul Kerajaan memberi perkhidmatan yang memuaskan tambang ditambah, patut dan dengan secara patut saya tidak membantah. Tuan Speaker, saya ingin di sini menyentuh tentang perkara ini. Kalau sebagai sebuah Kerajaan yang bertanggungjawab yang betul-betul cekap patut mengadakan rancangan-rancangan semacam ini awal-awal lagi supaya boleh mendatangkan hasil kepada Negeri Pulau Pinang yang selalu menghadapi masalah kekurangan kewangan. Dengan kemudahan-kemudahan yang saya sebut tadi, kemudahan yang sedia ada ini, saya percaya Kerajaan akan memperbaiki keadaan kewangan.

Di sini saya ingin sentuh tentang perkhidmatan Keretapi Bukit Bendera, walaupun Ahli Kawasan Air Itam tadi telah cakap sedikit sebanyak berkenaan dengan masalah keretapi bukit. Sepatutnya keretapi bukit telah menjadi satu daya penarik pelancongan yang termasyhur di rantau ini. Sebagai anak Negeri Pulau Pinang kita selalu bangga kepada perkhidmatan ini tetapi sekarang pelancong-pelancong atau mereka yang hendak naik ke atas bukit dengan menaiki keretapi Bukit Bendera seolah-olah terpaksa bersedia menjadi sebagai seorang pelarian sebab mereka terpaksa tergopoh-gapah merebut masuk ke gerabak yang begitu sempit, berpuluh orang. Lagi pun *the beautiful part* yang saya hendak menarik perhatian - semua kipas-kipas, tidak tahu sama ada hendak jimat elektrikkah, tidak dibuka dan dalam gerabak itu bau manusia sungguh teruk. Dengan keadaan demikian bagi semua pelancong-pelancong yang naik ke atas bukit macamanakah pandangan mereka terhadap Negeri Pulau Pinang? *What is this?* Apa ini?

Tuan Speaker, pihak kami ingin memberitahu Dewan ini tentang perkara ini sebab Keretapi Bukit Bendera ini bukan perkara susah untuk dijaga. Perkara ini begitu kecil pun tidak boleh jaga. Apa itu Kerajaan cekap? Memalukan, sangat memalukan nama baik Negeri Pulau Pinang sebagai Pusat Pelancongan. Bukan sahaja itu, juga mendatangkan akibat-akibat yang akan merugikan dari segi pendapatan Pulau Pinang.

Tuan Speaker, disamping itu, saya ingin menarik perhatian Dewan ini, kebanyakan bangalo-bangalo Kerajaan di Bukit Bendera dan pantai sekarang banglo-banglo di pantai telah diperbaiki, tetapi

banglo-banglo di Bukit Bendera masih rumah hantu. Barangkali rumah hantupun lebih cantik. Banglo pun tidak tahu jaga. Banglo-banglo ini baru Kerajaan tahu boleh mendatangkan hasil. Sepatutnya Kerajaan menggunakan kemudahan banglo-banglo ini untuk mendapat hasil. Tuan Speaker, kepada mereka yang berada, mereka boleh makan angin di luar negeri. Selepas bekerja teruk, semua hendak berehat. Mereka yang berada dapat makan angin, berehat di luar negeri. Kepada mereka yang bertuah dapat menggunakan Agensi-agensi Kerajaan dengan alasan-alasan yang bukan seperti Ahli-ahli MPSP pergi makan angin di Australia. Mereka yang bertuah ini menggunakan alasan-alasan yang bukan-bukan dengan agensi-agensi Kerajaan makan angin. Tetapi kepada mereka yang kurang berada kemudahan-kemudahan banglo ini merupakan satu kemudahan yang sangat penting supaya mereka dapat berehat dengan bayaran yang kurang sekali.

Tuan Speaker, jadi kemudahan banglo adalah mempunyai potensi yang baik dalam meningkatkan hasil Kerajaan. Saya juga suka mencadangkan supaya lebih banyak banglo Kerajaan dibina di atas Bukit Bendera atau ditepi pantai atau di tempat-tempat yang sesuai supaya rakyat, bukan sahaja rakyat Pulau Pinang, dapat berehat dan juga boleh menambahkan hasil Kerajaan Negeri.

Tuan Speaker, saya ingin sentuh tentang muka surat 17 Belanjawan. "Peruntukan lain yang disediakan di bawah maksud perbelanjaan ini ialah pemberian kepada Perbadanan Perpustakaan Negeri berjumlah \$550,000. Pemberian kepada Perbadanan Perpustakaan Negeri dari \$500,000 bagi tahun 1992 kepada \$550,000 memandangkan perkhidmatan perpustakaan sememangnya penting sebagai satu usaha menggalakkan budaya membaca di kalangan para pelajar dan rakyat amnya".

Tuan Speaker, "Kerajaan Persekutuan juga telah bersetuju..." Okay, Tuan Speaker, ... (ketawa) itu tidak penting. Apa yang dicakup oleh Kerajaan dan apa yang dibuat oleh pihak Perbadanan Perpustakaan bercanggah. Kerajaan hendak menggalakkan kebudayaan membaca di kalangan para pelajar dan rakyat amnya dan juga memberi peruntukan yang lebih \$50,000, tetapi apa yang dibuat oleh pihak Perbadanan Perpustakaan bercanggah. Saya cakap bercanggah sebab pada masa dahulu ahli-ahli tidak perlu membayar. Sekarang segala ahli hendak didaftar semula dengan bayaran daftaran dan langganan tahunan juga dikenakan. Kanak-kanak pendaftaran \$5, langganan tahunan \$10. Dewasa, keluarga, bukan warganegara semua kena. Kalau bukan warganegara kena patut tetapi kanak-kanak, dewasa dan keluarga, anak-anak Negeri Pulau Pinang dikenakan bayaran pada pendapat saya tidaklah patut sebab ini bercanggah dengan tujuan Kerajaan. Macamana pada masa dahulu bila Kerajaan tidak menggalakkan percuma, sekarang menggalakkan kena bayar. Membebankan rakyat Negeri Pulau Pinang. Tuan Speaker, kepada

mereka yang menggunakan kemudahan perpustakaan setahu saya patutlah dari golongan yang kurang berada. Mereka yang kaya raya tidak perlu menyusahkan diri datang ke perpustakaan menggunakan kemudahan ini sebab mereka sendiri berada dan boleh dapat apa-apa buku yang mereka mahu. Tuan Speaker, bagi kebanyakan murid-murid \$5 bukan angka yang kecil, pada mereka yang kurang berada satu beban Tuan Speaker. Jadi saya ingin rayu bagi pihak ahli-ahli perpustakaan. Saya pun ada terima aduan. Saya rayu kepada pihak Perbadanan Perpustakaan Pulau Pinang supaya kaji semula atau tarik balik, supaya mengamalkan sistem lama iaitu tidak dikenakan ahli-ahli membayar, Tuan Speaker.

Ahli Kawasan Sungai Aceh (Tuan Haji Ibrahim bin Yaakob):

Bolehkah Ahli Kawasan Berapit beritahu bilakah Perbadanan Perpustakaan Pulau Pinang tidak kena bayar?

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Saya menerima sepucuk surat dan "*as an adult member*", Tuan Speaker, minta izin "*I had paid \$10 for registration and now they are asking for reregistration. I really don't see the logic behind this as one had registered as a member it's not necessary*"..... (gangguan)

Ahli Kawasan Sungai Aceh (Tuan Haji Ibrahim bin Yaakob):

Tembaklah itu.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Wait-wait, ada. "I am really disappointed with the fact that the school children have to pay now. Before that it was free"...(gangguan)

Ahli Kawasan Sungai Aceh (Tuan Haji Ibrahim bin Yaakob):

Bila?

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

School children, before that it was free. Tuan Speaker, kalau..... minta Kerajaan siasatlah kalau ada....(ketawa)

Tuan Speaker:

Tidak apalah, Yang Berhormat boleh berunding dengan Yang Berhormat Sungai Aceh.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Oh, tidak pernah *free* tetapi apa yang saya terima ini..... Tuan Speaker saya akan siasat tetapi sebagai seorang wakil saya di sini rayu kepada pihak Perbadanan Perpustakaan supaya memberi pertimbangan simpati supaya mengecualikan segala bayaran ini.

Tuan Speaker, saya di sini inginjuga menarik perhatian Dewan ini, sebagai sebuah Kerajaan yang penyayang yang selalu dikatakan...(gangguan)

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, panjang lagi?

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Pendek,pendek

Tuan Speaker:

Okay, okay saya bagi peluang habiskan sampai jam 6.40. Boleh habis? Lagi 5 minit, boleh habis? Okay, saya beri peluang, sila, habiskan.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Tuan Speaker, di kawasan saya di Stesyen Keretapi jejantas sedang dibina dan belum siap walaupun dijangka siap pada bulan Oktober tetapi bolehlah, kalau lewat sikitpun tidak apa. Ini memang Kerajaan tidak cekap. Apa boleh cakap lagi? Apa yang saya hendak menarik perhatian ialah segolongan penjaja-penjaja di tepi Stesyen Keretapi ini, segolongan penjaja ini telah berjumpa dengan saya dan minta tolong sebab sejak projek ini dijalankan penjaja-penjaja ini tidak boleh menjalankan perniagaan mereka.

Tuan Speaker, di sana ada satu tempat ada ramai penjaja-penjaja, kawan-kawan Melayu, yang menjaja di sana. Ada lebih kurang 6 orang yang terlibat dan *stall-stall* mereka diarah supaya ditutup dan perniagaan langsung tidak boleh dijalankan. Tuan Speaker, jadi mereka menghadapi masalah hilang cara cari nafkah harian.

Tuan Speaker, saya pernah merayu bagi pihak, sebab ini kawasan saya, tengah-tengah kawasan saya, merayu kepada Ahli Kawasan Seberang Jaya tetapi rayuan ini ditolak. Saya minta supaya Kerajaan beri bantuan atau pampasan supaya mereka tidak mengalami kerugian sebab hanya itu cara mencari rezeki. Macamana sampai hati melihat mereka terhenti berniaga mencari rezeki selama beberapa bulan ini?

Tuan Speaker walaupun perkara ini tidak bersangkut-paut secara langsung dengan Kerajaan Negeri sebab tempat itu kepunyaan Keretapi Tanah Melayu, tetapi saya menyeru kepada pihak Kerajaan supaya boleh menggunakan pengaruh Kerajaan dan bincang dengan pihak keretapi supaya sesuatu bantuan diberi kepada mereka ini dan saya suka mencadangkan di sini bahawa mereka ini dikecualikan membayar sewa bila jejantas itu siap dibina dan gerai-gerai yang terlibat ini dikecualikan membayar sewa bulanan 3 tahun sebab satu bulan mereka terpaksa membayar \$50. Jadi saya harap cadangan saya ini boleh diterima, dikemukakan kepada pihak Keretapi Tanah Melayu supaya penjaja-penjaja ini dikecualikan dari membayar sewa. *Something*lah sebagai mengganti pampasan untuk 3 tahun atau bagi sesuatu masa yang dijangka patut. Tuan Speaker, golongan mereka ini saya sangat kesian kepada mereka. Mereka ini bertanggungjawab. Mereka ini rajin. Mereka ini tidak membantah rancangan pembinaan jejantas ini. Mereka sokong tetapi apa yang mereka rayu, minta mereka tidak menghadapi kerugian besarlah. Tuan Speaker, saya harap sebagai sebuah Kerajaan yang selalu melaung-laungkan masyarakat penyayang Kerajaan dapat memberi pertimbangan terhadap cadangan ini. Sekian, terima kasih.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat Dewan ditangguhkan hingga esok pagi jam 9.30.